د سینګار هټۍ

Ketabton.com

ناول

ډاکټر لقیت تابان

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-01-2021

"ادریس غروال" صیب

ته ډالۍ.

2021.01.20 2

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د سینګار هڅې

«ناول»

ډاکټر لیاقت تابان

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ټول حقوق د لیکوال په حق کي خوندي دي»

«کتاب پېژندنه»

د کتاب نوم	د سینګار هټۍ
ژانر	ناول
لیکوال	ډاکټر لیاقت تابان
کمپوزوونکی	محمد نعیم ازاد
خپروونکی	ملګري لیکوال «کوټه»
چاپ شمېر	۵۰۰
پښتې جوړوونکی	ایم اصف کاسی
پښتې لیکونکی	راز محمد کاتب
چاپکال	جولایي ۲۰۲۰ز ۱۳۹۹ل کال
بر پښنا لیک	TabanLiaquat@Gmail.Com
بیه	۲۵۰ کلداري
د کتاب موندلو درک	تکتو کتاب کور کاسي روډ کوټه کتابونه پلور نځی ریګل پلازه جناح روډ کوټه صحاف کتاب پلور نځی کاسي روډ کوټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ډالۍ»

د شېرخان په نوم
چې همت او جرآت يې پر دې هيبتناکه
موضوع باندې د قلم پورته کولو
توان او جرآت راکړی.

2021.01.20 21:5

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د لیونیانو نړۍ او تابان

دا وخت زه له ډېر ذهني فشار سره مخامخ یم او نه پوهېږم، چې څه وکړم. ځکه ځیني خلک په ژوند کې ډېر زیات ستړي کارونه کوي او کله چې دوی څه کار وکړي؛ هغه مبالغه ښکاره کېږي. راځئ! چې و وایم، زه یو ډېر مهم کار کوم... زه فکر نه کوم، چې دا مسئله دلته ده. لاکن دا حقیقت دی، چې ما ته یو خورا ډېر سخت کار را سپارل سوی دی، ځکه چې په پښتو ادب کې د نقادانو ډېر کمی شتون لري او بیا زه پخپله نقاد نه یم او نه دا زما کار دی. بنایي؛ همدغه وېره ده، چې دا وخت زه ورسره مخامخ یم.

هو! البت زه یو فکشن لیکونکی یم. زه نه غواړم، چې هر څه زه وایم؛ هغه دې خلک و مني. دا زما هیله ده او نېکمرغي هم، که خلک زما نظر خوښ کړي.

دا چې زه د اردو او انګلیسي ادبیاتو سره ډېري زړې، ژوري اړیکي او پیوستون لرم او د دې و پایلي ته زه خورا جدي یم او تاسو دې ته بې سکوني او تشویش هم ویلای سی. زه نه غواړم، چې خلک دې له ما سره متفق وي او یا دوی دې زما په څېر ورته نظر و لري، لاکن دوی باید هڅه وکړي، چې دوی زما پر نظر غور وکړي، کله چې دوی سترګي پټې کړي...

"بوډا سړی او سمندر" د ادب د نړۍ له عالي ناولونو څخه یو دی، دا ډېر ښکلی او لنډ ناول دی. دا یو امریکایي لیکوال ارنسټ ملر همېنګوې (Ernest Miller Hemingway) لیکلی دی او پر دې و ده ته د ادب نوبل جایزه ورکول سوې ده. په دې ناول کې یو ماهی

(c) ke...com: The Digital Library

د سینګار هټۍ

نیوونکی سېنېټاګو (Santiago) یوه ورځ سمندر ته د کب نیولو لپاره ځي او ده ته یو پخوانی خوب ور یادېږي، چې هغه به نن په رښتیا پوره کېږي. دلته یو غټ ماهی کوم چې د دېو (Giant) غوندي وي، لاکن په اصل کي دا د مارلن (Marlin) کب وي، چې د ده په جال کي بند سي، خو تر نیولو وروسته له یوې نوي ستونزي سره مخامخ سي، چې دی به دا دومره لوی ماهی تر ساحله پوري څنګه رسوي، چي دا مبارزه پیلوي او په دغه مبارزه کي ناول پای ته رسېږي. له ما سره د مارلن غوندي ستونزه د ډاکټر لیاقت تابان د اوسني ناول په هکله ده، که څه هم پر دې ناول باندي د لیکلو لپاره فقط څو جملې لرم، لاکن مشکل دا راته پېښ دی، چې څه پر و لیکم او یقیناً په دې کي څه شک نسته، چې زما په مخ کي د مارلن په څېر د لیک یو شاندار شاهکار پروت دی... د لیک یوه خورا پېچلې ټوټه په یو وېروونکي انداز د یوې پېچلي ټولني لپاره...

زما یوازینۍ هیله دا ده، چې خلک پر ځای د دې چې ناول کیسې او د هغه د لیکلو طرز ته مخه وکړي، د ټولني و هغه بدبختي روحیې ته پام وکړي، چې په ناول کي وړاندي سوې ده او دا د ډاکټر لیاقت تابان لوی کرېډېټ دی، کوم چې د ټولني د یوه ناوړه دود په خلاف لوی بغاوت دی، چې په خورا عصري ډول د یوې پر مخ تللي ټولني استازیتوب کوي، مګر دا د قسمت بدمرغي ده، چې کله موږ د دې پر مخ تللي ټولني په هکله سوچ کوو، نو دا ټولنه یوه بدرنګه، ناپاکه او خورا بدمرغه غوندي ایسي.

ظاهراً ډاکټر لیاقت تابان یو ډېر ساده او بې ضرره څوک دی او دا رښتیا دي، چې ما له ده سره تر ډېرش کاله زیاته ملګري کړې ده، ځکه خو دا لامل دی، چې زه د ده د شخصیت هر اړخ پېژنم او د دې ناول تر لوستلو مخکي دا زما مدعا وه او اوس هم سته، لاکن کله چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ده د دې تخلیق لوستنه وکړه، نو ما له ځان څخه پوښتنه وکړه، چې ښاغلې ته چېري یې؟ ته خو پر غلطه یې... ته خو د ده په هکله په هیڅ هم خبر نه یې.. او دی خو بېخي بېل ډول ځوک دی، کوم چي له تا سره ژوند کوي، هستوګنه کوي او له تا سره ستا په فکر او سوچ کي خاندي... باور وکړی! د دې ناول تر لوستلو وروسته ما ته تابان بېخي جلا کس و ایسېدی. سوچ مه کوی، چې هغه ډېر خوشحال کس دی، نه نه... هغه ډېر خفه او غمجن سړی دی، یقیناً هغه درد محسوسوي، په اذیت کي دی، دا یوازي ستاسو خیال دی، چي هغه د یو پرسکونه دماغ څښتن دی. نه؛ دا کس له بهره بلکل بدل دی او دی د خپلي ټولني په اړه ډېر اندېښمن دی. دی د انګلېسي ادب د جونا تهن سویفټ (Jonathan Swift) په څېر د پښتو ادب یو تکړه او ځیرک سړی دی.

دا یوازي زما نظر نه دی، لاکن زه ډاډه یم، چي تابان یوازي ناول نه لیکي؛ بلکې هغه د خپل هغه ناروغه تر څنګ ناست دی، څوک چي د مرګ له حالت سره مخامخ دی او دی د ده په ناروغي خبر وي او د ده تداوي په سمه توګه کوي. د خوشحالۍ خبره دا ده، چي ډاکټر تابان نه غواړي، چي د هغه ناروغه دي مړ سي. دا کټ مټ د ګبریل ګارشیا مارکیز (Gabriel Garcia Marquez) غوندي چلند دی، چي هغه په خپل هر ناول کي جنګېږي او هغه هم نه غواړي، چي د ده ناروغه ټولنه مړه سي. ښایي؛ د همدې لېوالتیا له کبله د نوبل جایزه کمېټۍ و ده ته د نوبل ادبي جایزه ورکړه. تابان هم دغه ډول انقلابي جذبه لري، لاکن موږ د تابان او د ګبریل ګارشیا مارکیز تر میان یو لوی توپیر وینو... تابان نه یوازي یو هنرمند دی؛ بلکې یو انقلابي ډاکټر هم دی او دی واقعاً غواړي، چي د ده د ناروغ درملنه وسي، کوم چي ده ته ډېر نژدې دی. زه فکر کوم، د دې ناروغ د ژغورني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره مبارزه په اوسني ناول کې په روښانه ډول انځور سوې ده. که څه هم اوسنی ناول يوه الميه ده او يو هيبتناک اختتام لري. تابان هڅه کوي، چې د خپلې ټولنې د نفسياتو يو سم او بشپړه انځور د بېلا بېلو رنګونو له لارې په هنري ډول په خپل ناول کې انځور کړي. د تابان نفسياتي ټولنه ډېرې ناروغۍ لري، لکه د اردو د ښکلي تخليق کار سعادت حسن منټو په څېر تابان هم وايي، چې په ټولنه کې د جنسي ناوړه چلند څخه ناوړه ګټه مه تر لاسه کوی او هڅه وکړي، چې د جنسي چلند په اقتصادي او نفسياتي لاملونو باندي ځانونه پوه کړي... تابان د سرمايه داري نظام سخت مخالف دی او په تعليمي لحاظ د شاته پاته کېدا هم سخت مخالف دی.

د تابان د ناول کردارونه نادانه دي، دوی ډېري اقتصادي ستونزي لري. دوی دا وخت د نړۍ د عصري مواصلاتو په عصر کې ژوند کوي، ډېر داسې خلک دي، چې په لاسونو کې يې جديد موبايل وي، چې د نړۍ د لوی اقتصادي ځواکونو له خوا د سکسي فلمونو له لاري زموږ په ټولنه کې د سکس زهر خوروي. له موږ ټولو جنسي ناروغان جوړوي او زموږ جنسي اړتياوي لا سېوا کوي او موږ نه سو کولای، چې له جنس څخه پرته بل څه وکړو او دا خوند هر وخت موږ ځای ته متوجه کوي. اوس دا پوښتنه را پورته کېږي او په حقيقت کې هم د نړۍ لوی معاشي ځواکونه او د دوی تالی څټ نه غواړي، چې موږ دي اقتصادي واک تر لاسه کړو. دوی هڅه کوي، چې د جنسي تيري له لاري موږ جنسي ناروغه کړي. دوی نه غواړي، چې زموږ فکري وړتيا وده وکړي. کېدای سي، چې اقتصادي غلامي د دريمي نړۍ د هر وروسته پاته هېواد په څېر زموږ تقدير سي او ممکن موږ ټول ويجاړ او برباد سو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر تابان دا ناول په خپل ځانګړي او یکتا سټایل لیکلی دی. په دې کې موږ د ده بشپړه مشاهده وینو، د ده پراخه مطالعه او پر موضوع باندې د ده ګرفت له ورایه معلومېږي. د طبي پوه په حیث دا ناول په حقیقت کې د پښتو ادب او د هغه د لوستونکو لپاره یوه ډالۍ ده. باید دې ته و نه ګورو، چې دا څه دي؛ بلکې هغه جذبې ته و ګورو، چې د دې شاته پرته ده. دا د عصري پښتو ادب د جونا تهن سویفټ (Jonathan Swift) ناول دی او له وحشتناکو طنزونو ډک دی.

دا یو تخلیق دی او زه د دې قدر کوم، زه د هغه اخلاقي زړورتیا ستایم، چې ډاکټر د یوه وېرووونکي موضوع په وړاندې کولو ښوولې ده او دا اوس تاسو ته دعوت درکوي، چې تاسو یې ولولی.

درناوی او مننه
فاروق سرور اېډووکېټ
د جون یوولسمه ۲۰۲۰ز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینګار هڅې

د حسن په سرابونو کښې د ځان خړوبولو لپاره ژوند مستې غواړي، شېر خان هم د دکان تر صفايي وروسته د څنګ کوشنۍ کمرې ته ورغلی، لاس او مخ يې و مينځل او راغلی؛ هينداري ته پټه خوله و درېدی او ژر ژر د ځان په سينګارولو لګيا سو. سيکه خو خدای له آره ښکلې سپينه او سره ورکړې وه، شېر، فټه جګ قد، ګونګرو (پېچک) وېښتان ،چې هر وخت به جېلي پر لګوله ،اوږده غاړه، ښکلي سترګي، چې کله به د باندي واتی، نو د لمر توري چشمې به يې پر سترګو کولې. پر مخ باندي يې لومړی سر سن بلاک (د لمر د تودوښي مخنيوونکی) کريم او بيايې غوړ کريم و لګاوی، شونډان يې غوړ کړل، له دراز څخه يې خپل قيمتي ڇېن په غاړه کړی، برېسټ ليټ په ښي لاس او په کيڼ يې ګړی په لاس کړله. دوې ښکلي ګوتمياني يې په ګوتو کړې، د سټين کف بټنان يې بند کړل او پر ځان باندي يې د سينټ ښه پوره سپرې وکړله، بيرته له هينداري سره مخامخ سو. د پاخه رنګ په شنو کاليو کښې اتلس کلن ځوان ته ځان دومره ښکلی او ښايسته و ايسېدی "چې د خپلي انا (نيا) خبره ور په ياد سوه" هغې به ويل، چې دومره ښايسته ځوان چې خور او مور پر عاشقېږي. تر ډېره و هينداره ته ولاړ او خپل هر اندام ته يې جلا جلا په ځير ځير و کتل. ده به لا نور وخت هم د هينداري و مخ ته تېر کړی وای، که يې د موبايل ژنګ په کړنګا سره د خيالونو ماڼۍ نه وای ور ورانه کړې.

زه نن خامخا درځم او فقط د يو ساعت لپاره به په ګاډۍ کي بهر ته ووځو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه! نازنین؛ نن د جمعرات ورځ ده، په دوکان کې رش وي...
اوف؛ ستا ټول عمر په پیسو ګټلو تېر سو..
نه، نه! زه د پیسو دومره مینه نه لرم، خو فقط دومره چې ځان او کور په وساتلای سم او بس.
زه خو دې پخپله خرڅه بیایم، نو ته ولې هره ورځ انکار کوې...؟
پیسې خپلې وي او که د بل؛ معنا نه لري، خو نن زه مصروف یم.
شېرخان یو دم د دکان د مالک ظاهرشاه په راتګ باندي موبایل خاموش کړی او په کار لګیا سو.
ظاهر شاه د لوی دراز قلف خلاص کړی، ښې ډېري پیسې پکښې وې، هغه یې حساب کړې، د نوټونو څلور غټې بنچې یې په لفافه کې واچولې او شېر خان ته یې و ویل:
دا په بېنک کي جمع کړه، ژر راځه! د ګیراګانو وخت دی، را روان دي.
بس دغه دی؛ ولاړم او راغلم، خو لالا تر هغو ته ګیراکان مه ایله کوه.
هه؛ لالا او ګیراکان...
ما خو یو هم په باک لا نه راوړي، راسي او شا او خوا و ګوري، چې ته ولاړ یې، نو خامخا یو څه نا څه واخلي، کنې د یو داسي شي پوښتنه وکړي، چې هغه له موږ سره نه وي او ژر د مارکیټ خوا ته رواني سي.
ظاهرشاه په عمر اته پنځوس کلن د مارکېټ په خوله کي یې د سینګار د شیانو (کاسمېټیکس) دکان د سینګار هټۍ په نامه درلودی، چې یوه دروازه یې د مارکېټ او بل وَر یې د لوی څړک پر خوا خلاصېدی. په مارکېټ کي نژدې دېرش دکانونه وو، چې زیاتره د مېک اپ د شیانو وو، څو درزیان وو او په ځینو کي د ښځو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاليو او د کور د استعمال شيان خرڅېدل. مارکېټ ته د ښځو او نجونو راتګ د نارينوو په پرتله زيات وو، خو د تنکيو ځوانانو راتګ به هم بې مقصده نه وو.
د دې مارکېټ په ښار کې يو نوم پروت وو، خو د حکومت او خلکو هم په دې هکله فکر بند وو او پام يې ور اووښتی. په ټول مارکېټ کې د سينګار هټۍ کاروبار پر ټاپ وو. کله کله به د ګيراکانو دومره رش سو، چې دننه درېدل به ګران سو او نجونې به بهر په انتظار وې.
د شېرخان سره په دکان کې څلور نور کارکوونکې هم وو، خو نجونو او زياتره ښځو به هم د شېرخان له لاسه سودا اخستل خپله خوش قسمتي ګڼله. شېرخان يوازې دا نه چې په دکانداري کې ډېر ګړندی وو؛ بلکې پوه او خوش اخلاقه هم وو. د ده خبرې، انداز او نرۍ مسکا به د ډېرو زړونه په نه څه تخنول او د هرې پېغلې به څه نا څه هيله او تمه پيدا کېدله.

....

غرمه ناوخته چې لږ ګيراکان کم سو، نو نازنين دکان ته ناڅاپه را ننوتله، ځان يې يو غوړپ کړی وو، د خوشبو خو يې دا حال وو، چې هر چا ته له لېرې محسوسېدله. موبايل په لاس کې او غوړېدلو وېښتانو خو يې ښکلا دوه چنده کړې وه. څه رنګه چې شوکېس ته ولاړه نجلۍ د شېرخان له مخه ايسته سوه، نو نازنين سمدلاسه ور مخته سوه او د مېړورا ګلابي رنګ سرخي يې طلب کړه. شېرخان له بالا څخه څو ډوله سرخياني راکښته کړې او مخته يې ورته کښېښوولې او د هغو تعريفونه يې ورته شروع کړل.
زه دې تعريفونو ماريفونو ته نه يم راغلې... بس راځه! چې بهر ولاړ سو، نازنين سوکه ورته و ويل.

2021.01.20 21:53

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان شا او خوا و کتل، د ټولو سترګي په ده کښي وې، ځکه يې ځه ورته و نه ويل. کرار يې سرخياني بيرته را پورته کړې...
نازنين د ده له لاس څخه يوه سرخي بيرته را کش کړه او په همدې ساعت کي يې خپل لاس د ده له لاس سره ټينګ و موښی، چي د دې شيبې لمس ګوره؛ دې ته څومره حظ او خوند رسولی وي، خو چي شېرخان په زوره لاس ځنې کش کړی، نو د دکان مالک ظاهر شاه دا منظر د سترګو تر ښېخو وليدی، خو مخ يې نه ور واړاوی...
نازنين په موبايل لګيا سوه او خبري ته يې خوله نه جوړېدله او په موبايل کي يې څه وليکل.
د شېرخان په جېب کي د موبايل کړنګ سو او د ميسج خبر يې ورکړ، چي ده هم د سامان را اخستلو په بهانه ګيراکانو ته شا ور و ګرځوله او موبايل يې خلاص کړ...
زه نن په هيڅ ګون يوازي نه ځم، په سمه راځه؛ کنې نو...
د نازنين دې ميسج شېرخان لږ پرېشانه کړی، لاکن له څهرې څخه يې د څه داسي تاثر ور نه کړی. ژر ژر يې ولاړي نوري دوې ګيراکاني فارغه کړې او بيا يې نازنين ته کرار و ويل:
زه نن ښځي نه سم وتلای، ته يې خپله هم وينې؛ څومره رش دی...
نه! زه په نورو نه پوهېږم، زه د باندي په مارکېټ کي ستا انتظار کوم.
له دې خبري سره سم نازنين و وتله او د دکان د شيشې له دروازې څخه يې شېرخان ته سترګي ښخي نيولي وې، چي کله به را ووځي...
ښه وخت وروسته شېرخان له دکانه بهر را و واتی، د نازنين زړه خوشحاله سو او کرار کرار په ده پسې سوه. قدمونه يې چټک کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي له مارکېټ څخه لږ نیهام سو، نو نازنین ور نژدې سوه او ورته و یې ویل:

موټر هغه بل طرف ته ولاړ دی...

شېرخان یوازې په مسکا سره په اشارو کي څه ورته و ویل او ګامونه یې لږ نور هم ګړندي کړل...

دومره تېز ولي ځغلې، زه به ګاډی دلته را ولم...

نازنین لا خبره نه وه پوره کړې، چي شېرخان د ماپښین د لمانځه لپاره په مسجد ننواتی...

اوف؛ بزدله... ته...

د نازنین تر خوله وتلي دغه جملې یوازي دا نه چي نازنین ډېره و ځوروله؛ بلکې شېرخان هم چي څه رنګه په مسجد ننواتی، نو یې خولې وچي کړې او ښه ډېر وخت یې په مسجد کي تېر کړی. د مسجد تر دربچه چي یې بهر و کتل او تسلي یې سوه، چي تللې ده، نو په ډاډمن زړه بیرته د سینګار هټۍ ته را ستون سو.

....

ماخستن ناوخته چي کاروبار ختم سو، نو د دکان مالک ظاهرشاه د هري ورځي په څېر و شیرخان ته پنځه سوه روپۍ ورکړې، په سل روپۍ یې موبایل ته کارډ واچوی، درې سوه روپۍ یې خپلې مور ته ورکړې او سل روپۍ یې له ځانه سره کښېښوولې. تر ډوډۍ خوړلو وروسته چي یې موبایل خلاص کړ، نو بې شمېره پیغامونه او پر واټس اپ باندي مسیجونه ورته راغلي وو، خو ده لومړی سر د نازنین پیغام خلاص کړی...

"د چا زړه ماتول لویه ګناه ده، دومره غرور ښه نه دی، زه څه وکړم، زړه مي بې له تا د بل چا سره نه لګېږي. کنې نو په دې ښار کي نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو ځوانانو څه کمی دی. زه چې له ماپښين راهيسې کور ته راغلې يم، نو هيڅ مې هم نه خوړلي او نه څښلي دي. تر څو چې ستا پيغام نه وي راغلی؛ زه به په همدې حالت کې يم او که ستا پيغام رانغلی، نو زه به..."

د شېرخان تر خوله وتلی اوف يې مور واورېدی او په چټکې يې پوښتنه ځني وکړه، چې...

زويه! څه ټکه لوېدلې ده، چې دومره اوف دې وکړی؟

هيڅ خبره نه ده موري! هسې يو ايکسيډنټ سوی وو، په هغه مې زړه شين سو.

زويه! له کومه وخته چې دې دا موبايل اخستی دی، د دنيا ټول غمونه لکه يوازې چې يې ته ګالې. پرېږده! دا بدبخته کرار ويده سه، سهار به بيا وختې په کار پسې ځې...

هو موري! ته سم وايې، خو دا ځينې ضروري کاروباري پيغامونه استوم او بيا به که خدای کول ويده سم...

نازنين! خدای سته، چې زه هم له غرمې راهيسې ستا په بابت انديښمن يم، زما و مجبوري ته د بې غورۍ نوم مه ورکوه او بل زما او ستا په حيثيت کې ډېر فرق دی. ته داسي وکړه، نن ما و بخښه او خپله روژه ماته کړه، آئ لب يو...

د شېرخان د دې مسيج له رسېدلو سره سم څو ثانيې وروسته د موبايل بږغ سو او نوی مسيج راغلی. د شېرخان مور له بالښته سر را پورته کړ...

شېرخان ژر د اوبو ګلاس کښېښووی او د موبايل بږغ يې خاموشه کړی.

اوف... ته که واقعي له ما سره مينه کوې، نو زه به د نن پيښه هېره کړم او تا به معاف کړم، سبا خو به را سره ځې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نازنین دغه پیغام شېرخان و هڅاوی او پر واټس اپ باندې د چټینګ لړۍ شروع سوه.
آخر... ته دومره تازیله ولې کوې..؟
د شېرخان لومړۍ جمله وه.
"پر ښه تلوار او پر بدو تامل" متل دې نه دی اورېدلی...
خو په متل او حقیقي ژوند کې ډېر فرق وي.
هر فرق په قربت ختمېږي...
خو زما او ستا د قربت اندامونه بېل بېل دي...
د مینې مخته هیڅ یو اندام خنډ نه سي جوړېدلای...
لاکن ما خو کله هم له تا سره...
هو، هو؛ زه خبره یم، چې پر تا نوري هم ګرمې او تش په خوله مینې دي، خو زه درسره د زړه مینه لرم...
لاکن...
لاکن واکن زه نه پېژنم، زه ستا د هر خواهش پوره کولو ته تیاره یم، بس ته یو فون را وکړه..
شېرخان چې د مور خوا ته وکتل، نو د هغې ایله سترګې سره ورغلې وې، نو دی هم کرار کرار را ولاړ سو او تر کمره را و واتی... له دېوال سره لږ ګوښه ته و درېدی او نازنین ته یې فون ور وکړی.
تر نیم ساعته پوري دواړو پر فون باندې یو بل ته په خبرو خبرو د زړه غبار لږ غوندې کم کړی وو، چې ناڅاپه فون بند سو. شېرخان چې بیر ته ژنګ ورکول غوښتل، نو په غبرګون کې ورته و ویل سول، چې نور دې بېلنس ختم سوی دی، نو ځکه نامراده راغلی او په بستره کې په ویښو سترګو و غځېدی. د نازنین د لاس لمس ور په یاد سو، پر زړه یې نرۍ څړیکه تېره سوه او د ځوانۍ جنسي خیالونو (Fantasies) زور پر وکړی، سترګې یې پټې کړې، پر یوه او پر بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړخ سو، زوررو او توندو خيالونو يې د نازنين نازک لاسونه تر لېڅو پوري را و رسول او توندو غوښتنو يې د خيال په توان ټوله وجود په غېږ کي واخيست، کله به هغې لاس ور وغځاوه او کله به د ده له توانه و وتله، د خيال لړۍ يې تر چونډکو او نوکارو پوري و رسېدله، چي د پستو لاسونو مينه ناکو چونډکو او نوکارو يې د وجود په ژورو کي د بجلۍ د کرنټ غوندي څپې خورې کړې... شېرخان د خيالي خوندونو په غېږ کي له ځان او جهان ورک په خوند اخستلو سر وو... لټ پر لټ اووښتی، کله به را ټول سو او په همدې وخت کي يې د نازنين د پستو لاسونو پستې او نرۍ ګوتي د سر وېښتانو ته را و رسېدلې، چي په مينه مينه يې مالش شروع سو او د ماشوم غوندي يې په للو للو الله هو للو...

دی هم له ځانه سره بوښېدی، تر ډېره پوري يې د سر مالش روان وو، د خيال دنيا د وجود تر ژورو پوري له ځانه سره واخست او پر بل اړخ باندي له اووښتلو سره سم د نازنين لاسونه تر سينې پوري را ورسېدل. د څه شېبې لپاره چي يې د ده د تي (Nipple) سر په دوو ګوتو کي يوازي د څو شېبو لپاره و نيوی، د تيو لمس يې دومره خوندور او زړه وړونکی وو، چي شېرخان يې د خيالي دنيا له پولي څخه په اووښتلو د ربښتوني دنيا په احساس ولمانځی. لمس يې نور د زغملو نه وو او د دې لاسونه يې له دې ځايه کښته پوري وهل اوس نازنين لاسونه د شېرخان د پراخي او ارتي سينې د ځيږو وېښتانو په مالش سر سول، توند خيالونو او د احساس ژورتيا د ټول جهان واک د شېرخان په لاس ورکړی وو. د نو (Umbilicus) پر شا او خوا د نس برخه هر څوک تخنېدلو ته نه پرېږدي، خو شېرخان د دې په لمس هم د خوندونو په جهان کي ورک وو. له ځان او جهانه ورک چي کله يو لاس د ده له ښي ورانه سره اوږد سو او په لمس لمس يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخنوونکو نازکو ګوتو د وجود تر برخو پوري ځان و رساوی، له شېرخانه څخه هم پښې و غځول سوې او د وجود څړیکو یې له خولې څخه د انځکي په وتلو ځان ښکاره کړ، لکه یخ چي یې سوی وي...
مور یې پر انځکي را ویښه سوه او بږغ یې پر وکړ..
زویه؛ زویه! شېره یخ خو دي نه کېږي...؟
نه؛موري! زه خو ډېر ګرم یم، بس دغسي...!
پر کینږ اړخ باندي په را اووښتلو یې د لانده خښتګ برخه د ځانه لېري کړه او په څو شېبو کي د خوبونو نړۍ په خپله غېږ کي له ځانه سره یووړی..

....

مور یې سهار وختي د لمانځه لپاره پر شېرخان بږغ وکړی، خو ده ځان په یوه او بله کاوی، آخر چي یې ډېر تنګ کړی، نو دی هم د اودس په بهانه واش روم ته ولاړی، چي کمرې ته بیرته راغلی، نو مور یې د چایو پخولو لپاره باورچي خانې ته تللې وه، دی ژر بیرته په بستره ننواتی. مور چي یې را غبرګه سوه، نو د لمانځه پوښتنه یې ځنې وکړه، ده ځواب ورکړی، چي ما وختي لا لمونځ وکړی...
دومره ژر؟ نن دي وظیفه هم و نه کړله، ولې! په عذاب خو به نه یې؟
نه موري! سترګي مي د خوبه ډکي دي، لږ ساعت لا ویدېږم..
په بستره کي یوې او بلې خوا ته اووښتی او را اووښتی.. تر لمر ختلو پوري شېرخان په بستره کي اتاله (ناکراره) وو او تر معمولي ناشته کولو او غسل وروسته یې په بس کي د سول هسپتال تر او پي ډي پوري ځان و رساوی او سیخ د ګړدو او مثانې او پي ډي ته ورغلی...
ډاکټران لا حسبِ معمول نه وو را رسېدلي، ځکه انتظار سو. د او پي ډي و چپړاسي بشیر ته یې خواست وکړی، چي زه ډېر په عذاب یم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لږ ژر ور ایله کړه، خو هغه په خښم ورته و ویل، چې دومره ډېر کسان تر تا مخکې راغلي دي او ناست دي، زه څنګه تا مخکي ور پرېږدم. ده په براهوي ژبه خبري ورسره شروع کړې، د بشیر د مخ بڼه او رویه یو دم بدله سوه، ورته و یې ویل، چې ټیک ده، زه یوه لار باسم...

لږ ساعت وروسته د هوټل باروالا بېره راغلی، شېرخان بشیر لره د چایو کپ را و غوښتی او بشیر په دې نور هم خوشحاله سو... شېرخان یې د ډاکټر کمرې ته پټ ور تېر کړ، چې نور مخکې راغلي او پر نمبر ناست ناروغان اعتراض و نه کړي...

ډاکټر چې کله او پې ډې ته را و رسېدی، نو بشیر یې و ډاکټر ته په ټینګار سره سفارش هم وکړی...

د شېرخان لپاره دا ډاکټر نوی وو، ځکه یې په مرض سم پوه نه سو، خو دوایاني یې ور و لیکلې. شېرخان د سرکاري روغتون و میډیکل ستور ته و درېدی، هغو یوازي د پیناډول ګولۍ ورکړې او ویل یې؛ دا نوري له موږه سره نشته... د دوایانو پرچې یې هم ځنې واخستله... بهر راغلی، پر جناح روډ یې یوه میډیکل ستور ته و ګرځوله. شېرخان ګولۍ ور واپس کړې او خپله پرچې یې ځنې را و غوښتلې، چې د شېرخان په جېب کي یوازي پرونۍ سل روپۍ پرچې ور وړله، هغه چې دوایاني ورکړې، نو درې سوه روپۍ یې ځنې پرتې وې... لږ ساعت ده هغه او هغه ده ته و کتل، دکاندار چې د ده په لاس کي سل روپۍ و لیدلې، نو په خښم یې ورته و ویل، چې پیسې درسره نه وي، نو څله او د څه لپاره راځې...

شېرخان په مړو پښو له میډیکل ستور څخه را و واتی او سینګار هټۍ ته یې ځان را و رساوی، چې کله د دکان مالک ظاهرشاه را و رسېدی، نو د دوایانو پرچې یې ور ښکاره کړله او دوه سوه روپۍ یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نن ورځي د مزدورۍ په اېډوانس کي ځنې واخستې او په هغو باندي يې له نژدې ميډيکل څخه دوايانې را واخستلې...
نن هم حسبِ معمول د ګيراکانو غومبر ډېر وو، شېرخان هڅه کوله، چي په ورين تندي د ټولو سودا ور پوره کړي، چي کله به ډېر په عذاب سو، نو د بولو کولو لپاره به بهر را و واتی...
ظاهر شاه د ده په ناروغي خبر وو، خو باک يې نه په کاوی، چي د آرام کولو ورته و وايي. غرمه مهال دوی ته د مخامخ دکان مالک نقيب الله د دوی دکان ته راغلی، د شېرخان د حال پوښتنه يې وکړه او د چای ورسره څښلو لپاره يې ست ورته وکړی، چي راسه؛ په دکان کي چای را سره وڅښه...
شېرخان د ده په مدعا پوه وو، ځکه يې انکار ورته وکړی، نقيب د ده له کسته ظاهرشاه خپل دکان ته د چای څښلو لپاره بوتلی...
نوکر و ګوره؛ دومره نخرې. په ځان غره دی، چي دومره ښايسته يم. نن سبا چي جېب خالي وي، والله که يې څوک د خاورو له نرخه هم و پوښتي...
نقيب خانه! شېرخان مغروره نه دی، په خپل کار کي مخلص دی، چي ګيراکان ولاړ وي، هغه بيا ماته هم توجه نه راکوي...
نه؛ ظاهر لالا! يوه ورځ خو نه ده، ما څو ځله ست ورته کړی دی، خو دی دا زما ست ګردسره په باک هم نه راوړي...
خير... زه به خبره ورسره وکړم، چي آينده پام کوي...
هو! دا هم ورته و وايه، چي ټول مارکېټ په تا باندي خبر دی، چي نجوني څه لپاره پر تا را کوړه وي...

....

(c) ketab.com: The Digital Library

زویه! د کوم ځای یې، واده یا کوزده دې کړې ده او که...؟
موري! سودا را ښایه، دا خبرې به بیا بل وخت ګورو...
بل وخت څه معنا؟ یوه پوښتنه وه، و مې کړه، د هغې جواب راکړه...
نه موري! تر اوسه لا په دې جنجال کې نه یم را ګیر سوی...
وی؛ ولې جنجال دی، د بختور سړي به کور ودانیږي...
ته صحیح وایې، موري!
زما دوې درې ښایسته لوڼې سته، چې هره یوه دې خوښه وي؛ هغه به در کړم...
موري! د قسمت فیصلې پور ته کیږي..
قسمت یې په کونه پوري مه ورتړه... ته نو څه نخرې کوې. درې سره لس لس جماته پاس دي، ښې ښایستې دي، زړه مې درته غواړي، چې ستا غوندې ښیاسته زوم و لرم...
د دکان مالک ظاهر شاه په خښم سره شېرخان د ځان خواته ور و بالی او ورته و یې ویل، چې ځان دربانديي تاوانوي او که لوڼي..؟
را دې خوا ته سه، دا نوري ګیراکاني درته ولاړې دي... ما ور پریږده، د دې سودا زه ور پوره کولای سم او سمدلاسه د هغې خوا ته ور تېر سو او لږ په نرمه لهجه یې پوښتنه ځنې وکړه...
ادې وایه! څه دې په کار دي..؟
ادې به دې مور وي... وی، زه خو لا اوس ځوانه یم...
پنډې ښځې له برقعې څخه مخ "چې لږ ساعت مخکې پټ وو" ظاهر شاه ته ور ښکاره کړی... پنډ شونډان یې په تکه سره سرخي سره کړي ورته و مسېدله.
سمه ده خورې؛ راته و وایه! څه دې په کار دي...؟
ما د خپلو لوڼو لپاره هغه ځوان ته شیان ور ښوولي دي... زه به بله ورځ له لوڼو سره راسم، هغوی به پخپله شیان خوښ کړي او زه به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان لپاره نور شیان له دې مخامخ دکان څخه واخلم، هغه دکان لتاسو څخه ډک او غټ دی. پنډه ښځه په خښم نامراده له سینګار هټۍ څخه را ووتله او مخامخ د نقیب الله دکان لره ورغله، چې هلته نقیب الله مخکې لا په خښم ناست وو.

ستا رویه هم د هغو بې مخو رنګه سپکه ده، که ته و ښځو ته عزت ورکوې؟ پنډې ښځې له راتګ سره سم نقیب الله ته په پوښتلو و ویل...

نه، نه! زه خو پخپله ښځو ته مات یم...

مات یې که ښځې ماتوې...؟

ښځې په بې ساختګي سره و ویل.

زه دي په مطلب پوه نه سوم...

نقیب الله لږ شکي غوندي سو.

په مطلب به دي پوه کړم، ته لږ اوبه راکړه، حلق مي وچ دی او ساه مي بندیږي.

نقیب الله ژر له کولره څخه ګلاس د اوبو ور ډک کړی او کرسۍ یې ورمخته کړه. ښځې اوبه و څښلې، چادري یې له مخه ایسته کړله. شا او خوا یې دکان تر نظر ویوست او بیا یې د شېرخان لوري ته و کتل،...

نقیب الله ته یې و ویل:

دا ټرو په څومره نخرو کي دی...؟

څوک؛ څوک ښايي...؟

نقیب په حیراني سره پوښتنه ځنې وکړله...

هغه نه دی، په مخامخ دکان کي غوږ سترګی ګونګرو وېښتانو والا...

ښه، ښه! هغه؛ شېرخان ښايي...

(c) ketab.com: The Digital Library

نقیب الله په طنزیه انداز ورته و ویل او دا جملې یې ورپسې زیاته کړه.

دا خو دومره مکرجن دی، چې حد یې نسته، تاته خو به یې څه نه وي ویلي...

نه، نه! ماته د چا پلار هم څه نه سي ویلای.

ښځه نوره هم په خښم سوه.

نو ولې دومره سره او شنه کېږي؟

نقیب په تجسس سره و پوښتله.

ما د لوښو د ورکولو خبره ورته وکړه او ده زما خبره په باک هم نه راوړله.

نو که ستا خوښه وي، ستا لوښي به زه...

د نقیب تر خوله په ناپامي سره دا جمله و وتله...

یووو... ته خو لوی سړی معلومېږې.. تاته خپلي نازکي لوښي څنګه درکړم او.. هو! تا خو به واده هم کړی وي...؟

واده، هو؛ یو ګزاره واده لرم.

نقیب الله د بېزارۍ اظهار وکړی.

نو ولې؛ له واده څخه مطمین نه یې که؟

ښځي په لوی زړه ورته و ویل.

که مطمین وای، نو به ولې په بل پسې...

خبره پوره وکړه، شرمېږې ولې؟

ښځي زړه ورکړی..

نه شرمېږم نه؛ بس دا راته و وایه، ته مي په څه ښه راتلای سې...؟

وی؛ ستا بلا واخلم، اوس دي زما د زړه خبره وکړه...

پنډې په لومړي ځل غاښونه ښکاره کړل او په کرسۍ کې خلاصه سره کښېنستله، وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دکان له ښو شیانو ډک دی، ته زما ښه کوه، زه به ستا...
خو دا به په څه حساب وي...؟
نقیب د دکاندار انداز خپل کړی.
اوف خدایه! یو خو دا نارینه د پیسو تر کونه نه تېرېږي.
ښځي لږ په خښم سره د نارینوو په اړه د خپل زړه خبره وکړه...
ګوره! دا شیان ډېر ګران او له بهر ملکو څخه راغلي دي.
نقیب په نخرو سره وویل...
مور هم د خیرو اکا له کلي نه یو راغلي، خوار کیه؛ ستا غوندي اوس
هم په ځان پسې ډېر لېوني لرو...
زما په خیال تا خوابده کړه، که څنګه؟
نقیب بیر ته لهجه سمه کړله...
داسي په پسته او خوږه ژبه راته ګاپېږه، چي زړه مي خوشحاله سي.
ښځي په لوی زړه ورته وویل...
ستا خو زړه خوشحاله سو، اوس به زما د زړه د خوشحالۍ لپاره څه
کوې؟
د نر زړه نو په څه خوشحالیږي، لمبر راکړه، چي څوک نه وي، ژنګ
به درته راوهم...

....

شېرخان د زیات تکلیف له کبله ماځیګر لږ وختي له دکان څخه رخصت واخست او کور ته روان سو، کور ته له را رسېدلو سره سم په بستره کي را واووښتی، سړه تبه یې وه، په بستره کي سره کېپدی، مور دوه نور تلتکان پر واچول، ګولۍ یې تیري کړلې. ماخستن ناوخته یې په متیازو کي لږ وینه و بهېدله، نو لږ په ارام سو، جامې یې بدلي کړلې او له موره سره پر څونۍ په مجلس سر سو...

(c) ketab.com: The Digital Library

زويه! اختر را روان دی، د دوو ودسوو خوښندو اختران، د هغو د ماشومانو او ستا د اخشيانو کالي هم اخستل غواړي...

موري! زه چې څه ګڼم؛ هغه تالره راوړم...

هو؛ زويه! خدای دي هر چاته ستا غوندي نېک او صالح اولاد ورکړي، خو زويه څه وکړم... پلار دي تر وخت له مخه د خدای په کار سو، بل نارينه اولاد زه نه لرم، دوې لوڼي مي په خپل خپل نصيب پسې کړې، پر آخري خور دي هم مرکې ګرځي او بيا به زه او ته يوازي د ژوند سفر پر مخ بيايو.. بس زويه! لږ بچت غواړي، چې دا خور دي ښه درنه ولاړه کړو.

نه، نه؛ موري! فرزانه ژر نه و دوو، بيا به زه له چا سره جنګونه او خوله وهم.

تر ډوډۍ خوړلو وروسته شېرخان د کور د مېلمنو کوټې ته ولاړی او موبايل يې خلاص کړی، نو مه کوه، چې دومره مس کالونه، مېسيجان او د واټس اپ پيغامونه راغلي وو، چې د لږ ساعت لپاره لږ پرېشانه غوندي سو، خو بيا يې د يوه يوه پيغام ويل پيل کړل او لږ سوچ به يې پر کاوی...

يوې فېن داسي ورته ليکلي وو:

ماڅيګر چې دکان ته درغلم، ستا غير موجودګی هغه نشه پيکه کړې وه، چې ستا په ليدلو به يې زه په ځان اخته کولم. يقين وکړه؛ بې نشې ستا له ميخانې راووتم... خدای دي ستا په ليدلو ما همېش مدهوشه ساتي...

بلي د خپل زړه خروښ داسي کم کړی وو:

ته دومره چهټياني ولي کوې، ستا په ديدن خو زموږ خوږ زړونه رغېږي، ته تر خپلي ناروغي تېرېږه، خو په خپله موجودګي زموږ و زړونو ته سرور او غرور را بخښه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوې چټې پېغلې بیا داسې جرات کړی وو...:
اوف! ستا د لاسونو لمس چې محسوس نه کړم، یقین وکړه، دوې شپې مې خوب حرام وي، د خدای لپاره مې د تل لپاره ځان ته نژدې کړه، چې په ابدي خوب درسره ویده سم...
بلې هم لږ په احتیاط ورته داسې پیغام را استولی وو...
منم؛ ستا به مجبوري وي، خو د نورو و مجبوریو ته هم لږ پام کوه.
کېدای سي؛ ستا د میني یو نظر زموږ ټولې مجبوریاني ختمې کړي...
په ګڼ شمېر را لېږل سوو پیغامونو کې شېرخان ته د سلیم ناښاد دې شعر ډېر خوند ورکړی، چې یوې پېغلې را لېږلی وو.

آشنا یوه جلوه چیرته د مخ دې را ښکاره کړه
مین به دې تر کومه تصویرونه ښکلوي

شېرخان دې لیکلي پیغام هم ډېر وځوراوی، چې:
ټوله ورځ ستا د لیدلو په ارمان را باندې تېره سوه، یو ساعت مې ستا د نظر را اړولو په نیت پر ځان خواري یووړه، ورور مې په څه خواري رضا کړی، چې د سبا د پارټۍ لپاره ضروري شیان اخلم، خو چې دکان ته درغلم، نو لکه د ژوند جواري چې و بایلم...
یوې خو تر دې آنده لیکلي وو، چې:
ستا د زړه درمانه سم، تا به زه خبرولم، ما به ټوله شپه ستا پر زخمو مرهم در ایښوولای، زه د دنیا د خبرو پروا هم نه ساتم...
یوې ناداني لیکلي وو، چې:
زه خو دې والله که بې واده پرېږدم...
یوې زړه سواندې پېغلې داسې د زړه مینه په پیغام کې ښکاره کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا ښکلي ځواني دې د کان و خوړله. ته زما ملګری سه. زه به و تاته دومره لوړه سرکاري نوکري در پیدا کړم. چې ستا له شان سره به سمون خوري.

دې پیغام شېرخان په سوچونو اخته کړی... لویه سرکاري نوکري. زما شان...

تر ډېره یې فیصله نه سوای کولای. خو چې لږ په ارام سو. نو زړه ورته و ویل. چې ته خو صرف ایف اې پاس یې او په دې ډګرې خو تاته صرف د کلرک نوکري رسېدلای سي. د کلرک نو څه ژوند دی. د بل غلام وي. زه خو د خپل زړه باچا یم. د دکان مالک را باندې مهربانه دی. د ټول دکان واک او اختیار یې زما په لاس کې دی. هر وخت چې پر ما مصیبت راسي. نو کومک راسره کوي. پر تګ راتګ هم څه بندیز نسته او ښې ښې مشورې هم راکوي او بیا یې لږ په شرم د خانه سره دا خبره هم یاده کړه. چې بچه بازه هم نه دی. لکه د هغو نورو دوو مالکانو چې په سپینه ورځ به..

شېرخان اوس د خان په هکله په یوه نتیجه رسېدلی وو. چې سرکاري نوکري نه کوم. البت دې پیغامونو د ده د زړه دنیا لړزولې وه. ولې دی هم آخر ځوان وو. د دومره ښکلو پېغلو او معتبرو کورنیو د نجونو پیغامونه هر ځوان په رنځ اخته کوي او دا لا هم چې نرګسیت هم د هر چا په رګو کې ځای نیولی مورچه بند وي. صرف د موقعې په تلاش او لټون وي. اوس څنګه د دې اظهار کوي. ځکه دی د خانه سره په سوچو سو. خو شېرخان تر ضرورت زیات احتیاط کوونکی وو او سوب یې دا وو. چې مخ او شاته یې څوک نه درلودل. نو ځکه یې نه غوښتل. چې په داسې عذاب کې را ګېر سي، چې په هغه کې د ده ژوند ته تاوان ور رسېږي. ځکه چې ټولنه لا په دې اړه دومره وسیع النظره نه ده، تنګ نظري د وګړو په رګ رګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ریښې کړلي دي. شېرخان هم د خپل اظهار کولو لپاره په لټون سو او د نیټ لاره یې خوښه کړه، چې له دې لارې خپله لانجه هواره کړي.
تر ډېر زیار وروسته دی پر یوه وړو کي مضمون پېښ سو، چې په ډېر غور یې ولوستی...
سیګمنډ فرایډ ویلي وو: هغه جذبات چې اظهار یې و نه سي؛ کله هم نه مري، هغه ژوندي ښخېږي او تر هغه وروسته بیا په ډېره بده بڼه ځان را ښکاره کوي...
تاسو د غالب، میر، داغ، جګر، جون، پروین، وصي او نورو د اردو ژبې د شاعرانو کتابونه ولولی، چې زیاتره برخه یې د وصل او هجر و فراق نه ویونکو جذباتو، حسرتونو او د پښېمانۍ په موضوعاتو ډکه وي.
تاسو دې تجزیې ته لږ ځیر سی، چې په نړۍ کې پاکستان په هغو ځو هېوادونو کې شامل دی، چېري چې د جنسي او فحش وېب پاڼو د کتلو شرحه ډېره زیاته وي. تاسو که له کراچۍ څخه تر خیبر او چمنه پوري سفر وکړی، ښځه که چېري په چادري کې پټه هم وي، خو زموږ وړې سترګې به بیا هم ورپسې په لټون وي، تر هغو پوري چې له سترګو مې نه وي پناه سوې. که چېري کله یو ځای ځوک په لږ مخ را ښکاره هم سي، نو بیا داسي ښکاري، لکه دې چې خپل عزت په لاس کې را اخستی وي. که چېري د دوو کسانو خبري تاسو واوری، نو په هره دویمه او دریمه جمله کې به یې د خور او مور له جنسي اعضاوو څخه ډکې ښکنځلې وي. تاسو د مذهبي وګړو او ملایانو بیانونه واوری، په هغو کې به د دواویا (۷۲) حورو او غلمانو د نشیب او فراز او حسن او رعنایانو ذکر په پرېمانه توګه وي او خپله جنسي تنده به پرې ماتوي. تاسو زموږ فلمونه وګوری، ډرامې، ناول، ډایجسټ... دا ټول د مینې، محبت او عشق داستانونه او له داسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيسو څخه ډک وي. هره ورځ زموږ هر اخبار له دې خبرو ډک وي، چې فلاني له فلاني سره جنسي تېرى وکړى، ځوان هلک او ماشومه نجلۍ د بل د هوس ښکار سول، لېور په ورېنداره تور سو، ماشومان څه چې په قبر کي مو مړي لا هم اوس د جنسي تېري څخه خلاص نه دي. ځينې خودغرض طبيبان او کمپوډران خو بې هوښه مريضان هم د خپل هوس پوره کولو وسيله جوړوي. دلته په دې ملک کي به تاسو و نه وينى، چې يوه ساينسي ډاکومېنټري پر مريخ يا سپوږمۍ باندي ژوند يا به د نوي روبوټس د کارنامو ذکر وي. دلته به هيڅ څوک پيدا نه کړې، چې د رسل، نطشې، آين سټاين يا کوم بل فلسفي موضوع درسره و څېړي. موږ خو پر انډين فلمونو باندي د فحاشۍ په تور بنديز لګولى دى، لاکن زموږ د سټېج په ډرامو کي له مجرو او فحاشۍ علاوه نور څه سته. موږ د پېړيو تر غور او فکر وروسته داسي مثالي ټولنه جوړه کړې ده، چېري چې د يوه واده لپاره د ځوان د تعليمي اسنادو امبار ښه غټه نوکري، کور، ګاډۍ او بېنک بېلنس کتل کېږي او دا تر څه آنده هغه وخت سر ته رسېږي، چې يو ځوان د خپلي ځوانۍ و آخري بريد ته رسېدلى وي او بيا د واده سوچ وکړي. يعني د ده نيمايي ژوند په تنهايي او مجرده توګه تېر سي، پر نجونو باندي د جهيز بوج د بيان وړ نه دى، خو دا يو حقيقت دى، چې جنسي تسکين يو بنيادي انساني ضرورت دى او تر څو چې دغه بنيادي اړتيا پوره سوې نه وي، انسان په نورو تخليقي کارونو باندي توجه نه سي ورکولاى. موږ ولي د دې حقيقت منلو ته زړه نه ښه کوو او موږ به تر څو د نيوټن، بل ګېټس او البيروني پر ځاى شاعر، مجنون، ادم خان، رانجها او غمزده نسلونه پيدا کوو. موږ به تر څو د ژوند په څلورو ورځو کي دوې په آرزو او تمنا او نوري دوې ورځې په انتظار تېرولو ځوانان مجبوره کوو. د نړۍ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-1-21

ساينس او نفسيات به دغه ټولنه تندرسته ګڼي، موږ و چاته د دهوکې ور کولو هڅه کوو او له چا سره د درواغو ويلو کوشش کوو... دا څنګه د ژوند نظام دی، چې د بنيادي انساني اړتياوو پر اظهار او پوره کولو باندې بنديز وي. کله چې د حقيقت بيان کولو ټولې لارې بندې سي، خو بيا هم هر هغه څه کېږي، چې په ټولنه کې وجود لري، لاکن دا هر څه د منافقت په پرده کې کېږي او هر کس د فرشته صفت جوړېدلو دعوې دار وي. خو حال دا چې په خوردبين کې د کتلو باوجود يو صفا انسان هم نه سي پيدا کېدلای... موږ بايد دا حقيقت و منو، چې له منافقته جوړې ټولنې له بل چا سره نه بلکې د خپل ځان سره د دروغو کارونه کوي او تاوان هم خپله سهي. منټو پخوا لا ويلي وو، چې موږ د داسې ټولني وګړي يو، چې د خپلو خواهشاتو ښخول راته لوی ثواب ښکاره کېږي. ځکه فرايډ ويلي وو، هغه جذبات چې اظهار يې و نه سي؛ کله هم نه مري؛ بلکې ژوندي ښخېږي او وروسته بيا په ډېره بده بڼه کې سر را پورته کوي...

همدې مضمون شېرخان له ځانه سره بلې نړۍ ته رسولی وو.

....

نن سهار شېرخان ته ځان بيداره و ايسېدی، وختي تيار سو، چې د پرون د وختي راتګ تلافي هم وکړي. د خپل يوه فېن د لاس جوړه کړې کندهارۍ غاړه يې په غاړه کړه، په خړو جامو کي چې بهر را و واتی، نو مور يې د دواړو لاسونو و نوکانو ته و کتل، بيا يې خپل لاسونه مچ کړل، زوی يې پر ملا و ټکاوی او نصيحت يې ورته وکړی، چې لږ په خيال ورځ تېره کړي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ورته و ويل، چې نن ويک اېنډ دی، نيمه ورځ کار دی، موږ ملګرو بيا د اوړک پروګرام جوړ کړی دی، ماخستن ناوخته راځو...
ورځ شېرخان په ډېره بوختيا تېره کړه، د پرون حساب او کتاب برابرول، سمدلاسه د ګيراکانو داسي شليک جوړ سو، چې د ختمېدلو نوم يې نه اخستی... بنايي؛ اختر را روان وو، نو ځکه هر يوه هڅه کوله، چې ژر تر ژره د اختر شيان پوره کړي. د ځنګ دکاندار نقيب الله هم نن د شېرخان پوښتني ته راغلی... ماپښين قضا د شېرخان ملګری داود سره د درې نورو ملګرو را و رسېدل. هغو غټ لېنډ کروزر د مارکيټ و مخته و دراوی، شېرخان ورغلی، صلاح او مشوره يې سره وکړه او بيا هر ملګري خپل خپل ورکړی کار په مخه کړی... په دې وخت کي د کالج د پنځو نجونو يوه ډله د سينګار هټۍ ته را ننوتله، چې په دوی کي د يوې له شېرخان سره مخکي هم شناخت وو او غوښتل يې، چې له شېرخان سره د خپلو خوند کيانو پېژندګلوي هم وکړي، خو چې د شېرخان و تازيله ته يې و کتل. نو پښه نيولې سوه، ټولي بهر و درېدلې او له شېرخان سره يې د خبرو لاره جوړوله. خو شېرخان او ملګرو يې د پکنک سامانونه راوړل او په موټر کي يې اېښوول، په دوی کي يو ځوان په ګاډۍ کي ناست او په پرله پسې ډول يې نجونو ته په ځير ځير کتل، لاکن د نجونو تر سترګو نيهام وو...
پای چې د شېرخان او ملګرو کار او مجلس اوږد سو او له دوی سره د خبرو کولو موقع نه وه، نو په نجونو کي يوې خپلي خوندکۍ ته و ويل:
اړې کلثوم! دا هلکان نه دي...
کوم هلکان...؟
دا چې سره ولاړ دي يا نور چې هر ځوک وي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو! نو څه خبره ده...؟
دوی چي په خپلو کي سره و دربړي. نو څه سره وايي...؟
يوووارې! ته په دې لا نه يې خبره...؟
نه: والله که په خبره يم.
ته خو ډېره نادانه يې.
هر څه چي يم. خو ته يې را و ښايه.
اړې! دوی هغه مجلس سره کوي. چي موږ نجوني يې هم په خپل اپس کي سره کوو...
رښتيا...؟
هو: والله چي..
وی خدايه! دا هلکوان بيا څه رنګه بې شرمه دي..

....

په لاره کي داود چي د ښار د يوه ډېر لوی تاجر زوی وو. د خپلو ملګرو تعارف له شېرخان سره وکړی. چي په دوی کي يو د صحت محکمې د سېکرټري زوی وو، بل د پوليس د ايس ايس پي ورور او دريم د خوراک د څانګي د صوبايي وزير وراره وو... دا سرکاري لېنډ کروزر هم د وزير وراره را روان کړی وو...
څلورو واړو ځوانانو ځان و شېرخان ته نژدې نژدې کاوی او د خپلي دوستۍ باور يې په وار وار ورکاوی... د اوړک په يوه ښه باغ کي د ويالې پر غاړه دوی لږ ګوښه کښېنستلو، هر يوه مجلس ته خوله جوړوله، لاکن د اظهار جرات په چا کي نه وو، کله سپورټس، کله سياست، کله تجارت او کله د ښار د ژوند په هکله دوی سره و ګاييدل، خو د ښهرو او رويو څخه يې دا معلومېدله، چي د دوی هدف بل څه دی، خو د اظهار لاره يې نه سوای موندلای... دوی چي په کله هم خبره سره را نژدې کړه، نو شېرخان به مجلس بلي خوا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړاوی... څه ساعت وروسته د پولیس د ایس ایس پي ورور چي د
ترخو اوبو په سحر کي را ګېر سو او خمار یې له یوه یوه اندام څخه را
خوټکېدی، نو راغلی او شېرخان ته مخامخ کښېنستی، په ډاګه یې
ورته وویل، چي ستا د شناخت نو و موږ ته څه ګټه را رسېږي. داسي
د شاپېریانو اتڼ درباندي جوړ وي، موږ هم په دغه شله کي درسره
ګډ کړه..

شېرخان هک پک کښېنستی او ورته وې یې ویل:

څه مطلب...؟

مطلب صفا دی، ستا نو څه حیثیت دی، چي له موږه سره ناسته ولاړه
وکړې. موږ ټوله د غټو خاندانو څخه یو، هر یو په تا باندي خرڅه
کوي، لاکن ته کنجوس زموږ خیال نه ساتې...

څه رنګه خیال...؟

د سپکرټري زوی را مخته سو او ورته وې یې ویل:

په اصل کي موږ ټوله ځوانان یو، خبره پټه نه ده په کار، تا لره هر
وخت نجوني راځي، یوه ډله راضي کړه، چي له موږ سره پکنک ته
کله راسي...

پکنک او نجوني...؟

ولي؛ نجوني نو پکنک نه جوړوي...

جوړوي یې، خو هغوی د خپل خاندان یا د خپلو کلاس فېلوز نجونو
سره.

که له موږ سره یې جوړ کړي، نو څه بده خبره ده...؟

زموږ معاشره دوی ته اجازه نه ورکوي، چي هغه دي له هلکوانو سره
ګډه مېله وکړي..

زه به په ایم پي اې هاسټل کي جلا کمرې ورته و نیسم، د صوبایي
وزیر وراره غاړي تازه کړلي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو؛ په خدای... ګروپ سيکس بيا بل خوند کوي، خماري ځوان په بې باکه توګه و ويل...
داود خانه! ستا دوستان لېوني دي، که زه غلط يم..
شېرخان په رپېدلو شونډانو و ويل...
ګوره شېرخانه! موږ ماشومان نه يو، موږ په هر څه پوهېږو... ته ښکلی ځوان يې او پخپله خو په دوی باندي موړ يې... موږ وايو، چي کله خواپيټه سې، نو بيا پر موږ هم ږغ کوه...

....

تر ماخستنه پوري د شېرخان په مغزو کي د ګروپ سيکس خبره پرله اووښتله را اووښتله... ښايي؛ دی له دې توري سره نابلده وو، ځکه يې ماخستن په موبايل کي په دې اړه پلټنه وکړه، آخر کار يې و مخته څو وېب پاڼې راغلې، چي دغه تماشه پکښې روانه وه. لومړی سر شېرخان هم ځوان وو او دا تماشې يې په خوند خوند و کتلې، د انګرېزانو سره او سپين لڅ بدنونه... د هغو د ځوانانو او پېغلو هوس، لېونتوب، چيغې، زورونه، نذرانې او تماشې خو شېخان هم له شېخۍ و باسي، خو شېرخان ډېر ژر دا وېب پاڼې د خپلې ناروغۍ د بيرته را پورته کيدلو له وهمه بندې کړې. دويم ده ته دا تماشې په دې هم بدې و ايسېدلې، چي په دې کي د انسانيت توهين ډېر وو، حيوانيت پر غالب وو، خو دی ښايي؛ ځوان وو او د دې تماشو د ګټو او تاوان معلومولو په لټه سو، د ده ذهن تر ډېره پوري دې منلو ته تيار نه وو، چي زموږ ټولنه دې دا ډول تماشې و زغمي، ځکه د دې ټولنې آداب لا دومره ټيټ هم نه دي، چي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان چي به هر وخت په یوه لانجه یا کشاله کي را ګیر سو، نو د ده د زړه درمان او سوچه دوست واجد ته به یې حال ورکړی او د ده رایه به یې و پوښتله...
واجد پر مخ ګرځېدلی ځوان، سکالر او د پوهنتون لوستونکی وو، پر هره خبره به یې سوچ کاوی، نن چي شېرخان د دې لانجې په اړه پوښتنه ورڅخه وکړه، نو ده ژر د سعودي عرب هغه ویډیو ور واټس اپ کړه، چي په هغه کي اووه ځوانان یوه پېغله نجلۍ په ګډه رېپ کوي او تر هغه وروسته یې قتل کوي او سعودي سرکار و دې اووه سره مجرمانو ته د سر پرېکېدو سزا ورکړې وي. دا اووه سره ځوانان په یوه خلاص میدان کي له یوې پنجرې څخه را و باسي، دواړه لاسونه یې د شا له خوا ورتړلي وي، ژړ کالي یې ور اغوستي وي، پر ګوډو یې کښېنوي، سر یې مخ ته لږ را کش کړي او د ښي لاس و خواته یې یو جلاد بېخي تېره او اوږده توره په لاس ولاړ وي، هر ځوان د مغزي له خوا په دومره زور په توره و وهي، چي په یوه او لومړي وار یې سر له تنه جلا و غورځي، د وینو فوارې روانېږي او دا هر ځوان بوخ کوني را واوړي او د مرګ شومه سي...
شېرخان درې مرګونه په مات زړه و کتل، د څلورم ښکلي ځوان و څهره ته چي یې و کتل، چي له وهمه یخي خولې پر را رواني وې او په روڼو سترګو یې د خپل مرګ اسباب لیدل، چي کله یې سر په ډېر زور لېري و غورځېدی او سترګي یې خلاصي پاته سوې، نو د وینو له فوارو سره د شېرخان تر خوله سوې چیغه و وتله، چي د خدای پار دی، دا څنګه انسانیت دی...
د شېرخان مور یو دم له خوبه را و غورځېدله او شېرخان یې په خپله غېږ کي ټینګ و نیوی، چي له وهمه یې ټول بدن په کپ اخته وو.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل بارانه! ته کله کله دکان له راځه، ساعت به مي در سره تېر وي، مخنۍ کیسې چې واورم، نو زړه مي باغ باغ سي...
نقیب جانه! موږ خو د خدای لغړیان یو، بیا به را څخه تنګ سې، ستا دا دومره غټ دوکان دی، ته خو به یو منټ هم و مجلس ته خلاص نه یې.
نه، نه؛ برخې ازلي دي، نه په زور نه په زاري دي... منم؛ دکان ډېر غټ دی او د ضرورت هر ایتم مو هم ور پوره کړی دی. لاکن دومره ګڼه نه کوي...
ولې؟ د مارکېټ حالت ته چې ګورم، نو دومره رش خو بل یو ځای نه وي.
دغه خو د حیرانۍ خبره ده...
نقیب جانه! ګوره؛ ستا مخامخ دکان ته مي له ډېره وخته سودا بنده ده، چي ښځګه یوه ډله را ووځي، بله ور ننوځي...
هو؛ د دې مالک ډېر بړوه شوک دی، یو چوکره یې ساتلی دی، هغه لره دا ټول مخلوق ور روان دی...
نو ته ولې داسي شوک نه ساتې...؟
دې دله لره ورسم، خو دومره مغروره دی، چې پر پوزه مچ لا نه پرېږدي...
زما په خیال هغه هم پېژندلی یې...
ګل باران له خندا شین سو او ورته و یې ویل:
کښېنه زویه! پخوانۍ خبري مه را یادوه، کنې ټول حال دي بیا و خلکو ته وایم.
په ما کي دي نو څه پرې ایښي وو، ستا د پیسو زور وو، که زه بدنامه کېږم، نو ته خو به هم راسره بدنامه کېږې...

2021.01.20 21:5

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبري پرېږده، دا راته و وایه، چي واده دي کړی دی او که یه؟
هو شکر دی، څلور بچیان لرم...
ګوزاره دي ښنګه ده...؟
ډېره ښه ده، خپل ټرک چلوم، پنجاب لره مالونه وړم...
اورېدلي مي دي، چي په پنجاب کي دا غټه دنده ښېخي ډېره ده.
هو شکر دی؛ الحمد لله.
تاسو هم پکښې اباد یاست...؟
سبحان الله، خوله و نه خوري..
نو چېري وي؟
هر ځای چي ګاډی و دروو، هلته لکه مچمچی په خپله پر را ټولي سي...
نو نیول خو به یې ګران کار نه وي..؟
نه وي، دلته اشاره، هلته کفاره او...
څه وایې.. څو قیمت غواړي؟
بس دوه درې سوه روپۍ...
دومره ارزانه...
نو څه کوې، د چین شاپېری خو نه دي...
نو ښنګه وي...؟
د سنده تر لچیانو لږ خوندوري..
نو ما هم کله کله درسره بیایه..
ولي؛ دلته د سنده په لچیانو نه یې موړ سوی..؟
نه؛ هغه اوس خوند نه راکوي..
ولي؟
یو خو مي واده کړی دی او بل...
بل څه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل نو دا چې په دې لچیانو کې اوس د اېډز، تور ژړې او نورې ډېرې ناروغۍ ګډې دي، ځکه مې زړه نه ورته غواړي...

نقیب جانه! خپل واده لرې، نو نورې څه کوې؟

بس یوه توره کیخه یې راته کنبینولې ده، والله که مې باړ په ماتیږي.

ګل بارانه زویه! تا خو هم واده کړی دی، نو ته ولې دا کار کوې؟

موږ خو په شپو شپو مسافر یو، سړی چې وږی وي، خروړی سي او خروړی بیا هر ځای خولې اچوي...

نقیب الله چې د شېرخان د دکان سینګار هټۍ ته مخامخ یې دکان وو، پنځه دېرش کلن، کوشنی قد، راوتلی نس، کوشنی ږیره، لږ ختلی سر په ډېر مشکل به یې له چا سره دوې خبرې کولې، خو د مطلب لپاره به په هر چا پسې کېدی. لاکن حلیه او انداز یې په لومړي سر کي هر چا محسوساوی، چې د خپل مطلب لپاره لګیا دی... لاکن چې کله به یې د خپل سکول کلاس فېلو ګل باران و لیدی، نو دواړه به په مجلس کې دومره ډوب سو، چې بیا به یې د بل شي پروا نه کوله. دا وخت ګل باران له نقیب الله څخه وروستی پوښتنه داو کړه، چې:

دا هلک که چوکره دی، نو بیا خو یې په پیسو خطا ایستل ګران کار نه دی او ته خو په دې کار کې ډېر مهارت هم لرې، نو بیا دې ولې وار خطا دی.

همدغه خو مصیبت دی ګل بارانه! دی په هیڅ شي پر لار نه راځي.

....

د شېرخان مور ډېره په عذاب وه، ساه یې لنډه لنډه کېدله، شېرخان د اېدهي امبولانس را و غوښتی، سول هسپتال ته یې و رسوله. په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمرجنسي کې یې تر اکسیجن او نیبولایزر لګولو وروسته میډیکل وارډ ته شفټ کړله، ډاکټران پر را کوږه سو، تر پوښتلو او کتلو وروسته یې د ټیسټونو او ایکسرې امر ورته وکړی، مور یې تر اوسه لنډه لنډه ساه وهله، اکسیجن پرله پسې ور روان وو، پر تندي یې خولې را رواني وې، خوله یې وچه کلکه وه، په ناستې ناسته وه، ټوله شپه یې هم دغسې تېره کړې وه، نرسې سیرینج راوړی، چې وینه یې واستوي. شېرخان ته یې و ویل، چې لاس یې راته و نیسه. شېرخان د مور لستوڼی ور پورته کړی او رګونه یې ور بند کړل. د نرسې چې کله د شېرخان لاس ته پام سو، نو بالا یې په ځیر ور وکتل او پوښتنې یې پیل کړې، چې دا ستا څه ده؟ ستا نوم څه دی؟ کور مو چېري دی؟ له کومه راهیسې ناجوړه ده؟ ته څه کار کوې...؟
شېرخان ته دا دومره پوښتنو خوند ور نه کړی، ولې مور یې په عذاب وه، خو نرسې ته د ده لاس خوند ورکړ، ګوتې یې ټینګې ور نیولې وې، بیا به یې ورته و ویل، دلته لاس کښېږده، آخر یې خپل لاس د ده له لاس سره نژدې کړ او دغه نژدېکت دومره اوږد سو، چې د مور له لاسه څخه یې تر ضرورت زیاته وینه را توی سوه...
شېرخان چې په ډېر مشکل سره په خښم کېدی، یو دم یې خپل لاس را پورته کړی او د مور وینه یې بنده کړه. نرسې ته غصه سو... نرسې په ځواب کې ورته و ویل، چې تا لاس کوږ راته نیولی وو..
....

شېرخان تر ښه ساعت وروسته له معایناتو سره وارډ ته را و رسیدی، پر کاونټر یې ډاکټر ته معاینات ور ښکاره کړل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر ورته و ویل، چې د سالنډۍ (Asthama) معمولي حمله ورباندي سوې ده، اوس یې طبیعت ښه دی، چې دا ډرپ ختم سي، نو کور ته یې بوځه. زه پرچې درلیکم، دوایاني به ور واخلې...
شېرخان د مور لوري ته راغلی، چې اوس ډېره ښه سوې وه، لږ ساعت وروسته نرسه راغله، د دوایانو پرچې یې راوړله او په ډېر تپاک سره یې شېرخان ته ور و ښووله. شېرخان چې د مور په مینه کي له آره ډوب وو او پرچې ته یې په ډېر ځیر ځیر کتلو، ځکه یې و نرسي ته خاص پام نه وو، خو د مور سترګي یې د نرسي په حرکاتو کي ښخي وې، چې یو وار به یې لاسونه د شېرخان له لاسونو سره و مښلول، بیا به یې ځان ور نژدې کړ او بیا به یې سترګي پکښې ښخي کړې. هڅه یې کوله، چې له خبري خبره جوړه سي او مجلس اوږد سي... څو واره د نورو ناروغانو خپلوان ورته راغلل، چې ډرپ ختم سو، دغه دی ستن مي راوړله؛ دا ور ولګوه، ناروغه مي باکې وهي، خو دې بل هیڅ چا ته هم پام او توجه نه کوله، اوس خو یې شېرخان ته دا هم و ویل، چې هر کله دي مور ناروغه سي، سیخ یې زموږ وارډ لره راوله، که زه چېري نه وم، زما د موبایل نمبر واخله او ماته فون را کوه، زه به ژر تر ژره ځان را و رسوم... اوهو؛ ښه وایي، زه ماښام فون درته کوم، چې د مور حال دي معلوم کړم...
شېرخان یوې خوا ته د دې مینه ناکه رویه لیدله او بلي خوا ته یې د دې له حسرته ډکي سترګي په زړه کي ښخي سوې او د دې په مدعا پوه سو، خو ده د مور د علاج لپاره هر څه زغمل، ځکه نرسي ته په جار جار ګاېېدی... نرسه به نوره هم درېدلې وای، که چېري کنسلټنټ ډاکټر دې ته ږغ نه وای ور کړی.
شېرخان چې له دې وزګار سو، نو راغلی؛ د مور پوښتنه یې وکړه، مور ورته و ویل، چې زه خو ښه یم، خو دا نجلۍ په تا پسې ډېره اتاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، ستا په باب يې دومره پوښتني راڅخه وکړې، چي له ما څخه يې خپله بيماري هېره کړه... لاکن يوه خبره ده، چي زما يې ډېر خدمت وکړی...

موري که وخت راغلی، د دې د خدمت صله به ور کړم...

زويه! دا صله نه غواړي...

چي صله نه غواړي، نو څه غواړي...

دا له ما څخه تا غواړي..؟

زه او غوښتل..؟

هو، هو! دې زړه پر تا بايللی دی او دا دي د ځان کول غواړي...

خو موري! ته...

مور يې په دې خبره لږ په سوچو کي سوه، دواړو يو بل ته سره و کتل او لږ ساعت وروسته يې د مور تر سترګو دوې روڼي اوښکي را توی سوې...

....

ماخستن ناوخته د شېرخان موبايل و ګړنجېدی...

زه ستهاف پروين خبره کوم، ستا د مور حالت څنګه دی...؟

ډېر ښه دی، ستاسو له کومک څخه يو جهان مننه...

نه؛ هيڅ خبره نه ده، دا خو زموږ فرض دی.

تاسو دي خدای هر وخت د حاجت مندو لپاره ژوندي لري...

امين، ثم آمين...

وايه؛ ستهاف پروين، له تا سره څه کومک کولای سم...؟

کومک نه غواړم.

نور څه کولای سم.

بې کومکه هم هر څه کېدلای سي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پوه نه سوم...
پوهېدل وخت غواړي...
څنګه وخت...؟
داسې څو لمحې چې زه او ته یې دواړه یوازې یو ځای سره تیرې کړو او...
پروین! زه ټوله ورځ په دوکان کې تېروم او د شپې کور ته راځم...
زما لپاره ته څو لمحې وزګار پېدلای نه سې...؟
نه؛ داسې نه ده، زه ... زه به کوشش وکړم، خو ته ما لږ پوه کړه، چې زه تا ته په څه ښه در تللای سم...
زه ستا د وجود سایه جوړېدل غواړم...
سایه... وجود... زه پوه نه سوم...
اصل کې زه دلته له کوره لېرې ژوند کوم، یوازې ژوند د یوې پېغلې لپاره دلته ډېر ګران وي، چې ته زما د ژوند ملګرې سې، نو د دواړو ژوند به پر کراره سي...
د دواړو ژوند به پر کراره سي، څه مطلب؟
زه خو ډېر پر کراره ژوند تیروم.
نه شېرخانه! د ځوان ژوند تر هغو نه سي پر کراره کېدلای، چې د ژوند ملګرې و نه لري...
خو ما په دې اړه تر اوسه سوچ هم نه دی کړی...
هو؛ کله کله بې سوچه او بې فکره هم اچانک د ژوند فیصلې د ژوند یادګارې لمحې پاتېدلای سي...
هغه څنګه...؟
هر کله چې یو انسان پخپله یوه فیصله وکړي، نو بیا هغې ته هر رنګه جامې پخپله ور اغوستلای سي...
ستا خبرې زما تر سوچ لږ لوړې دي...

2021.01.20 21:58

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته که له ما سره څو لمحې نژدې پاته سې، نو زه به دي د ژوند په راز او خوند باندي پوه کړم.

....

شېرخان تر ډېره په سوچو کي غرق وو، پرېکړه یې نه سوای کولای، یوې خوا ته د مور ناروغي او بلي خوا ته کومک کوونکې نرسه.. د هغې جذبات، فلسفیانه خبري... د پېغلي وجود، د هغې ناکراره ژوند، له نورو خلکو څخه وېره، د ژوند د ملګري یا خاوند په ملتیا له نورو زلځوړو څخه د ځان او عزت ساتنه، بلي خوا ته د شېرخان کورنی ژوند، ځواني، د ده خپله دنیا، په هغه کي پټ رازونه، ځکه ده نه سوای کولای، چي زه پخپله یوه پرېکړه څه رنګه پر خپل سر کولای سم... ځکه یې خپل خواږه دوست واجد ته فون وکړی... واجد به ماخستن مهال په ډېر دقت د چا فون اخستی، چي دا وخت به هغه اکثر د کتابونو په نړۍ کي ډوب د خپل فکري او ذهني خوراک تومنه به یې را ټولوله... لږ ساعت پس یې پخپله شېرخان ته ژنګ را و واهه...

وایه؛ شېرخانه! ورځ دي څنګه تېره سوه، بیا په څه لانجه کي را ګیر یې؟

را ګېر نه یم، را ګېر یې کړم...

بیا چا دانه در واچوله...؟

بس واجد جانه! ته پوهېږې، چي له هري خوا دامونه دي...

و وایه؛ دا بیا کوم دام دی، چي په نیمه شپه یې داسي بې کراره کړی یې؟

هغې خو نه یم بې کراره کړی، د هغې فلسفه او ښځه...؟ فلسفیانه خبرو کړولی یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو؛ هغه وايي، که څوک پخپله ټينګه پرېکړه له ځانه سره وکړي، نو بيا هغه په سر رسولای او عملي کولای سي...
دا خو يې اسانه خبره کړې ده..
څنګه اسانه؟ موږ خو هره ورځ له ځانه سره سوچونه وهو، منصوبې جوړوو، غوښتني لرو، خو په ډېر مشکل سره سوا سېر لا نه سي جوړېدلای..
شېرخانه لږ په ځير راته غوږ سه..
شېرخان هم دواړي غځېدلي پښې سره را ټولي کړې، قلم يې را نژدې کړی او کاغذ په لاس د واجد فون ته په توجه کښېنستی...
"دا خبري د مېټا فزکس (Meta Physics) "چي د فلسفې يو شاخ دی" کي سره را غونډې دي، دغه علم دا وايي، چي د انسان په داخل کي دوه شيان په يوه وخت کي وجود لري "نفس او روح" او دواړه هر وخت خپل خپل افعال تر سره کوي او د دې دواړو له لاري مثبت او منفي سوچونه او کارونه هم روان وي، د دې واک له انسانه سره پخپله وي، چي هغه مثبت ته زياته پاملرنه کوي او که منفي ته. د انسان دننه د ده خپل ضمير هر وخت بيدار وي او که دی پخپله د يو شي تحليل وکړي، هغه د ځان او جهان لپاره فايده مند و ګڼې، نو دی يوې پايلي ته رسېږي او د هغه د حاصلولو او عملي کولو لپاره بيا اسباب لټوي. هغه اسباب چي د ده په واک او چاپېريال کي لار ور ته جوړېدای سي. که انسان پخپله په خپله فيصله کي واکمن وي، د هغه په خوبيانو او خاميانو خبر وي، نو بيا هغه د نتايجو هيڅ پروا نه ساتي، د هغه شي د حاصلولو لپاره هر څه قربانوي، البت د وخت سوال ډېر مهم دی، که چېري اسباب لاري کوځې او منډې ترنډې ګړندۍ وي، نو نتيجې هم پر خپل وخت حاصلېدلای سي، په دې اړه د کوټې د ډاکټر شعيب احمد د پي ايچ ډي مقاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

(When You Believe Then You See It) چې د میټافزکس مضمون له لارې تر سره سوله؛ هم د ویلو احتیاج لري. هغه وایي، چې کله ستا یقین سو، نو بیا ته هغه شی لیدلای سې او هم دا هغه ستا دننه (Inner) یقین او فیصله ده، چې ته یې تر ډېر غور او فکر وروسته د ځان لپاره کولای سې، په دې اړه چې ته دا وخت د کومې لانجې سره مخامخ یې، نو ته سبا راسه، زه به و تاته د ډاکټر مقبول طارق کتاب "ژوري فکري تېروتني" درکړم، په هغه کې ته یو باب جنسي ژوند ولوله، هغه به ستا دا لانجه در هواره کړي.. (پاته سوه، ستا دویمه خبره، چې موږ د هري غوښتني مخته حقایقو ته نه ګورو، پر مځکه اوسو، منصوبې د اسمان جوړوو، د غریب زوی خواري نه کوي او تخت د باچا د زوی غواړي. دا له ځان او جهان سره ډرامې دي، حقایق تسلیمول د ژوند ښکلا ده."

....

د "ژوري فکري تیروتني" کتاب د یوه باب تر لوستلو وروسته شېرخان د ژوند د بېلا بېلو پړاوونو په اړه په سوچو کې سو، چې کله د میلیونونو میلیونونو کلونو مخته انسان هم د حیوانانو په څېر په لڅ بدن ګرځېدی، کله چې یې د شعور سطحه لږ پخه او لوړه سوه، نو یې خپل جنسي اندامونه (اعضا) پټول پیل کړل، چې دا عمل انسان له حیوانه بېل کړی، کنې جنسي خواهشات او بچې پیدا کول خو حیوانان هم تر سره کوي، حیوانان هم د انسان په څېر دوه کارونه په وړتیا لرونکې توګه کوي، خوراک او سیکس. خوراک د ځان د بقا لپاره او سیکس د نسل د بقا لپاره... له دې پرته د انسان او حیوان توپیر د کاینات د مسخر کېدلو په اړه دی، د حیوان مزل بس یوازې خوراک او جنس وي، د ذي روح د بقا لپاره د نر او ښځې دواړو له یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل سره مرسته ډېره مهمه ده، ځکه نسل پيدا کول اسان وي، خو د هغه ساتنه او روزنه مشکلات لري... همدې مشکلاتو په نړۍ کې تر ډېرو تجربو وروسته لاري کوښې پيدا کړې، د ځناورتوب په لکهونو کلونو کې ښځې د ځو ځو مېړونو (مړونو) جنسي تنده ماتوله، که څه هم د ښځې جنسي هوس تر نارينه زيات وي، خو هغه کله هم جنسي پيل پخپله نه کوي، خو داسي حالت ضرور پيدا کوي، چې نارينه دې شي ته مايل او آماده کړي. په انسان او حيوان کې يو ګډ خاصيت دا دی، چې دوی يوازې او که د ډلې په بڼه سيکس کوي، خو دوی اولاد له ښه پلاره غواړي، ولي چې دوی خپل اولاد پياوړی ليدل غواړي. دا پياوړی اولاد د مور او پلار په را روان ژوند کې د دوی د معاشي او معاشرتي او ټولنيز ژوند په ګټه وي.
د کتاب پر يوه مخ شېرخان تر ډېره په سوچونو کې سو، دلته دې خبري دی ډېر حيران کړی، چې د نارينه جنسي تنده خو ژر ماته سي او بيا په زور او زر هم ژر نه را پورته کېږي، لاکن ښځه له جنسي تندي او جذباتو څخه پرته هم جنسي چاري تر سره کولای سي. يعني که يې طبيعت وي او که نه وي؛ څه معنا نه لري، خو د پيسو په خاطر دا هر وخت سيکس ته تيارېږي. د دې څه مجبوري وي، په دې اړه ډاکټر مقبول طارق د ژوند بېلا بېل پړاوونه بيان کړي وو، يعني کرهڼيزه (زراعت) دوره، جاګيردارانه نظام، صنعتي زمانه او تر دې آنده چې تر نني ماډرن وختته پوري يې هر څه صفا صفا ليکلي وو، چې کله به ښځه باداره وه، د کور کلي او محلت ټوله واکمني به د دې په لاس کې وه، خو بيا دا هم وسو، چې د غلامي، مينځې، ماينې، رنډی، طوايفي بڼې يې خپلي کړې... هغه وخت هم وو، چې ښځې په ګډه لڅي نڅېدلې او يا به يې ګډه جنسي اړيکي ورسره ساتل کېدلې، بيا د وخت له تېريدلو سره د دوی جنسي

2021.01.20 21:58

(...)ketabton.com: The Digital Library

اندامونه پټول پیل سول او تر هغه وروسته د دوی ټول بدن تر دې آنده چي دوی په چادري کي هم تر اوسه پټي دي، خو دلته دا پوښتنه او سوال پورته کېږي، چي لڅ مخ او پټ بدن... جنسي خواهشات را لړزوي او که سړوي...؟ دا خبره تر ډېرو تجرباتو وروسته کېږي، که ښځه په چادري کي وي، نو هوس ورته زیات وي او که ښکاره مخ وي، نو هوس ورته کمېږي. همدغه مشکلات انسان په جنسي بېلاریتوب اخته کوي، خو فلسفیان بیا په دې اړه په یوه خوله دي، چي باید جنسي ازادي هر چاته وي، خو...

پر دې "خو" توري باندي ډېر تفصیل راغلی وو او آخري فیصله شېرخان داسي ولوستله، چي جنسي آزادي په کار ده، چي د سیکس تر تعلیم وروسته ورکول سي. څوک چي د سیکس په الف او بې هم نه وي خبر، نو هغه به د سیکس په نتایجو باندي څه خبر وي، هسي د دوو درې شېبو تر تسکین وروسته چي کوم مشکلات د بچي د زېږېدو، د مور د مشکلاتو، د هغې د (Pregnancy) او د بچي د پیدا کېدلو له مرحلې څخه نیولې د ده د تعلیم، تربیت او معاشي مشکلاتو په اړه که څوک خبر نه وي، نو هغه به څوک له بېځایه سیکس کولو څخه را ګرځوي... غربي نړۍ که و خپلو وګړو ته جنسي ازادي ورکړې ده، خو هغه یې هم د عمر په یوه ټاکلې برخه کي ورکوي، دوی ته جنسي تعلیم ورکول د مور او پلار او ریاست ذمه داري وي، د تعلیم ورکولو بغیر جنسي بندیزونه څه معنا لري؟ ځکه چي څوک د جنس په تاوانونو خبر نه وي، هغه به څه رنګه له هغه څخه را و ګرځول سي... د شېرخان پر تندي باندي دې پېراګراف خولې را توی کړې، چي په سوېډن کي د انتهایي اړتیا پر مهال و لور او پلار ته هم اجازه ورکول سوې ده، چي د دواړو په خوښه دوی جنسي اړیکي ساتلای سي او دې شي په دغه هېواد کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جنسي بېلاريتوب شرحه ډېره را ټيټه کړې ده. تر داسي نورو ډېرو مثالونو ورکولو وروسته د کتاب ليکوال د طلاق په اړه هم په ډېر تفصيل ګاېږدلی وو، چي طلاق پر ښځه څه اغېز کوي او پر نارينه هم د طلاق اثر کېږي او که نه... او په خصوصيت سره تر طلاق وروسته چي ماشومان د کوم ذهني، جسماني، معاشرتي او معاشي لانجو سره مخامخېږي، هغو د شېرخان زړه ډېر و درداوی، خو دې شي بيا ډېر حيران کړی، چي د واده بغير هم په غربي نړۍ کي په ګډه جنسي ژوند تيرېدلای سي او موده يې هم تر کلونو کلونو پوري رسېږي. که چېري پای سره رضا سول، نو په ګډه او د دواړو په خوښه د واده پرېکړه وکړي، کنې نو داسي هم خوشحاله ژوند سره تېروي.

شېرخان چي ساعت ته و کتل، نو د شپې دوې بجي وې. د ده دماغ دې مضمون دومره ناکراره کړی وو، چي خوب يې رډ سو. د خپلي ټولني په اړه سوچو يوووړی، چېري چي سيکس هر يو خوښوي، ولي د سيکس په اړه خبره کول يې ګناه ګڼل کېږي. په داسي ټولنه کي به د سيکس تعليم څوک او څه رنګه ورکوي، چي د بل نامحرم سره که په خبرو کولو څوک ښځينه ذات و ليدل سي، نو د توپک شپېلۍ يې يو دم خوله د تل لپاره خاموشه کړي، خو پخپله ټوله ورځ د بل د نامحرمي د عصمت درۍ لپاره په ذهني هلو ځلو ځان ستړي کوي... د دې سوچ تر څنګ شېرخان ښايي؛ ځوان وو او د غربي نړۍ د بې واده تعلقاتو په اړه سوچو يوووړی...

....

شېرخان به کله کله د هري ورځي له کاروبار څخه په دې تنګ سو، چي يو ډول سوداوي او خبري به وې، يو ډول غوښتني او ماحول به وو، د ده زړه به غوښتی، چي ووځي او وګرځي، دنيا و ګوري او د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسکین حاصل کړي، خو مجبوري هم بده بلا وي او معاشي مجبوري خو سړی د بل غلام کړي، نن يې هم دغه ډول موډ وو، که څه هم چا د ده پر څهره داسي تاثر نه لیدی، له هر چا سره خندا، مرسته، په خبرو او ښه خوی د هغو زړه ګټل، خو په درون (دننه) کي نن ناکراره وو او زړه یې غوښتی، چي له دې ماحول څخه ځان لرې کړي، دا وو، چي ماپښین مهال د خپل سکول یو هم صنفي عبدالقادر د خریداری لپاره د سینګار هټۍ ته راغلی، شېرخان د ده په راتګ دومره خوشحاله سو، چي هغه ګړی یې هر څه پرېښوول او د څنګ کوشنۍ خوني ته یې بوتلی، دلته یې په برقي تهرماس کي شنې چای وایښولې او د سکول د وخت په یادونو او کیسو سر سولو. عبدالقادر ښه کوه پېما دی، یو وخت یې شېرخان هم له ځانه سره غره ته بیولی وو، شېرخان نن بیا هغه وخت ور په یاد کړی، عبدالقادر هم پر شېرخان باندي ټینګار وکړی، چي په دې اتوار به ته له موږه سره څلور (چار)غاښي غره ته خېژې، چي شېرخان هم په ست خوشحاله سو، ځکه هغه هم له دې ماحول څخه تنګ او ستړی سوی وو، د سکون او اطمینان دنیا یې لټوله...

....

د اتوار په سهار تر لمانځه وروسته عبدالقادر، شېرخان او شېر. نور ملګري د شالدرې په ماجت میدان کي سره یو ځای سول، هر یوه د پکنک سامان را اخستی وو، ټولو سامانونه سره تقسیم کړل، هر یوه خپله غوټه په بېګ کي واچوله او خپل خپل بېګ یې په شا کړی. شېرخان په دوی کي نوی وو، ځکه یې ده ته کوشنۍ غوټه ور په شا کړه، خو ده له ځانه سره دوه بوتله اوبه اضافه را اخستي وې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پټ لمر د سهار وختي چوپتيا د مرغانو خوږو اوازونو ماتوله، نرۍ شمال تسکين رسوونکي ماحول هر چا او هر زړه ته تسکين رساوی، له همدې ځايه چي د غره په راغه کي د کوټي ډېره زړه او خوره ابادي وه... دوی د مهردار غره له لمني څخه خپل تګ پيل کړی. له زينو باغ څخه د ګلانو را پورته کېدونکي خواږه بوی او د نيالګيو د شنو او زرغونو پاڼو ديد د دوی ذهنونه نور هم ښاد او تابانه کړل.
شېرخان د سوچ نړۍ ته ځان وسپاری، چي انسان خو د خوشحالۍ او اطمينان لپاره هلې ځلې کوي، دا خوشحالي خو په فطرت او د فطرت په اجزاوو کي پر ته او پټه ده. چي د يوه ساعت سکون يې د نړۍ په هيڅ شي کي هم نه وي... د دې لپاره نه د منډې ضرورت وي او نه د معاش... دی په دې سوچو کي ډوب تللی وو، چي عبدالقادر بيا د نبو تر کوڅې ځان رسولی وو او هلته شېرخان ته ايسار سو. چي له را رسيدلو سره سم يې و شېرخان ته و ويل. څه سوچونه وهې، راځه؛ د عمل دنيا و ګوره، د فطرت اداګاني و ګوره. شېرخان چي د کوټي ښار ته ور وکتل، نو له څلورو خواوو څخه غرونو په غېږ کي داسي نيولی وو، لکه پياله داسي ښکارېدی...
د کوټي ښار دومره غټ، پلن سوی او خور سوی وو، چي له سرې غوړګۍ څخه نيولې تر هزارګنجي او لوېديځ (مشرقي) بای پاسه پوري او دلته له شالدرې څخه نيولې تر بروري او چلتن غره پوري خالي ځای نه ښکاره کېدی، د درختو شرحه د لوړو ودانيو (پلازو) په پرتله را ټيټه سوې وه، پخوانۍ اووه سېنماوي اوس له نظرونو نيهامي وې، ځکه چي پخوا به د ښار هر ځای دې ځای ته راغلو خلکو نښاني کولای سوای او د هري سېنما د بام چادران به له لېري ځايه برېښېدل، خو بيا هم د مېري غونډۍ، د مالي باغ جګي وني، د کواري روډ شراب خانه او د بروري ابادي هغه ډول معلومداره وې...

2021.01.20 21:59

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی چې و مخ ته و کتل، نو د دوی نور ملګري بیا د مهردار غره د سر کمرې ته رسیدلي وو، دواړو ګامونه ګړندي کړل او ځانونه یې د غره سر ته و رسول، د غره شاتنۍ ابادي هم د غره تر سره پوري را رسېدلې وه. له دې ځایه د چاونۍ پراخ میدانونه، سټاف کالج، چلتن مارکېټ، کوټه کلب، د هني اوړک پراخه ناوه او د مري اباد غرونه او راغونه ښکاره کېدل او د یادو سوو سیمو په هوارو مځکو کرل سوو غنمو او نورو کروندو د ژوند د ښکلا نخښې شیندلې...

ملګري یې د جي پي پر لوړه (چړهایي) باندي کرار کرار روان وو، کوټه اوس هغه کوټه نه وه پاته، د هسکو غرونو په منځ کي د بې ترتیبو ودانیو، کږو وږو واټونو، بې آب او ګیاه میدانونو او د سپیرو بې ډوله پلازو یو خور وور سمندر وو...

اوف خدایه! دا ښار څومره ژر ژر ځله خورېږي، یوازي په یو څو کلونو کي یې دومره خورېدل... دا لړۍ که همداسي دوامداره وه، نو بیا خو به ډېر ژر د دې ځای د اوسېدونکو ژوند له نورو کړاوونو سره هم مخامخ سي. دوی دواړه چي دې پېچومي ته و رسېدل، نو شېرخان هم د اوبو بوتل پر غاړه پورته کړی، ساه یې لنډه لنډه کېدله... عبدالقادر ورته و ویل، چي دا چړهایي له سړي څخه د ټولي هفتې غمونه او فکرونه هېر کړي، که هر څوک دا چړهایي په مېړانه تر سره کړي، نو هغه څوک بیا د ژوند هره چاره تر سره رسولای سي، له همدې ځایه چي موږ ورو ورو د انسانانو له ابادۍ څخه نیهام سو، نو د سکون نړۍ نوره هم ودانه سي، هغه سکون چي انسان ته نه په دولت رسېږي او نه په کومه کرسۍ او چوکۍ... د څه مودې لپاره سکون او خوشحالي محسوسه سي.
د چړهایي په سر کي د دوی ملګري ورته انتظار وو او دلته دوی لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساه واچوله. اوس کرار کرار مخ ته روان سول، تر جهنډو او پوځي غونډۍ تېرېدلو وروسته له کوترخانو سره عبدالقادر و شېرخان ته و ویل، چي د هغې بلي پلا د راتګ په وار به دلته ستا په یاد وي؛ ګڼ شمېر کوتري وې، خو د انسانانو د لالچ او بې غورۍ له کبله اوس له دې ځایه کډه سوي دي... دوی چي څومره مخته تلل، خاموشۍ ورته هغومره په ژورتیا سره هر کلی وایه، کرار کرار د کوټې د ښار نخښي او ماڼۍ هم له سترګو نیهامېدلې، د حیدر دره چي څنګه تېره سوه، نو په سرو کي ختل بیا یو څه نا څه زور او دقت غوښتی.. شېرخان چي و نورو ملګرو ته و کتل، هغوی بوک (په غره کي د اوښ بوک ته سوی ځای) ته ځانونه رسولي وو، نو دوی هم ګامونه چټک کړل او ټول په یوه وخت تر تمبو پوري و رسېدل.
تمبې د دویم غره پر سر ولاړي دي او له دې ځایه څخه د کوټې ښار نظارې او ننداري تر کچلاغ، لکپاس او کولپوره پوري په ښه توګه کېدلای سي، خو د خواره ګرځ له کبله هر څه صفا نه معلومېدل، ولي د دې غره له سره د کوټې خړ پړ ښار هغه ښه نه درلوده، چي پخوا به غوړېدلې ښکارېدله. اوس یې پر څهره باندي د خړو ګرځونو او دودونو تورو لوګیو وزر خواره کړي وو، هر څه مبهم او تر دودونو لاندي ښکاره کېدل، تر دې آنده چي د ونو ښاخونه هم په لوګیو تور ښکارېدل...
دلته دوی په ساه اچولو سره د سهار ناری هم وکړی او د ستړیا تر هوسا کېدلو وروسته په ملتیا سره د راوړو کېکونو او چای خوړلو خوند...
د مورچو او عثمان کلا له لارو څخه غره ته راختونکي (کوه پیما) هم پر دغه ځای سره یو ځای کېږي او پر مخ باندي دا لاره صدیق اوطاق ته رسېږي، پر دې ځای له دوی څخه د ټین ټاون یو ځوان مخ ته تېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو دا ځوان د پوځي ټرېننګ لپاره په هر اتوار د څلور غاښي پر لار سپين کارېز ته اوړي او له هغه ځايه څخه بيا په وېګن کي کور ته راځي، پرله پسې اته يا لس ګهنټې په غرونو کي مزل انسان څومره قوي کوي، د دې اندازه هر چا د دې ځوان له تګ څخه کولای سوه، چي په غوږو کي يې هيډ فون لګولی وو او موسيقي يې اورېدله، د نړۍ په هيڅ يو شي کي يې هم ری نه واهه او د خپل هدف لوري ته په لوړ استقامت روان وو.

....

غرمه ناوخته دوی د دريم او څلورم غره د مابين و ميداني ته را و رسېدل، دا پراخ ميدان دومره خوندور او پر سکون دی، چي که هر څومره قيمت ورباندي و لګېږي، نو خلک به يې په ليدلو سره ادا کوي او ځانونه به ور رسوي. دلته شېرخان د ډېري ستړيا له کبله پټو هوار کړی او اوږد اوږد پر و غځېدی، نظر يې شا او خوا او دلي دوري و غړاوی، مخامخ د چارغاښي څلورم جګ غر لکه د باميان.. شاته د دريم غره غونډۍ او دوی پخپله دا وخت دومره لوړ راختلي وو، چي بس يو آسمان، وريځي، هوا او دا غرونه وو، د دوی په چپه بل هيڅوک نه معلومېدل. دلته ملګرو له يو بل سره ګپي او مسخري پيل کړې، خنداوي وې او سوکه سوکه موسيقي هم ږغېدله... دوی د لرګيو خوږ بوی هم په فضا کي خوشګوار بدلون راووست. ناستو ملګرو پر بېلا بېلو موضوعاتو خبري کولې، کله د کر کټ، فټ بال، د هغو لوبغاړو د ژوند، د باډي بلډنګ، د خپل بدن او خوراک، د خپل کور د وګړو د ښو اعمالو او سبقونو په اړه... خو شېرخان دا خبري ځوراوی، چي دوی هره موضوع څېړي، خو د کاروبار، پيسو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیکس په اړه یو هم خبره نه کوي او نه یو داسي عمل کوي، نه تنده او هوس لري، چي د دوی د کرېدلي ژوند خرګندونه او عکاسي وکړي. هر یو په سکون او خوشحاله دی. عبدالقادر "چي دوه کاله یې په اروپا کي په یو پوهنتون کي لوړې زدکړي تر سره کړي وې" غوښه په کړایي کي واچوله، یو ملګری یې ورته کښېناوی او پخپله راغلی، له شېرخان سره په مجلس سر سو. ورته و یې ویل. چي څه سوچونو اخستی یې...؟
دومره سکون او خوشحالي مي په دا تېر پنځه کاله هم نه ده لیدلې...
چي اوسې؛ په خوی به د هغو سې...
هو؛ قادره ستاسو دې ملګرو ته چي ګورم او د دوی ... نو ځان ډېر ګناهکار راته ښکاره سي...
هغه څنګه؟
د هر یوه چست بدن، سپېڅلي خیالونه. پاک ژوند او راڼه ذهنونه. آخر د دې راز څه دی...؟
شېرخانه! ته ښه خبر یې، چي د نن سبا ځوانان په کوم ماحول کي اوسي؛ هلته له بدو کارونو څخه د ځان ساتل ډېر ګران وي...
هو؛ زه هم دا خبره کوم...
نو د دې لپاره لازمه ده، چي هر ځوان په داسي یو مثبت کار بوخت وي، چي نورو بېځایه او بدو کارونو ته یې پام نه ور اوړي..
هو؛ قادر جانه، که د انسان ژوند په خپل لاس کي وي، خو ټیک ده، دلته خو ځواني او حسن د شریف خلکو لپاره پېغور سي...
نه؛ شېرخانه! موږ لا تر اوسه پوري د ټولني اقدار له لاسه نه دي ورکړي.. منم چي ډېر ځوانان او پېغلي به بې لاري وي، خو که څوک د خپل ژوند یو مرام اومقصد و لري، هغه له دې لارو ځان ساتلای

2021.01.20 22:00

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي...
شېرخانه! د ځوانۍ حفاظت که هر څوک وکړی؛ هغه به ټول عمر پرسکونه پاتېږي.
هغه څنګه..؟
ګوره؛ په نس او نفس کي دغه يو فرق دی، چي نس بس لري او تر درې څلورو ډوډۍ خوړلو وروسته موړ سي، خو نفس بس نه لري، په يوه پسې بله، په بله پسې بله... نو يو شی چي بس نه لري، په هغه پسې انسان ولي خپل ژوند بربادوي او له دې سره تړلي تاوانونه لا سپوا دي...
کوم تاوانونه..؟ عبدالقادره!
ولي د وخت او پيسو ضياع، بې سکونه ورځ، له ټولني څخه جلا ژوند، ګناه او بيا د نن سبا د اېډز، تور ژړي او نوري بدي بلاوي...
قادرجانه! ته رښتيا وايې، دا نن چي زه دلته څومره سکون احساسوم، ماته د يوې مياشتي تر ګټه هم ډېره خوشحالي لري، خو؛ آخر انسان له خپل ماحول څخه څنګه را ووځي...؟
شېرخانه! واقعي ګرانه خبره ده، نن سبا چي په منفي توګه د نيټ کاروني کومه وبا را الوتې ده، دا زموږ د ځوانانو او پېغلو سکون او ژوند لوټ کړی دی. مغربي نړۍ لره هر څه پر خپل وار او قسط وار راغلو، ځکه هغوی و هر څه ته په ذهني، مالي او جسماني توګه تيار وو او دا ټول شيان د هغوی په ټولنه کي شتون لري، ځکه يې خلک ورسره بلد او اشنا وو، چي د ټولني له اړتياوو سره سم يې دا شيان نيټ ته پورته کړل... زموږ بدبختي دا ده، چي د ګلوبل ويليج په دې منډه کي موږ د بل کلتور، اقدارو او معاش ته اړ سولو، خو د هغو او زموږ په ټولنه کي د پېړيو پېړيو توپير پروت دی، هم په ذهني ډول او هم په حقيقي توګه... موږ خو تر اوسه پوري د نيټ په ښه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناوړه یا مثبت او منفي توګه د کارولو لارې نه دي موندلي...
هغه څنګه...؟

د مثال په ډول هلته سکرټ په عادي توګه اغوستل کېږي. خو دلته
د ښځې ورون څه چې لېنګۍ لیدل یې هم ګناه ګڼله کېږي.. ګناه خو
پر خپل ځای ده، که یې څوک داسې و ویني. نو کېدای سي: په
سپینه ورځ حمله هم ور باندې وسي. همداسې نور څه مو د ځوانانو او
پېغلو زړونه را لړزوي. هغوی چې زموږ و ذهني کچه ته و کتل. نو
هغه ټول شیان یې پر نیټ را پورته کړل. چې په دنیا کې د جنسي
موادو تر ټولو زیاتې وېب پاڼې په پاکستان کې کتل کېږي ..
قادره! دا خو منم او تر څه حده پورې په خبر هم یم. خو لاکن...
لاکن څه معنا لري، دړی زموږ د ځوانانو ټول تخلیقي صلاحیتونه په
زنګ ولړل... دا د منلو ده، چې جنسي تنده یوه اړتیا او ضرورت ده.
خو دلته یې د یوې ذهني ناروغۍ بڼه خپله کړې ده... ته کلیوالو ته
ورسه، ښار ته و ګوره، د طلاق شرحه ورځ په ورځ زیاتېږي. د
ناجایزه ماشومانو اجسام په کوڅه کوڅه کې موندل کېږي. خو بیا
هم موږ په دې ځانونه نه پوهوو، چې انجام به یې څه وي؟
عبدالقادر د جذباتو په بهیر کې ډوب وو، چې ملګري ور باندې بږغ
کړل، چې کړایي پر پخېدلو ده..
له کړایي سره مستې، وریجې، سلاد هر یوه دومره و خوړل، چې حد
یې نه وو، نن خو د شېرخان معده د هره جوښه خالي وه، ځکه ده هم
په ډک نس خوراک وکړی، دلته ټولو په جماعت د ماپښین لمونځ
ادا کړی، بیا یې سامانونه په شا کړو او مخ ته روان سول...
د چارغاښ له میداني څخه باجړي او بیا د د چارغاښي لمن ته و
رسېدلو، له دې ځایه یې د سایډ غار، چارغاښ درې، ټاپ او چپه
لاس ته تر ولاړې درختې پورې را و رسېدلو او بیا یې د چارغاښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی، دویم، دریم او څلورم غاښی تر پښو وکښی... دلته يې شاه او خوا و کتل، نو د کوټي ښار، ډګاری، ګړنګ، سپين کارېز، اوړک، زرغون غر، څڅوبی، نوحصار، غبرګ، کچلاغ الغرض چي چېري چېري يې د دوربين سترګه اړوله؛ هغه ځایونه ورته ښکاره کېدل... همدلته يې د ماځيګر لمونځ ادا کړی... مېوه يې نوشِ جان کړه... د ځينو ملګرو غوښتنه وه، چي سپين کارېز ته به شېوه سو او له هغه ځايه به په وېګن کي کورونو ته ولاړ سو، خو عبدالقادر د شېرخان په غوښتنه دا پرېکړه وکړه، چي پر راغلي لاره به بيرته کورونو ته ځان رسوو، ځکه شېرخان چي دلته کوم سکون موندلی وو؛ هغه يې و هر قيمت ادا کولو ته چمتو او تيار وو... ستړيا، ځنډ، خو سکون... دا وو، چي د څڅوبي له لاري د چارغاښي لمن ته را کښته سول...

په لاره کي شېرخان له نورو شپږو ملګرو څخه د دوی د ژوند او غرونو ته د باقاعده تګ راتګ او د ګټو په اړه و پوښتل.. په دې شپږو ملګرو کي يوه ملګري و شېرخان ته و ويل،

چي په دکان کي په ډېره ناسته چاغ سوم، نس او ورنونه مي را و وتل، معدې مي کار نه کاوی، په ډېر مشکله به کار ته ولاړېدلم، يورک اېسډ (Uric Acid) مي زيات سو... دا دريمه مياشت ده، هره ورځ لومړي غره ته او هر اتوار چارغاښي ته راځو، نس ته مي و ګوره، شل کلو وزن مي کم کړی، يورک اېسډ مخ له ختم سو، د معدې جوښ اوس نه لرم، ټوله ورځ داسي تازه او مست يم، لکه تازي...

دويم ملګري و ويل،

چي د باکسنګ لوبه کوم، هره ورځ په سپېشل سکول کي دوه ساعته منډي و وهو، بيا پريکټس کوو، د اتوار د غره راتګ دا ګټه را

(c) ketabton.com: The Digital Library

و رسېدله، چې د صوبې پر کچه باندې د لوبو په سیالیو کې مې دوه واره لومړی پوزیشن اخستی دی، له نشو بېخي خلاص یم او د کالج ژوند په ښه ډول انجوای کوم، نور بس...

دریم ملګری چې ډېر سنجیده وو؛ په څه خواري او ډېر مشکل و خبرو ته رضا سو او څرګنده یې کړه، چې زه پخپله له فطرت سره مینه لرم، د غره خاموشي، له ښاره څخه لېرې خواپاکې فضا، د اوبو آبشارونه، د خاورو خوشبو، د غرو بوټې او وني غرض د فطرت هره هره نظاره مې نور نور هڅوي، چې شاعري وکړم... د پېنټنګ سامان چې کله راوړم، نو دلته د فطرت نظارې د قلم او برش په مرسته تخلیق کوم او همدغه زما فن دی. دا و ماته معاشي ګټې هم را رسوي، پر فطرت باندې د مین و نورو مینو ته اړتیا نه پاتېږي او نه زه دومره وخت لرم، چې و بلې خوا ته مې پام واوړي.

څلورم ملګري چې ساه یې لږ شړله؛ و ویل،

چې په نشو باندې اخته وم، ساه مې بندېدله، هیڅ‌ا له ما سره شناخت نه کاوی او نه یې زړه راسره غوښت. معاشي حالت مو داسې ځای ته و رسېدی، چې د کور شیان مو وړل او خرڅول.. ورور مې په یوه ټرسټ کې داخل کړم، تر علاج وروسته د خدای پاک شکر دی، خپل کاروبار کوم، په فروټ منډۍ کې مې کوټۍ ده. په میاشت کې دومره ګټم، چې د محلې د یوه یا دوو نشه یانو یا غریبانو علاج زما پر غاړه دی، د مسجد د ملا تنخواه ورکوم، د اتوار په ورځ غره ته راتګ مې د ژوند لاره را بدله کړه او ژوند ته مې زړه و غوښت...

پنځم مست ملګری وو، چې شېرخان نژدې ور و رسېدی او د ژوند په اړه یې د نورو ملګرو په څېر پوښتنه ځنې وکړه..

ملګري څرګنده کړه، چې د قام پرست ګوند فعاله ګړی یم، ټوله اوونۍ په سیاسي هلو ځلو کې تېره کړم، د اتوار د ورځې دغه سیل

2021.01.20 22:

(c) Ketabton.com: The Digital Library

مي زړه او فکر ته دومره توان راکړي، چې بيا پر هر توپان لکه پتنګ ورځم او لويه خبره دا ده، چې د قام د روڼ سباوون لپاره نوي نوي ابډياز هم ذهن ته راځي.

د شپږم ملګري کيسې شېرخان لږ و لړزاوی، ملګري يې و ويل، چې ټوله ورځ به پر نيټ لګيا وم، د شپې ناوخته پرېوتم، له کالج څخه يې و ايستلم او پر نيټ باندې مي له ځو نجونو سره ياري سوه، چې فرمايشونو يې زه دومره ډېواله کړم، چې پوروونه مي شروع کړل، آخر يوه ورځ مي مور په ډېر غور راته و کتل، نو زما سترګې ژړې وې... ماښام پلار ډاکټر ته بوتلم، تر ټېسټونو وروسته ښکاره سوه، چې تور ژړی يم... شپږ مياشتې مي علاج وکړی، لاکن وايرس مړ نه سو، بيا شپږ مياشتې علاج جاري وو، د خدای په فضل اوس له هغې ناجوړی خلاص سوم، د نيټ ياريانې مي پرېښوولې، خو کالج را څخه پاته سو، ميډيکل رېپ يم، پر وخت کار ته ځم. د اتوار په ورځ د دې ملګرو په مرسته غره ته را شروع سوم، اوس په ذهني، معاشي او جسماني توګه دومره مضبوط يم، چې که شل نجوني هم راته و دروې، يوې ته به هم و نه ګورم، ولې زما فکر بدل سو، مور مي لګيا ده، د کوزدې تياري کوي، لاکن ما منع کړې ده، چې زه يو وار د خپلو تېرو درې کلونو حساب برابر کړم، وروسته به بيا نوري منصوبې جوړوم...

....

ماخستن ناوخته چې شېرخان کورته را و رسېدی، نو مور ښه د لاندې ښوروا ورته جوړه کړې وه، مور يې هغه وخت ډېره حيرانه سوه، چې شېرخان پوره کاشين خالي کړی او مور يې مجبوره سوه، چې له کټوې څخه نوره ښوروا ورته جوړه کړي. تر شوروا وروسته فرزانې خور خوږه پېرنې ورته پخ کړې وه، هغه يې هم نوشِ جان

(c) kequtoon.com: The Digital Library

کړه. فرزانې ګپه ور باندې وکړه، چې نن ولي دومره خوشحاله او مطمین یې...؟

نن مې حقیقي ژوند له نژدې ولیدی.

زه خو هره ورځ درته وایم، چې دا موبایل خوشمړی پرېږده، هر وخت یې په عذاب کې را ګېر کړی یې..

فرزانې! زه نن پوه سوم، چې د خپلو لېرې او پرېدو ته نژدېکت هم دغه تاوان لري، چې سړی له خپلو بېګانه کړي...

موري یې په ښوروالړلي ګوتې وڅټلې او فرزانې ته یې وویل:

دا خوشمړی موبایل نن له ده څخه پاته سوی وو، اوس یې هم مه ورکوه.

موري! هغه ما نن پټ کړی دی، نن به له ورور سره ښې ډېرې خبرې وکړم. اوهو؛ موري! ته ولي نه ورته وایې، چې ژر تر ژره واده وکړي.. ما په کور کې ماشوم نه دی لیدلی، زه به ورسره ټوله ورځ بازۍ کوم...

واده خو به اول ستا کوو...

نه؛ خپله خو ټوله ورځ ورک یې، د مور خدمت زه کوم، د کور کار کوم، ستا جامې مینځم، ډوډۍ پخوم، دا دومره ډېر کارونه به نو څوک کوي؟

ته چې هر څه بهانې وکړې، نجونې آخر پای د خسر په کور کې ښې ایسي.. د پلار پر کور مېلمنې وي.

نه؛ موري! زه واده نه وکم، اول لالا و کوزده ته راضي کړه، زه به د لالا په کوزده کې ټولې خوندکیانې را و بولم، نکریزې به ور ولګوم، شپه به روڼه کړو، په دویمه ورځ به د ورېنداري کره ورسو، مخ لڅی به ورکړو او زه به ورېنداره ټینګه په غېږ کې و نیسم، لکه خوندکی داسې به یې پالم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسي ټول خوبونه خو زه ستا په اړه وينم، خورکۍ، چي خپل کوشنی اخښی و وينم، نوي کالي ور په غاړه کړم، ګړۍ ور په لاس کړم او ښه قيمتي موبايل ورکړم...

مور يې تر لاس مينځلو وروسته يو خرپټ نسوار و خوله ته واچول..

کله چي يې د شېرخان دا جمله واورېدله، نو يو دم يې پر رېغ کړل، زويه! خدای ته وګوره، که به و اخښي ته موبايل ورکوې. ته لا کم يې، چي له موږه څخه يې لېري کړی يې. اوس اخښی هم له خپلي خوره څخه لېري کوې.

هو؛ موري! دا موبايل هم عجبه بلا ده، چي زموږ په برخه سوی دی، خو دا تر استعماله پوري فرق لري او دا خبره هم د منلو ده، چي زموږ په ټولنه کي يې استعمال په هغه ډول نه کېږي، چي څه ډول په کار دی...

نو که ستا خوښه وي، زه به ستا موبايل مات کړم...

فرزانې موبايل په هوا کي پورته و نيوی او ورور ته يې اشاره وکړه.

خورکۍ! خو دا زموږ مجبوري هم ده، چي له دې بغير چاره نسته..

ولې؛ چاره نه لرې، نن دي له سهاره څخه موبايل کور ته پرې ايښی وو، دا دی؛ سيل دي هم وکړی، صحت دي هم ښه دی، دومره ډوډۍ دي په يوه مياشت په ډک نس نه ده خوړلې، موږ ته دي هم دومره وخت راکړی، پوره مي زړه ډاډه سو او بل دا چي نن څومره پرسکون يې، بس دا يو ارمان مو لا را پوره کړه، چي کورته وريندارو ژر راوله...

....

پر شېرخان ورځ په ورځ د کوزدې لپاره ټينګار زياتېدی، د کوشني خور يې هم د پېغلتوب دوران اوږدېدی، مرکې ورته را رواني وې، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور یې دا ارمان وو، چې ښه مرکه ورته راسي، نو باید د لور لاسونه ورسره کړي. ځکه چې د لومړیو شپو ښې مرکې بیا نه راځي.
شېرخان هم د خور په اړه فکرجن وو، نن چې یې د خور له خولې د کوزدې خبري واوریدلې، نو نور هم په سوچو سو...
د ډول او سورنا ږغ وي، د ځوانانو اتڼونه وي، بهر ټکان وي، په کور کې د خورلڼو دریاوي په لاس کې او شله یې اچولې وي، خورښادي وایي...

چې چیلم؛ چیلم مې د مسرې دی   چې چیلم چیلم مې د مسرې دی
د خدایسپین؛ سپین رښتیا به وایو   زوم تر ناوې؛ ناوې فېشني دی
پر دېوال؛ دېوال ناسته مینا ده   پر دېوال؛ دېوال ناسته مینا ده
زموږ د خېښ په دروازه کې   د شېرخان؛ خان ښایسته ورا ده

شېرخان ښه سپین کالي په غاړه کړي وي، تور کوټ، ورېښمینه لونګۍ پر سر، کندهارۍ غاړه، نوې ګړۍ، نوي ګوټونه... د ملګرو په سیوري بهر را و واتی، د ملګرو له خوا ښه سپینه ټو ډي ګاډۍ سینګار سوې وه، شېرخان یې د مخ له خوا کښېنوی، ویډیو فلمونه پر له پسې جوړېدل، د موټرانو اوږد قطار په واده کې روان وو...
ښه دروند خوښی، د شېرخان د خسرګنۍ له خوا ښه دروند ښه راغلی تر سره سو، د کلا ور تړل، پیسې طلبل، ملا ور تړل، د خواښې او خوښینانو د لیدلو لپاره د زوم کور ته ور وستل، کلیوال ټوله رسمونه یې په ادا کړل. تر هغه وروسته چې یې غاړه د پیسو له هارونو څخه ور ډکه کړه، نو شېرخان کرار ملګري ته و ویل، چې دا څو هاره خو را څخه ایسته کړه، تنګ کړی یې یم. کله چې را و واتی، نو د دوستانو او خپلوانو له خوا ګډ عکسونه ورسره واخستل سول، بیا یې په غټ اتڼ شېرخان هم ورسره ګډ کړی، ځینو ښوخو ځوانانو یې د کوټ له جېبونو څخه د خواښې په کور کې ورکول

2021.01.20 22:01

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوي ټولي خوږې و ایستلې... په واپسي کې شېرخان د مخ له خوا او شاته یې ناوې او دوې خېښاني ناستي وې. شېرخان ته دا وخت خپل ځان د نړۍ باچا ښکاره کېدی، د کلي ماشومانو څو ځایه موټر و دراوی او پیسي یې طلب کړې.. کورته له را رسېدلو سره سم د خوشحالۍ ټکانو او خورښادي خو بیا... شېرخان دومره جذباتي کړی، چي تر سترګو یې د خوشحالۍ اوښکي را رواني سوې، د ګوګ مخته یې ناوې درولې وه، د زوم خپلوان یې راټلل او د خپلي ورېنداري پر سر باندي یې پړونان او پر وږو کالي ور اچول... بیا یې شېرخان راوستی، له ناوي سره یې په اوبو او قرآن شریف کي و کتل، خورلڼو پر دواړو باندي ګپي کولې، لاکن شېرخان له خوشحالۍ هر څه زغمل. د ماخستن تر ډوډۍ خوړلو وروسته د ناوي او زوم د آئینه مصحف رسم هم تر سره سو، چي په دې رسم کي خورلڼو او کوشنۍ خور فرزانې د زړه ټول ارمانونه و ایستل، اوس نو څو د پاخه عمر ښځو زوم او ناوې تر خپلي خوني پوري و رسول. هلته یې ملګرو د زوم کمره دومره ښایسته کړې وه، چي د ژوند ټول خوارډ یې پکښي ګډ کړي وو، پلنګ خو یې دومره په زړه پوري او ښایسته کړی وو، چي د هر چا هوا ورته کېدله...

شېرخان د مخ لڅي لپاره ښه د سوني سیټ ناوي ته ور کړ، دواړه تر ډېره خاموشه ناست ول، چي وروسته شېرخان خاموشي ماته کړله او په لوی زړه یې ورته و ویل، زه ډېر خوش قسمته یم، چي ستا غوندي ښایسته مېرمن مي په برخه سوې ده، اوس زما او ستا په مخکي د ژوندانه یو اوږد سفرپروت دی، چي دغه مخ په وړاندي سفر به په ښه توګه تر سره کول غواړي... تر دې وروسته دواړو له یو بل سره تر ډېره پوري خوږې خبري کولې، چي د شپې په نیمایه کي د خوني بلپان مړه سول او لږ ساعت خاموشي وه، چي یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دم پلنګ سره و ښورېدی، چیغي سوې، د شېرخان زړه په دربي سو، خولې پر را رواني سوې، تر خوله يې ځګونه را وتل او د موري! موري ناري يې وهلې...
مور چي يې سر را پورته کړی، نو شېرخان سره کېېدی، مور ژر ژر په غوځي کي و نيوی او په پوه سوه، ورته و يې ويل،
زويه! دا خوبونه مه وينه، دغه خوبونو خو زما او ستا ژوند په عذاب کي اچولی دی...

....

شېرخان د سول هسپتال په او يې ډي کي د بشير چپړاسي له خولې خبر سو، چي نن د ده معالج ډاکټر نادر ناست دی. نو زړه يې خوشحاله سو، هغه ځکه چي د تېرو لسو کالو را هيسي ډاکټر نادر د ده په ناروغي او مشکلاتو خبر وو. د ده په غير موجودګي کي نورو ډاکټرانو و شېرخان ته ښه او خاطر خواه ګټه نه سوای رسولای. شېرخان له ډاکتر نادر سره ذهني يووالی درلودی. ځکه په کار دی. چي هر سړی ډاکټر، درزي او نايي يو ولري.
نن شېرخان ډېر په عذاب وو، د جسماني بيمارۍ لپاره ډاکټر نادر دارو ور تجويز کړل او د ده د روحاني تحليل نفسي لپاره يې لس منټه يوازي خبري ورسره وکړې، خو د شېرخان غوښتني او پوښتني ډېري زياتي وې. ډاکټر نادر ډاډه کړی، چي په را روانو نژدې شپو کي موږ يو سمپوزيم په نظر کي لرو او پر هغه مي په باقاعده ډول کار هم پيل کړی دی، له هغو کسانو سره مرکې او د هغو پر تحليل باندي هم کار روان دی، چي هر کله دا کار پوره سي او د سمپوزيم ورځ و ټاکل سي، نو زه به تا خبر کړم.. ته به په هغه ورځ ټوله ورځ همدلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېروي، ځکه دا دومره مهم کار دی، چې د ټول عمر ګټه به ځني تر لاسه کړې...

....

شېرخان په دکان کې تر دوایانو خوړلو یو ساعت وروسته لږ جسماني راحت و موندی، د برایي خوب ډېر ځورولی وو، لاکن په خپل زړه کې چې ده کومه خوشحالي محسوسوله، هغه یې پر څهره او کړه وړه باندې صفا ځرګندېدله. دکان ته هم هغسې ګیراکان را روان وو، له هغوی سره هغه ډول مجلس، راسه پاسه، خو چې څه رنګه به ګیراکان فارغه سول، نو دی به سوچو واخستی، د پېغلې نازنین آفرونه، د پروین خواهشات، د دوستانو فرمایشونه، د نورو زړه ساتنه، د برایي شپې د خپل واده خوبولي خوندونه، د ملګرو او ګرلز فرینډز مېسیجونه، له هغوی سره تېر سوي وختونه او کړي لوظونه، واقعي... داسې حالات سړی سره سربداله کوي او بیا د یوه ځوان ذهن دومره پوخ هم نه وي، چې په داسې حال کې د ښه او بد تمیز وکړای سي، د مینې، جنس، رشتو تقدس او نورو توپیر سره وکړي، همدا هغه پړاو دی، چې ځوان له لارې اړوي او یا یې بل خطا باسي، چې بیا خپله لاره او منزل موندل او بیا تر منزله پورې ځان رسول یو ګران کار وي. لاکن ښه دوست، مخلص لارښود او علمي اپروچ ځوان له هرې بدبختۍ را ګرځولای سي، نن هم شېرخان څو ځله خپل مهربان واجد ته ژنګ و واهی او ډېر تپوسونه یې ځنې وکړل، خو د ده ذهن د برایي خوب دومره سره ګډ کړی وو، چې دی د هغه څه غوښتونکی وو، چې په خپله یې هم سر نه په خلاصېدی... له ځانه سره یې فکر کاوه، چې زه څه تپوسونه کول غواړم، ښایي؛ د هغو ځواب له چا سره نه وي او که ځواب وي هم، نو هغه کېدای سي؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ډول نه وي، چې زما خوښ سي او یا زما په کار راسي. ځکه دی د تذبذب په یو داسي چارسو باندي ولاړ وو، چه په ژوند کي ډېر ځوانان په داسي حال کي له خپله ژونده څخه لاس پر سر شي، خو د واجد په وروستي فون باندي د شېرخان دا تسلي وسوه، چي ستا د دې سوالونو د ځوابولو لپاره ما یو کتاب موندلی دی، ماښام چي کورته ځې، نو دا کتاب به درکړم.

په لرغونو وختونو کي خلکو مینه لېونتوب ګڼله..
بو علي سینا په خپل نوموړي کتاب "قانون" کي داسي وايي:
"مینه یوه وسواسي ناروغي ده"
مولانا رومي په خپله مثنوي کي یوه کیسه لیکلې ده، چي یو باچا پر یوه مینځه مین وو، مینځه پر زرګر مینه وه او د هغه په بېلتانه کي ورځ په ورځ ویلېدله. شاهي معالج صلاح ورکړه، چي دا نجلۍ دې له زرګر سره یو ځای کړل سي، هم هغسي وسو، هغه معالج و زرګر ته داسي دارو ورکړل، چي په هغه باندي زرګر ډېر کمزوری او ډنګر سو، د مینځي له هغه څخه زړه تور سو او بد یې ځنې راغلل، د باچا مراد تر سره سو.
شکسپیر په مین او لېوني کي فرق نه کوي.
نیتشې وايي: کله چي سړی پر یوه ښځه مین سي، نو و هغه ته دې د واده کولو واک او اختیار نه ورکوي، ولي چي په لېونتوب کي هیڅ څوک هم د خپل سباوون په اړه سمه او کره فیصله نه سي کولای.
د اروا سپړني د لوستونکو په خیال د مینې په لېونتوب هغه سړی اخته کېږي، چي په وړوکوالي کي د مور او پلار له مینې بې برخي پاته سوي وي، د ځوانۍ په پیل کي چي کوم لومړی وګړی پر هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي د ميني پېرزوينه وکړي، هغه ورته په ډېر اعتماد د ميني غبرګون ورکوي.
د فرايډ په خيال چي کله د جنسي څرګندوني په زړه پوري وخت چا ته په لاس ور نه سي، نو انسان له يو اروايي کړکېچ سره مخامخ سي، چي يوه نخښه يې مينه ده.
د ميني د دوو قسمونو په اړه په کتاب کي بيان سوی وو،
شېرخان د دويم قسم يعني مجازي ميني چي هغه بيا مخته پخپله دوې برخي لري، لومړۍ برخه لوستل پيل کړه او په هغه کي د دې ميني په اړه داسي بيان وو.
د وحشت په دور کي انسان له رومانوي ميني ناخبره وو، د نن سبا د افريقې او آسټرېليا د وحشيانو په څېر هغوی هم په جنسي يووالي کي له هيڅا نه کنښېختل او نه يې له چا ځان پټوی، د خوړلو، څښلو په څېر به يې له ښځي سره په يووالي سره کار اخستی. د زراعت له دورې سره انساني ټولني بله بڼه و موندله، نارينه خپله شتمني و خپل حقيقي زوی ته ورسپارل غوښت، چي د همدې لپاره يې د خپلي ښځي کره څارنه پيل کړه او له همدې څخه د پټ او ننګ تصور او هم د پړدې تصور را منځته سو ،د پړدې تصور هم له دې ځايه څخه پيل سوی دی.
د جنسياتو ځيني پوهان وايي:
د ښځي مخ او ځان پټول د نارينه د کيني د جذبې پنځونه ده،
وېټنر پر ښځينه ستر، شرم او پړده باندي په خبره کولو سره ويلي دي، چي: د اوسنيو قبايلو په څېر تر زراعتي اووښتون مخکي هم ښځو خپل ستر او پړده بې ځايه ګڼله، د هغوی په خيال نارينه خپله ښځه د نورو له هوس څخه د خوندي ساتلو په نيامت ښځه و ستر او پړده ته مجبوره کړه، کله چي ښځي ستر پټول شروع کړل، نو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نارينه کي يو کاهښت را منځته سو، چي سوکه سوکه د جنسي غوښتنو بنسټ و ګنل سو، د ستر پټولو ډېري په زړه پوري پايلي را منځته سوې...

سټېنلي او ايلن پر دې سکالو يا موضوع باندي داسي وينا کوي:

دا خبره باوري ده، چي د مذهب، آرټ او د ژوند د خوندورو توکيو د زړه غوښتني ماخذ جنسي جذبه ده، چي په وار وار خوره سوله، هغه احساسات چي له جنسي اندامونو سره تړلي وو، په خورېدلو سره د ځاروو جګ جګ غورځلاو او په انسان کي ډوکي ټکالي، بې ارزه ورځ او بې درکه خندا را منځته کړه، د دې جذبې په بې مهاره ځرګندونه کي چي خنډ را منځته سو، نو د رنګونو، بڼه، د جنسي يووالي، د موسمونو د جوښ او خروښ ځرګندونه پيل سوه. د انساني بدن د ځينو اندامونو له پټولو څخه د ښکلا احساس سترګو، زلفو، د مخ کړه وړه، د رنګ او کاليو لوري ته واووښت.

د برټرېنډ رسل په وينا پخوا به په مندرونو کي له جنسي يووالي څخه د مځکي و شنېزي ته واک ور په برخه کېدی. د مثال په ډول د کروندې او جنسي يووالي کړه يو ډول کړه ګڼل کېدل، د کښت پر کرلو او رېبلو باندي د خوشحاليو لمانځني تر سره کېدلې، چي په هغوی کي به ښځو او نارينوو يو ځای نڅا کوله، پر داسي ځايونو باندي د جنسي يووالي لاره پرانستې وه، له هغو کړو سره هيڅ ډول ګناه تړون نه درلودی. د جنسي جذبې له ځرګندوني سره د ګناه احساس د يهوديت او عېسويت د خپروني سره و تړل شو، په داسي چاپېريال کي رومانوي مينه نه شي راټوکېدلای. په لرغونو اسطورو او کيسو کي د ديوتاګانو او پاچاهانو د مينو يادونه کيږي، خو په هغو کي د رومانويت رنګ ډېر تت دی او د هوس جذبه پر خوره ده.

د رومانوي ميني د ودي غورځنګ د مېړنتوب له خوروني سره تړاو

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري، چي د مسلمانانو د واکمنۍ په دوره کي په سوريه (شام) او اندلس کي پيل شو.

د علي عباس جلالپوري په کتاب اولسي فکري تېروتني کي شېرخان تر ډېره غرق وو، هغه د رومانوي ميني او جنسي جذبې، هوس او ښکلا په اړه ډېر څه ولوستل، خو د ده زړه په دې ناکراره وو، چي په ګلوبل ويليج کي يوې خوا ته غربي نړۍ ده، چي د جنس په اړه دومره آزادي لري، چي يو صوفي او شيخ هم بې څه کولو نه سي ځنې پاتېدلای او بلي خوا ته زموږ ټولنه ده، چي څه نه کوې، نو ماحول دي نه پرېږدي او که څه کول و غواړې، نو ژبه، کلتور، حيا او پرده را مخته سي، آخر يو ځوان چي د دې شيانو په ګټه او تاوان خبر نه وي، د ګناه او ثواب مضمون يې ويلی نه وي، د غيرت او نامردۍ له موضوع سره بلد نه وي، هغه به شوک او ځنګه له دې لاري را ګرځوي. همدغه سوچونو شېرخان نيمه شپه د خوب و نړۍ ته و رساوه.

....

شېرخانه! موږ خو دي په نقيب الله تر توري پوکي پوري راوستلو، چي ته نه يې؛ بس ګريز يې جوړ کړی وي، چي دی نو ولي له ما سره چای نه کوي او مانو په ده څه کړي دي، ټول مارکېټ له ما سره کښېني، زه په هيڅ چا هيڅ نه کوم، دی نو ولي نخرې کوي او داسي نور..؟

ظاهر لالا! زه چي سهار وختي راسم، د ټول مارکېټ په دکانونو و ګرځم، له ټولو سره روغبړ او پوښتنه وکړم، بيا دکان خلاص کړم، ما کله هم د ده له دکانه مخ نه دی اړولی، خو... خو..

خو، خو څه... سمه خبره وکړه؟

ظاهر لالا! ته پوهېږې، زما او د ده په عمر کي ډېر فرق دی، زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده د خوښي موضوع هم سره یوه نه ده، چې مجلس سره پر وکړو...
خو د ده زړه درسره غواړي.
او زما له ده څخه تراه کېږي...
څنګه تراه دي ځنې کېږي او ولي...؟
ظاهر لالا! دی زمان ګوري او نه مکان... بس چې وس یې و رسېږي،
نو په ډېر زور یې والله پوښتۍ را ماتي کړي...
نو د ده سره دومره مه فري کېږه..
بس، نو زه خو هم حت الامکان له ده څخه لاره چپوم، خو زه یې
وینم، د ده وړي سترګي هر وخت په ما کي ښخي وي...
بس شېرخانه؛ لږ یې د عمر خیال ساته، کله کله چي خلک ناست
وي، یو څو دقیقې ورسره کښېنه...
ظاهر لالا؛ څو واري مي داسي کړي دي، خو دی په یوه نه یوه بهانه ما
خپل کوشني دفتر ته واستوي، چي زه څه رنګه دفتر ته د هغه شي
لپاره ورسم، نو دی هلته را پسې راسي، بس نو...
څه لاس خو به یې نه وي در اچولی...؟
نه؛ والله زامې یې ور ماتي کړم، که داسي وکړي..
نو څه غواړي...؟
بس ځان دې خوا او آخوا کوي او هسي ځان را باندي مړي، دی
بدبخت څه خبر دی، چي...
ظاهر شاه نور څه ورته و نه ویل او شېرخان ته چي یې و کتل، نو ډېر
یې زړه پر وسو،
مجبوري هم بده بلا وي، معاشي مجبوري هم سړی و ډېر څه ته اړ
باسي... ظاهر شاه له ځانه سره و ویل او د باندي و واتی...
شېرخان دلته په سوچو سوچو د خیالونو نړۍ ته اسپه روانه کړې
وي، چي نازنین له خپلي خوندکۍ سره راسي او د سرخي طلب

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړي. شېرخان څو قسمه سرخیاني ورته کښېږدي، دا دوې درې دانې پکښې خوښې کړي او شېرخان ته و وایي، چې زه یې پر شونډانو ګورم، هینداره چیرته ده، د سینګار هټۍ ښکلې هینداره پر شوکېس ښکاره پرته وي، خو دا ټینګار وکړي، چې په پټ ځای کې یې لګوم. شېرخان یې د څنګ کوشنۍ خوني ته واستوي او خپله د نورو ګیراګانو سره بوخت سي. نازنین پرله پسې اشارې ورته کوي، چې یو وار راسه، ښه ساعت وروسته چې شېرخان ډېر مجبوره کړي، نو ور دننه سي..

ها! خوښه دي سوه..؟

هو؛ ډېره لاکن...

لاکن ولې؛ معیاري نه ده، که څنګه...؟

نه؛ خبره د معیار نه ده..

نو قیمت یې ګران دی...؟

د قیمت خبره هم نه ده...

نو بیا څه خبره ده...؟

ته غوږ راوړه...

زه یې اورم ستا خبري، و وایه... څه خبره ده.

خو دا ډېره پټه خبره ده...

کرار یې راته وکړه..

ته خو غوږ رانژدې کړه، نو...

شېرخان چې غوږ ور نژدې کړی، نو نازنین په سرخي باندي سره سوي شونډان په زوره د شیرخان پر بارخو کښېږدي او بیا یو تېره غاښ په جک کړي، د شېرخان له خولې څخه نرۍ چیغه ووځي، نازنین سره او سپینه سي، ورته و وایي:

که دي نارې جوړې کړې، نو والله چې په ټول مارکېټ کې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدنامه کړم...
له دې سره سم شېرخان ټينګ په غېږه کې و نيسي، ځان د مخ او شا له خوا پر مږي، په شېرخان غاښونه جګوي، له خولې يې بې ډوله اوازونه را ووځي، اوس خو له غاښونو سره نوکاري هم جګول پيل کړي او بدن يې ورتک سور کړي، له نوکارو سره چپلاخي او سوکان د نازنين د وحشت مست ترين ګامونه وي. شېرخان يو وار بهر و ګوري، بيا د دې د لاسو را نيولو هڅه وکړي، خو کله چې د دې لاسونه په لاس ورسي، نو دا نور هم بد شروع کړي، اوس خو يې له ډېره زوره د شېرخان قميص هم ور چاک کړی او د شېرخان پر سينه يې داسي په زوره زوره غاښونه ور جګول، چې د زغملو نه وي، خپله سينه يې هم پړانستې وه، خو د شېرخان له خوا هيڅ د تودښت جذبه نه وه، ځکه يې بې ارامه کړه، آخر چې ډېره ستړې سي، نو شېرخان ټينګ په غېږه کې و نيسي، تر ډېره پوري د دواړو زورونه وي، کله دا ستړې سي او کله شېرخان... لاکن هر يو بل ته وار نه ورکوي، يو وخت له د دې لاس د شېرخان تر پرتوګاښه پوري رسېږي، شېرخان ورته وايي.
.. دا.. ارمان.. دي... والله...
يو دم نازنين زوروره سي، لکه د لېونۍ پښې نوکاري غاښونه، لغتي او چپلاخي يې زور واخلي، دلته يوه کلکه جټکه و وهي او د شېرخان له خولې څخه چيغه ووځي...
څه وسو، څه وسو، څه وسو شېرخانه!
د دکان کوشنی نوکر شېرخان ته را منډه کړي، د شېرخان تر خوله ځګونه را روان وي، نوکر ظاهر شاه ژر را و بولي، هغه چې را ننوځي، نو د شېرخان په حالت پوه سي او ټينګ يې په غېږه کې و نيسي...
....

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

زویه! نن د فرزانې لپاره ډېره ښه مرکه راغلې ده، د ښه پلار او نیکه خلک دي، په کلي او ښار دواړو کې کور لري، د کپړو ښه غټ کاروبار یې دی، د الله والا دي، د هلک په اړه یې هم و ویل، چې شپاړس جماته پاس دی، درې نوري نرېنه یې له ښو مړو مړو کورونو څخه را ود (واده) کړي دي. بس ته یو کار وکړه، چې د هلک په باره کې لږ معلومات وکړه، چې دوی هم ژر حال غوښتی دی، د کورنۍ څه کسان یې عمرې لره تلل...

د شېرخان مور دا ټول مجلس تر ډوډۍ خوړلو وروسته په سره سینه وکړ.

سمه ده موري! ته د هلک نوم او د دکان پته راکړه، زه به سبا سبا په پسې سم، دا خلک زه هم لږلږ پېژنم، خو بل سبا زموږ د سکول د ختونو د ملګرو په بولان کې پکنک دی، موږ پر موټرسایکلانو د ورځې له مخه ځو، په هغو کې یو هلک دا کورنۍ ښه پېژني، له هغه څخه به زه معلومات وکړم، چې له ما څخه هیڅ هم نه پټوي...

سهار خپل دکان ته تر تګ مخکې شېرخان هغه مارکېټ ته ورغلی، چې د خان محمد دوی دکان پکښې وو. شېرخان په مارکېټ کې څو واره تېر را تېر سو، د خان محمد کره وړه ته یې و کتل، هلته یو شناخته دکاندار پر پېښ سو، هغه په ټینګه د چای ست ورته وکړی او شېرخان هم ورسره و منله... او د چای پر مهال یې د خان محمد په اړه هم پوښتنه ځنې وکړه..

ښه ځوان دی، خاموشه، په چا کار نه لري، بس خپل کار کوي او پر خپل وخت لمانځه ته ځي، نور نو موږ څه ویلای سو...

د خان محمد په اړه که څه هم د دوست په خبرو د شېرخان تسلي وسوه، خو شېرخان نور هم غوښتل، چې په پوره پوښتنه یې تر سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل سي، نو ځکه يې نور معلومات پر سبا پرېښوول...
سبا هم په نن بدل سو او دوی لس دوستان پر پنځو موټر سايکلانو باندي سهار وختي د بولان غره پر خوا روان سولو او په بولان کي يې د کوه باش هوټل و شاته په خلاصه فضا کي واړول. د بولان د مانده (خوړ) رواني روڼي اوبه، معتدله هوا، ډېرينه مځکه، شا او خوا غرونه، پر څړک د موټرانو او لاريانو برغ بروغ او پر دې ټولو سربېره بيا هم يوه پر اسراره خاموشي خوره وه... خلاصه فضا انسان په داسي مستي اخته کوي، چي په تورو کي بيانېدل يې ګران وي...
د ملګرو ټوکي، مسخرې، د يو بل حال معلومول، لوڼو او پتي کول، کړايي پخول، په اوبو کي لمبېدل، پر يوه او بل باندي د اوبو پاشل... دا هر څه لوبي يې تر سره کړې.. ماپښين مهال چي ښه ستړي سول، نو يې چاى جوښه پر اور کښېښووله، دوی پر کمبله سره را ټول سول، د دوی دوست نثار ډېري ګپي کولې او دوی هم هره ګپه په خندا ورسره بدرګه کوله او هر ملګري غوښتل، چي و خاندي... له موقعې سره سم شېرخان له خپل يوه دوست څخه "چي د خان محمد دوی همسايه وو" د خان محمد په اړه و پوښتل، هغه لړ په سوچو کي سو، خو بيا يې له شېرخان څخه و پوښتل، چي څه لپاره يې پوښتنه کوې...؟
شېرخان صفا صفا ورته و ويل، چي د کورنۍ خلک يې په مرکه راغلي وو.
د خور لپاره..؟
هو؛ نو.. زما د کوزدې لپاره خو به مرکه نه راځي...
نه؛ نه! ګرد سره يې ور نه کړی...
ولي؛ څه په سوي دي؟ خو دوی وايي؛ تبليغ لره هم ځي...
هو؛ ځي، به خو... بس ما درته و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی خبره نثار واورېدله او په خندا خندا کي یې ورته و ویل، چي څه تبلیغ تبلیغ کوی، په چیله کي خو نه یاست روان... زما زامنو ورسی، ورسی، چي ښه مو چاپي کړي او د خپل زړه ارمانونه در باندي پوره کړي.

ګوره یاره! ماته سم و وایه. زما خور ستا خور ده. هر ورور د خپلي خور ژوند خوشحاله لیدل غواړي...

شېرخانه! ما درته و ویل، چي مه یې ور کوه، دا هلک سم کېریکټر نه لري.

آخر نشه کوي، که څه بله دنده؟

هو؛ هو؛ د شیشې نشه کوي او بل...

بل څه...؟ پوره یې کړه، صفا راته و وایه.

پر پېرده یې، یاره د خلکو پړده ولي په ما پورته کوې..

ګوره، د یو چا ژوند که ستا له لاسه په ارام سي او یو څوک ستا په وینا له یوې کندي و ژغورل سي، نو تا ته خو تاوان نه در رسېږي...

شېرخانه! ته هم زورور سړی یې، بس دومره درته وایم، چي زما د خولې به بیا بل چا ته نه وایې...

خان محمد هلکوان پر بوی نه پر پېږدي.

شېرخان سړه ساه واخسته او کرار کښېنستی... د ملګرو چي ورته خیال سو، نو پوښتنه یې څنې وکړه...

شېرخان لکه د خپل زړه خروښ چي کمول غواړي، نثار ته یې و ویل، چي یاره! دا زموږ په سیمه کي دا د هلکوانو مینه په کوم ځای کي ډېره ده..؟

نثار پر وخندل او په ګپه کي یې ور غبرګه کړه..

ولي؛ بیا خو چانه ده در یاده کړې...

یاره نثاره؛ زه سیریس پوښتنه در څخه کوم، ته یې پر ګپه را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړوي.
وروسته نثار او نورو ملګرو ښه په پوره ډول پر دې موضوع باندي خپل خپل نظر وړاندي کړی... نثار په پیل کي و ویل:
په مدرسو کي پلرونه خپل کشران یوازي داخل کړي او بیا په میاشتو میاشتو پوښتنه هم نه باندي کوي او دلته چي له هغوی سره څه څه کېږي، هغه له هیڅ چا څخه هم پټ نه دي.
بل ملګري څرګنده کړه،
چي پرون پرون په ډان ورځپانه کي په دې اړه د محمد اکبر نوتېزي یو فیچر راغلی وو او هغه دلته په شاهرګه. ډګاري. سورینج. مچه او نورو هغو سیمو کي "چي کویله را وځي" یوه بشپړه سروې کړې وه. دلته هغه کشران هلکوان "چي له نورو صوبو څخه د غربت له کبله په کار پسې راغلي وي" دلته د زیاتره هغو کار کوونکو "چي کلونه کلونه مسافر وي" او مالکانو تر لاسونو وځي... دوی مجبوره وي او چا ته څه ویلای هم نه سي، بس یوازي یې بېوزله ورځ دغه چاري په زغمي.
د دوی یوه سنجیده دوست یوه ناشوده خبره وکړه او و یې ویل:
زموږ یوه همسایه هلک پنځلس کاله په یوه ګېرج کي کار وکړی، چي کله یې دا ګېرج د یوې ناروغۍ له کبله پرېښووی، نو د ډاکټر په ټینګار سره یې ورته و ویل، چي
د ګېرج استاد هره دویمه او دریمه ورځ پنځلس کاله پر له پسې له ده سره دا لوبه کوله...
پنځلس کاله...؟ نثار په زوره زوه و خندل...
نو د خره زوی ولي خپل پلار یا ورور ته نه ویل، چي اوس یې ډاکټر ته و منل...
نثاره! د دې بړغ نه کولو بېلا بېل وجوهات دي او دا خبره د منلو ده،

2021.01.20 22:03

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي هر هغه ځای دا دنده کېږي، چي د هلک د کورنۍ له خوا د دوی ځارنه نه تر سره کېږي. هغه که مدرسه وي، سکول وي، ګېرج وي، هاسټل وي، غټه ګډه کورنۍ وي، پوځي بېرکان وي او که داسي نور ځايونه... په کوم هلک چي د پلار او مشرانو ځارنه وي پسې، نو هغه به هرو مرو له داسي سترو سره مخامخ کېږي او مخان به توروي...
آخر زموږ ټولنه ولي په دې ګند کي نښتې او ورسره مخامخ ده، دا خو زموږ د پلار او نيکه دنده نه ده، که څنګه...؟
زويه! ستا د پلار په کېريکټر نو ته څه خبر يې؟
نثار ګپه پر وکړه...
نه؛ نثاره، زه سيريس وايم، موږ بايد د دې خپلي ناروغي ټولني په معاشرتي، تاريخي او نفسياتي شاليد خبر و اوسو..
دا نو د نفسياتو د ماهرانو کار دی... واخلئ؛ دا تودې تودې چای و څښئ، چي ځو، روانېږو. ماځيګر ناوخته سو، په مټي ماخستن کوټي ته ورسېږو.

....

شېرخان يو خو د خور د مرګې په ناکامۍ غمجن وو، دويم د دې مسئلې په اړه فکرجن وو، خو د دې په اړه ده د علي عباس جلال پوري په اولسي فکري تيروتني نومي کتاب کي يو باب نښاني کړی وو او دريم واجد پر فون ورته "د شيدا او حنان پر تليز جاج" نومي کتاب کي هم يو باب ور په ګوته کړی وو، دا کتابونه يې سبا ماخستن ته پرېښوول، مور ته يې هم نن څه و نه ويل. دا خبرو شايد خوند ورکړی وو، که ځنې بد زړی او بد ظنه وو، خو د ځوان و هره هغه خبره ته فکر ور اوړي، چي د بل له خولې يې واوري او تر څو چي يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عملي بڼه نه وي تر سره کړې؛ پر کراره نه کښېني.
شېرخان نن د ستړیا له کبله ژر پرېواتی، له بلي خوني څخه یې یو ګول بالښت راوړی او له ځانه سره یې نژدې کښېښووی، مور پوښتنه ځنې ور څخه وکړه، چې دا څه په کوې...؟
ده په ځواب کې ورته و ویل، چې پر موټر سایکل باندې مې ورنونه لګېدلي دي؛ هغه ته ارام پر ورکوم، چې کله یې بتی مړه کړه او مور یې پرېوتله، نو و ده ته د نثار هغه خبره ور یاده سوه، چې و خپل دوست ته یې ماځیګر په ګپه ګپه کې ویلي وو، چې
زویه! پلار دي کنجوسه وو، زیاتره یې په بالښت ګوزاره وه.
شېرخان هم بالښت د دوو پښو په میان کې کښېښووی، لومړی سر خو یې تر پښو لاندې خوند ورکړی، چې پښې یې تر بدن پورته وې او وینه د سر خوا ته په حرکت زیاته سوه، پر موټر سایکل د ډېري ناستي له کبله یې پښې پړسیدلې وې، کرار کرار یې د لېنګیو مابین ته بالښت را و رساوی، خو دلته یې زړه بد سو... کله چې یې بالښت د ورنو میان ته کړی، نو شېرخان د سوچو نړۍ ته ور و دانګل، بس د ده لیلا وه او د ده زورونه... د ده زارۍ وې او د هغې نخرې... خو نن د هغې ټولې نخرې بې ځایه وې، ځکه چې دا وخت شېرخان د هري خوا پر غالب وو، هر څه د ده په قبضه کې وو، چې هر کله به دې زور وکړی، خو ده به په هغومره زور دا را ټینګکه کړه، هم دا زور به د ده ورنونو ته نور خوند ورکړی.. کله به شېرخان یو طرف ته سو، کله به دا بل اړخ ته، خو دا ټول حرکت د شېرخان په خوښه کېدی...
شپه وه، د وصال چې نه ختمېدله او په هره لحظه او شېبه کې یې د خوندونو یو جهان پټ وو، خو شېرخان دا یو کار نه کاوی، کوم چې د نثار په قول د ده د دوست پلار کاوی، بس غېږه وه، سینه وه، د ورنونو جنګ وو او هم په دغه وصالي جنګ کې د شېرخان شپه په ډېر خوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېره سوې وه، چې سهار د لمانځه لپاره مور ږغ پر وکړی، خو دی د لمانځه کولو نه وو...

....

نن په کوټه ښار کې د دوو تاجرانو د تېښتې او وژلو په وير او غم کې هړتال وو، شېرخان د شپې لا خبر سوی وو، ځکه ناوخته را کښېنستی او تر ناشته کولو وروسته د هغو دوو کتابونو و لوست ته لېواله وو، کومې موضوع چې دی سربداله کړی وو، ولې ډاکټر نادر ورته ويلي وو، چې پر کومه موضوع دې لاسبرتيا نه وي موندلې، نو تر هغو ستا ذهن نه سي پر کراره کېدلای، نو ځکه هر وګړي ته په عامه توګه او ځوان ته په ځانګړې توګه په کار ده، چې په ذهن کې يې کومې پوښتنې را پورته کېږي، د هغه ځواب په کار دی؛ تر لاسه کړي. که چېري ځوک له حقيقته ښخه سترګې پټې کړي، نو دا حقيقت يې بيا ټول عمر پر کراره نه پرېږدي، نو ځکه تر ناشته وروسته شېرخان د مېلمنو په خونه کې يوازې کښېنستی او د هم جنسيت په اړه يې له "اولسي فکري تېروتنې" او د "شيدا او حنان پرتليز جاج" ښخه د امرد پرستۍ په اړه دا معلومات تر لاسه کړل.
د دې ناروغۍ پيل له مصر ښخه کېږي، چېري چې د ماتا آيس دېوي په معبد کې هيجړاګان اوسېدل او زيارت کوونکو (زايرينو) به ورسره تمتع کوله، د قديم مصر د يو ليک ښخه "چې ښلور نيم زره کاله زوړ دی" دا معلومېږي، چې په سدوم او ګموره ښارونو کې د امردو قحبه خانې وې او سدوميت (Sodomy) توری هم د دغه يادګار دی. د عهد نامه قديم په بابِ پيدايش کې راغلي دي، چې کله دوې حسيني فرشتې د هلکوانو په جامه کې د سدوم د تباهۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره د حضرت لوط کورته راغلې، نو سدومیانو د حضرت لوط کور شا او خوا را ګیر کړی او د فرشتو غوښتنه یې ځنې وکړه، خو دې فرشتو په خپل روحاني طاقت دا سدومیان ړانده کړل او خپل ځانونه یې ځنې بچ کړل.
فنیقیانو چې کله د شمالي افریقې پر ساحل کاتهیج ښار اباد کړی، نو هلته یې هم دې کاروبار ته وده ورکړه. د یونان ښار کورنتهه هم د دې سدومیت لوی مرکز وو، یونانیانو خپلو ښځو ته په ډېره سپکه سترګه کتل، په کور کې به یې دننه ساتلې، د هغوی خیال وو، چې رنډیانې د زړه خوشحالولو لپاره وي، مینځې د روغتیا پالنې لپاره، ماینې د اولاد زېږولو لپاره وي... د مینې رښتونې جذبه یوازې د نارینوو د خپلوي په بڼه کې را سربېره کېږي، له دې ځایه دا مرض تر ایرانه پورې را ورسېدی...
افلاطون چې په خپله مکالمه سمپوزیم کې د مینې کوم لوړ او ارزښتناک انځور وړاندې کړی دی؛ هغه د هم جنسۍ ډول دی.
نامتو لیکوال هومر لیکي:
"نوی ځوان د نړۍ حسین ترین مخلوق دی"
په اسلام، یهودیت، هندومت او آتش پرست مذهبونو کې د هم جنسیت یا سدومیت په اړه ډېر سخت ممانعت راغلی دی. قسطنطین د سدومیت سزا مرګ و ټاکله، د مجوسیانو په شریعت کې د سدومیانو سزا مرګ وه. په اوستا کې سدومیت درونډ او سنګین جرم و ګڼل سو، چې له کبله یې د نسل پر پراختیا باندې بده اغېزه کېدله. له وخت سره سره د مذهب زوال او کمزوري را منځته سوله او په یورپ او مسلمانانو کې هم جنسیت غځوني وکړې، په روم کې هر کال د پوپ په حکم په سوو ځوانان خصي کېدل، چې د دوی د اواز نزاکت هم هغه رنګه پاته سي، ولې چې دوی به مذهبي

2021.01.20 22:03

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندري ويلې او د باچهانو د هوس نښانه جوړېدل، د دې هيجړاګانو له کبله روم هم د سدوميت مرکز و ګرځېدی، په پخواني چين کي د ډوکالۍ په وخت کي به پلرونو خپل نابالغه زامن خرڅول، چي دوی به بيا د امردانو په قحبه خانو کي داخلېدل. د ايران د کلتور او ژواک اغېز پر اسلامي نړۍ هم پرېواتی او د بنو عباس په عهد کي، د ترک په ټولنه کي، د مصر بنو فاطمه او د هند د مغل باچهانو په ژوند کي هم دغه وبا ليدل کېږي. سکهان هم د هم جنسيت منونکي دي، د رنجيت سنګه عشق هم د ګلاب سنګه سره خورا په زور کي وو.

پوهان د هم جنسيت سوب نفسياتي ګڼي، د وليم سټيکل او کلفور ډايلن څېړنه دا وايي، چي هم جنسيت فطري نه بلکې په نفسياتي نظام کي د څه خلل په راتللو سره پيدا کېږي، بل خوا يو ساينس پوه هېويلاک ايلس وايي، چي هم جنسيت هيڅ يو نفسياتي مرض نه دی، د ده په خيال هم جنس پرست ته ناجوړه ويل زياتوب دی، ځيني نارينه له ښځو څخه مايوسه سي، يا د احساسِ کمترۍ په سوب هم جنس پرستي خپله کړي، دوی ته دا خطر ور پېښ وي، چي دوی د ښځو جنسي خواهشات په بشپړه ډول نه سي پوره کولای، په غربي هېوادونو کي و هم جنسانو ته د دماغي او نفسياتي خلل په وجه نه کتل کېږي؛ بلکې دوی ته د يوه ناجوړه يا ناروغه په سترګه کتل کېږي. دا خبره اوس دوی تسليم کړې ده، چي د ټولني د نفرت او له دوی څخه مخ اړونه د دوی د ګناه احساس نور هم زياتوي او دوی له يو عام وګړي څخه د يو ناروغه په رنګ ژوند تېروي.

شېرخان په وروستۍ برخه کي دا پاڼي ډېر په ځير و لوستلې، چي د هلکوانو د هم جنسيت په سوب په نړۍ کي د ايډز ناروغي تر ټولو زياته خورېږي او له دې سره تور ژړی، هېپاټايټس سي، (HCV) او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوري بدي او خطرناکي ناروغۍ د همدې شوق له کبله خورېږي...

....

ماځيګر د هړ تال له کبله دوی هغه د بولان د سيل ياران بيا يو ځای د ګلوبل سينټر پر هوټل سره را غونډ سولو، نن دلته د شېرخان يار واجد هم په محفل کي شريک وو، د دې ځای سموسې او جلېبۍ ډېري خوندوري وي، نثار چي جلېبۍ خوله ته کړې، نو په خندا سو، ويل يې، زموږ د کندهار يو ملګری ښايسته هلک ته جلېبۍ وايي، له همدې ځايه نور مجلس شېرخان پر مخ داسي بوتلی، چي:
د انسان په بدن کي تر ټولو ناپاک ځای ته ولي خلک هوس کوي...؟
يو بل سنجيده ملګري و ويل، که چېري هم جنسيت تر دغه انسان او ځوانۍ پوري پاته سي، خو ښه به وي، دوی خو چي سپين ژيري هم سي، نو بيا "حيا دي ډېره وي، ستا سو له مخه" پر ځان ځوانان خېژوي او دې ته يې د علت المشايخ نوم ور کړی دی...
نثار په زوره و خندل او شېرخان ته يې و ويل،
زويه! ستا همسايه نقيب الله خو دغه دنده نه کوي.
پر دې خبره ټولو و خندل...
تر چايو څښلو وروسته واجد څه ځان سره سم کړی، را مخته سو او پر دې موضوع باندي يې په داسي توګه د خپلو معلوماتو اظهار وکړی...
د هري ټولني خپل اقدار وي، زموږ پښتني ټولنه که يوې خوا ته د اسلام د سپېڅلي دين پيروکاره ده، نو بلي خوا ته پښتو خپله هم يو دستور دی او په دې دواړو کي د دې شي سخت ممانعت څه چي په ډېره کرکه او نفرت ورته کتل کېږي. زه دا نه وايم، چي دا وبا زموږ

2021.01.20 22:04

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولنه کې نسته، زموږ د خپلو رسمونو او عادتونو له کبله دا ناروغي دلته شتون لري، لکه په کاروبار پسې له کوره په میاشتو میاشتو ورکېدل د دې لوی سبب دی. زموږ دین و موږ ته د څلورو ودونو اجازت راکړی دی، خو د غربت او زموږ د کلتور له کبله دویم واده ته لا دلته په ښه سترګه نه کتل کېږي، دریم او څلورم خو ګرسره پر لویه لاره پرېږده... خو که هر څه اسباب یې دي، د دې مرض دواړي خواوي فاعل او مفعول زموږ د ټولني د سخت نفرت وړ ګرځي. هیڅ څوک یې دوستي نه خوښوي، نه څوک رشته ورسره کوي، نه کاروبار او تجارت... هغه ځکه چي غیر فطري لار انسان له ډېرو اندېښنو سره مخامخ کوي او بل دا چي نن سبا کومي خطرناکي ناروغۍ له دې وبا څخه پېښېږي، نو په کار دی، چي ریاست د دې د مخنیوي لپاره قوانین جوړ کړي او دا هم چي زموږ هر ځوان ته په کار ده، چي د دې په ضد تبلیغ وکړي او د ځوانانو په راګرځولو سره ټولنه له دې څخه و ژغوري.

واجد چي څه رنګه خبره پوره کړه، نو نثار په سنجیدګي سره و ویل: درځئ؛ ټول نقیب الله لره په تبلیغ ورسو، چي خدای ته و ګوره، په دې لاره کي نور تک د ایمان زیان دی،

پر دې خبره ټولو یو ځل بیا سره و خندل.

....

شېرخان د خور د کوزدې په ناکامۍ ډېر خفه وو، په خپلو ملګرو کي یې کتل، چي یو نېک، صالح او با عمل انسان یې له خور سره کوزده وکړي، خو "چي اوسې؛ په خوی به د هغو سې" څوک داسي یې په نظر نه راتلی، ولي د ده شا او خوا هغه ځوانان ګرځېدل، چي فېشن خوښوونکي د نوي جدید ژوند له غوښتنو سره روان وو او څوک په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشه، څوک په جنسي اړیکو او څوک له نورو سره په رومانوي کیسو ککړ وو.. ده به له ځانه سره سوچ کاوه، چې هلکوان خو داسي ښایسته، سپېڅلې، سوچه، ذهینه او خاندانه نجلۍ ځان له غواړي، خو موږ ځوانان چې خپل ځان ته و ګورو، هیڅ څوک هم داسي صفا نه وي، نو ځکه خیال یې سو، چې نجوني به د هلک په اړه څه سوچونه کوي، بیا خپل زړه ورته و ویل، چې دا خو انساني خصلت دی، چې هر څوک د ځان ملګری صفا، سوچه، حسین او نازنین غواړي او بل دا هم چې یوازي او یوازي د ده په برخه وي، ځکه نجلۍ کله هم په خپله مینه کي څوک نه ګډوي او بیا چې به یې خیال د خپلي خور و خوا ته ولاړی، چې دا مسکینه خو ټوله ورځ په کور کي بنده وي، نه له چا سره لیدل کتل کوي او نه له چا سره خبري... نه له کوره بهر را وځي او نه موږ د فون کولو ازادي ورکړې ده، فقط په ټیلي وژن کي ډرامې ګوري او یا چې یې کله خوښندي کور ته راسي، نو له هغو سره خوشحاله وي. بیا به یې سوچ و واهی او له ځانه به یې پوښتنه وکړه، چې دا موږ له خپلو نجونو سره ظلم نه کوو، چې له هر هر څه څخه مو محرومه ساتلي دي. تر واده مخکي او تر واده وروسته بس په کور کي دننه د خدمت ګاري او د کور د نوکري په حیث.. خو یو دم د شېرخان فکر ته بله خبره را ولوېدله، چې دا خو زموږ نجوني دي، چې موږ یې د بدن او ذهن پرده بندي ور ساتلي دي، بیا یې سوچ وکړی، چې دوی خو موږ پابنده ساتلي دي، آیا! د دوی پر سوچ او فکر خو بندیز نه سو لګولای، نو دا څه رنګه کېدلای سي، چې دوی دي د پېغلتوب مست دوران بې له سوچه او فکره تېر کړي، جنس خو په انساني جبلت کي شامل وي او ښځه خو بیا په میاشت کي څو شپې د دې جبلت په انتهایي سختو حالاتو کي وي، چې د طب له نظره هم د دوی خواهشات را پورته کېدل فطري خبره وي، نو دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه رنګه د خپل خواهش اظهار کوي. ښایي؛ دوی خپل خواهشات تر پښو لاندې کوي، یو بل ته یې بیانوي، له یو بل سره اړیکې ساتي، خوبونه ویني، خوراکونه کوي، لاسونه وهي، اتڼ کوي، که څه..
دا وخت د شېرخان ذهن ته ډول ډول سوالونه راتلل، خو د دې او شاته د خپلې خور معصومه څهره او کردار وو، چې په پټه خوله یې هر څه زغمل، څکه شېرخان اوس نیټ ته اړ سو، چې د دې پوښتنو ځوابونه و مومي...
تر ډېر زیار وروسته یې د نېنسي فرایډې (Nancy Friday) له کتاب (Women On Top) څخه څو کرښې ولوستلې، چې عنوان یې وو:

(How Real Life Has Changed Women's Sexual Fantasies)

په دې اړه نور تفصیل څکه نه وو، چې انګرېزان هوښیاران دي، د هر شي قیمت وصولوي او د دې لپاره به د دوی کتابونه څوک اخلي او یا به په نیټ کې څوک پیسې جمع کوي او نور معلومات به بیا دوی ته په بیعه ورکول کېږي... شېرخان فقط هغه درې کیسې په ځیر ولوستلې، چې پر دې پاڼه په وړیا توګه پرتې وې ، دی چې کله له نیټ څخه وزګار سو، نور په اضطراب کې را ګیر سو، د ده خو لومړی خیال دا وو، چې بس ځوانان خپله ځواني په سوچو او بېلاریو تېروي، خو چې هر کله د پېغلو پر جنسي خیالاتو، د دوی په پټ عمل او کارونو خبر سو، نو غوړونه یې و نیول او کاهښت یې نور هم زیات سو، ده غوښتل، تر دې له مخه چې نجوني خپلې ګوتې په تور پوري کړي، په کار دی، چې موږ د دوی د ښه مستقبل او واده لپاره په عمل ګوتې پوري کړو.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ورځ تر بلي د خور د واده او د خپل مستقبل په اړه فکرجن کېدی، د ده مخته لوی خنډ د ده غربت وو. د ده شوق که هر څو ده تر پښو لاندي کاوی، خو د ده دننه شېرخان په هیڅ ګون ساده ژوند نه خوښاوی. د ورځي پنځه سوه روپۍ او د میاشتي لس زره روپۍ چي ټولي پنځه ویشت زره روپۍ میاشتنۍ تنخواه جوړېدله، دومره نه وه، چي د دوی دي د خور د واده کړدار او سره زر په جوړ کړي. د مور دایمي ناروغي، څلور پنځه زره هره میاشت د هغې پر دارو درملو ګارېدلې، د کور خرڅ، د اوبو، بجلۍ او ګېس ګران بِلان... شا او خوا چي به یې و کتل، هیڅ بله اسره یې نه لیدله، د خور د پېغلتانه اوږدېدونکی دوران اوس شېرخان نور نه سو زغملای، ولي چي هري خوا ته د فتنو وبا را الوتې وه، دویم دا چي د مور صحت یې پر داسي حال وو، چي که خدای مه کړه؛ په دې څه وسو، نو خور به یې چاته پاته کېږي، هم دې غمونو ورځ تر بلي شېرخان ځوراوی، نن یې هم له همدې غمه د یارانو په مجلس کي په لومړي ځل د سګرېټ څو کشه و وهل، ملګري ورته حیران سول، چي پر هر څه ستونزو او سترو سربېره هم شېرخان کله د نشې لوري ته پام نه وو اړولی... اوس د شېرخان و مخ ته څو لاري وې، چي یا خو هغه آفرونه و مني، چي په هغوی کي ښه نوکري، ماډلنګ، اداکاري او د شوبز دنیا وي او یا د بل داسي چا سره نوکر سي، چي هلته تنخواه زیاته وي او یا کوم بل ښار ته د نوکرۍ لپاره ولاړ سي، یو پټ خیال دا وو، چي د ده د سکول یوه بدمرغه دوست ورته ویلي وو، چي په دې کار کي په لږ وخت کي ډېري پیسې ګټل کېږي... همدې سوچونو شېرخان د ژوند پر یو داسي چارسو درولی وو، چي ده د را روان ژوند په هکله هیڅ ډول فیصله نه سوای کولای. د ده ځواني او فکرونه دومره پخته نه وو، چي د ځان او کور په هکله کوټلې فیصله

Ketabton.com: The Digital Library

وکړي او دا پړاو هم هغه وي، چې ځوانان له خپلي لاري څخه بشکېږي... یا یې بخت بیداره سي، ده ته اوس د خپل پلار یاد او د هغه لاربښوونه هر وخت تر سترګو کېدله. ده هم غوښتل، چې د ده نور وروڼه وای، نو د ده وړه به په درنه وای. که څه هم د ده دوستانو ده ته هر وخت ښې مشورې ورکولې، لاکن هغوی د ده په پټ راز خبرتیانه درلوده.

تر ښه ډېرو فکرونو او سوچونو وهلو وروسته دی یوې فیصلې ته و رسېدی، چې د خپل ژوند د فیصلې مخته د خور د کوزدې او واده کار په مخه کړي او د دې لپاره چې هره سترې مخته راځي، دی به یې پر ځان باندي وړي.

....

د شېرخان په خوښه ده ته نن د یوې فلمي اېډورټایزنګ کمپنۍ ډایریکټر فون را وکړی...

ما وختي لا درته ویلي وو، چې له موږ سره کار وکړه..

نو ستاسو د کار نوعیت به څه وي..؟

شېرخان په نرمي ورغبرګه کړه...

بس هیرو به یې هیرو..

خو آخر دا به څنګه کار وي..؟

ډرامې، ماډلنګ، ستېج شو او نور...

د ډایریکټر په لهجه کې اعتماد وو..

او نور... به څه وي..؟

بس پیسې به وي، ګلېمر به وي، ستا ډیمانډ به وي..

زما ډیمانډ د څه لپاره؟

شېرخان په معصومانه انداز پوښتنه وکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره شېرخانه! دومره ساده مه جوړېږه..
په دې کې د سادګۍ څه سوال دی، زه په دې فیلډ کې ناولده یم.
ګوره؛ ته چې مشهوره سې، نو د معاشرې هر یو فرد به ستا د دوستۍ خواهش لري او خاص کر پېغلې نجونې خو به درپسې مري...
پېغلې نجونې...
شېرخان یو سوړ اسوېلی وکیښ، خو ډایریکټر یې په ځان نه کړی پوه او ژر یې ورته و ویل:
ما ته به تنخواه څومره را کوی..؟
ساده ګله! په دې کار کې تنخواه نه وي، چې څومره کار کوې؛ د هغه به معاوضه درکول کېږي..
خو آخر دا به څومره وي؟
چې څومره مشهوره کېږې؛ هغومره به دې تنخواه زیاتېږي..
د ډایریکټر دا آخري خبري شېرخان لږ شکمن کړی او په چټکۍ سره یې پوښتنه ځنې وکړه..
زه پوه نه سوم.
پوه به سې، چې دې میدان ته راسې، د هر ډایریکټر خپل خپل رېټونه وي، خپل خپل پرسنټېج یې وي...
شېرخان یوه بله پوښتنه په ډېره سادګۍ ورڅخه وکړه.
د ورځې به څو ګهنټې کار وي..؟
هاها.. ته ډېر ساده یې..
د ډایریکټر کړس کړس خندا شېرخان لږ شکي کړی، خو بیا یې بیرته په چټکۍ سره ورته و ویل.
اصل کې زما کور یوازې دی، زه له شپې بهر نه سم پاته کېدلای.. نو دا به څنګه سي..؟
شېرخانه! دا مسخرې نه دي، په شپو شپو شوټنګ، له کوره ورک،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوبي، ستړیا.. دا د دې شعبې بنیادي لوازمات دي.
ډایریکټر صاحب! زه هر څه کولو ته تیار یم، لاکن خپله خور او مور د شپې یوازي نه سم پرېښوولای..

....

پر ټولو ستړیاوو سربېره هم شېرخان سینګار هټۍ ته پوره وخت ورکړی وو، چې تر اوسه پورې دا د ده لپاره یکې یوازې د معاشې ګټو ځای وو، چې د کور ګذران یې په کېدی او د ده د فېشن او خواهشاتو پوره کولو لاره هم. دلته هره ورځ هغه ډول ګڼه ګوڼه وو، خریداری، د دکان د مالک معاشي پرمختګ او د شېرخان له وجهې د ژوند مېله تازه وه، که څه شېرخان به د سترو له کبله کله کله په ځان ګوتې نه وهلې، خو د ده قدرتې حسن دی لکه غمی هر ګاډی راغله، د دوی د مارکېټ مخته و درېدله، دوه عسکر د موټره را کښته سوه، سیخ سیدها د سینګار هټۍ ته ور ننوتله.
ښایي؛ دا د دې دویم یا دریم وار وو، ژر ژر یې لږ د مېک اپ سامان خوښ کړی او بیا یې شېرخان ته ور غبرګه کړه...
ما تا ته اول هم ویلي وو، چې ته ډېر مست یې..
مېډم؛ تا په ما کې کومه مستي احساس کړې ده..؟
په هغه ته نه پوهېږې..
نو ته ما په پوه کړه..
شېرخان د مېک اپ سامان په الماری کې پر خپل ځای کښېښووی.
ته دلته را نژدې سه، چې زه دې پوه کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان پر کاونټر لاسونه کښېښوول او مېډم ته يې سترګي په سترګو کي ور ښخي کړې..
اوس و وايه؛ تا څه ويل؟
ما ويل؛ ته ډېر مست يې..
هغه څنګه؟
زه چي تا ته ګورم، ستا له هره اندامه څخه مستي را اوري...
نه مېډم؛ ته پوه سوې نه يې، نن په اصل کي ډېر يخ دی، ما ځان داسي سره پېچلی دی او نن په ښار کي ګېس هم کم دی..
راځه له ما سره.. داسي به دي ګرم کړم، چي ټول يخ به دي له بدنه ووځي.
نه مېډم، ډاکټر راته وايي...
ډېره ګرمي ستا د بدن لپاره ښه نه ده،
شېرخان د پند په انداز خبره ور غبرګه کړه..
زه به ستا پر بدن لکه واوره داسي و اورېږم...
ته خو مي نه يخ ته پرېږدې او نه ګرمي ته، مېډم..
شېرخان لږ مسکی غوندي سو...
مېډم ته دې نرۍ خندا ډېر خوند ورکړی او خپل ښی لاس يې د ده پر نرمو لاسو ور کښېښووی، چي د خوښۍ يو نامعلوم غوندي احساس ورته وسو او سوکه يې ورته و ويل...
شا او خوا خلک ولاړ دي، زما دلته درېدل له خطرې خالي نه دي، کور مي يوازي دی، کرنل هم په دوره تللی دی، ما ويل؛ راځه له ما سره...
لاکن مېډم د څه لپاره... زه خو دلته په کار لګيا يم...
ستا کار به زه در وکړم او زما کار به ته را وکړې..
....

2021.01.20 22:05

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یخ له کبله نن ګاونډي دکاندار نقیب الله د لاندي ښوروا له کوره را غوښتې وه، څلور کاسې یې تر خولې پوري ډکي جوړي کړي وې او خپل نژدې شا او خوا ملګري یې را و بلل، د سینګار هټۍ ته راغلی، د دکان مالک ظاهر شاه ته یې وختي لا ست کړی وو. دواړو په ګډه و شېرخان ته و ویل، راځه؛ نن به د یخ اثر د ګرمي ښوروا په خوړلو لېري کړو...

شېرخان د ظاهرشاه خبره و منله او له دوی سره روان سو...

پر څونی نقیب الله ډېر کوشش وکړی، چي د شېرخان تر څنګ کښېني، خو د ظاهرشاه او ګل باران په مابین کي شېرخان داسي جوخت کښېنستی، چي نقیب الله د هر څومره کوشش باوجود هم هلته ځان ځای نه کړی، ځکه نو راغلی او مخامخ ورته کښېنستی او ستر ګي یې په شېرخان کي ښخي کړلې... د ناز خو یې دا حال وو، چي یوه ګوله به یې خپله کوله او دوه واره به یې د لاندي غوښه د شېرخان خوا ته ور اړوله، ګل باران چي په مسخرو کي یې ثاني نه وو، و نقیب الله ته و ویل:

زویه! د کوشنیوالي یار دي زه یم او مهرباني دي پر شېرخان ډېره ده...

نقیب الله چي حاضر ځوابه وو، ور غبرګه یې کړه.

دی ځوان دی، ضرورت یې لري، یخ یې کېږي، په تود به سي، تا خو هسي هم ډېري غوښي خوړلي دي...

په غوښو خوړلو کي خو ته هم تر چا نه یې کم... دوی ته دي حال و وایم.

ګل باران نقیب الله لږ جذباتي کړی..

د غوښو خوړلو خپل خپل وخت او خوند وي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

نقیب الله بلي خوا ته د موضوع وړلو هڅه وکړه..
هو؛ زویه! د مرغانو او حیوانانو غوښي خو موږ هر وخت خورو او خوند پر اخلو، ته خو د انسان د غوښو شوقین یې.
ګل باران ناشوده ټوکه پر وکړه.
د دوی د بحث په مابین کي ظاهر شاه لالا ور ولوېدی او ورته و یې ویل:
تاسو دا کوم لا حاصل بحث را اخستی دی، پرېږدی؛ دا ګرمه ګرمه ښوروا وخوری، درخخه سړېږي..
هو؛ ظاهر لالا! زه هم دا وایم، خو نقیب الله په دې عمر کي لا هم نه سړېږي او د غوښو طلبګار دی.
ګل باران بیا ټوکه وکړه...
شېرخان و خپل مخ ته پروت د لاندي سپین لم و نقیب الله ته ور واړاوه.
ګل باران له شېرخان څخه پوښتنه وکړه، دا غوښه دي ولي ور کړله.
خو تا ویل، چي دی د غوښو ډېر شوقین دی.
هو واقعي؛ د غوښو شوقین دی، خو سپینه غوښه بیا پر بوی نه پرېږدي..
شېرخان لږ ډاډه سو، ګل باران او نقیب الله یو بل ته سره و کتل او په سترګو سترګو کي سره موسک سول، پر ماحول لږ خاموشي خوره سوه. د مارکېټ ملګرو پر ښوروا ډېر خوند اخستی وو، نقیب الله چي څه رنګه سپین لم نوشِ جان کړی، نو ګل باران و شېرخان ته و ویل..
ستاسو همسایه نقیب الله توره غوښه هم نه پرېږدي...
د شېرخان و مخ ته یو تور خچوکی پروت وو، هغه یې هم و نقیب الله ته ور مخته کړی...

(c) kitabton.com: The Digital Library

دې پلا ګل باران پر شېرخان ټوکه وکړه.
تاسو څه یو بل ته سپیني او توري غوښې لوروی، موږ مو تر مابین محروم پاته کړلو..
شېرخان د ډېري سنجیدګۍ او پوهي باوجود لږ ساده وو، د ده په رموز پوه نه سو او ګل باران ته یې و ویل..
ما ډېره غوښه و خوړه، نقیب الله لالا خپله برخه ما ته را کړې وه، ځکه ما بیر ته ور واپس کړه..
ګوره؛ ستا خو په دې سر خلاص سو، چې نقیب الله لالا "په قول ستا" و تا ته خپله غوښه پېرزو کوي..
هو؛ ګل باران لالا! زه خو احسان فراموش نه یم.
نو که کله ده له تا څخه ستا غوښه و غوښته، ستا ځواب به څه وي.
ګل باران د پاخه کوني پر چم خبره ور تېره کړه...
ګوره، ګل باران لالا؛ زه پخپله د پسه غوښه کمه کمه خورم، د چرګ او ماهي غوښه مي خوښه ده، زه به یې کور ته پخه کړم، چې د ده خوښه وي، هغه ډش به د یخ په ورځ راوړم او نقیب لالا ته به لویه برخه پکښې ور کړم.
ټولو و یو بل ته په حیرانۍ سره و کتل...

....

د وخت په تیرېدلو سره د شېرخان تجربه او مشاهده هم زیاتېدله او د حقیقت او ګمان نړۍ ورته نوره تابانه او روښانه کېدله.
د ټولني د وګړو کردارونه او رویې د انسان هر حس بیداروي، خو د ځوانۍ، دولت او حسن نشه په دې پوهنه کي لږ خنډ او ځنډ اچولای سي. شېرخان که د حسن او ځوانۍ نشه په مغزو کي لرله، خو د ده غربت به دا نوري نشې لږ را کمي کړي وي او همدا د ده بخت وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې ده ته یې د حقیقت د لارې درک ورکولای سو... زیاتره ځوانان چې ځواني، حسن او دولت و لري، د هغوی ژغورنه لږ ګرانه وي او که چېرې یوازې ځواني او دولت له چا سره وي، نو هغوی هم په اسانه له یوې لارې نه سي را ګرځېدلای. د شېرخان په مغزو کې چې به کله کله نورو غوښتنو او جذباتو سر را پورته کړی، نو د مور او خور تربیت او ذمه واري به دی له بلې لارې را و ګرځوی. کله چې به یو بل چا شارټ کټ لاره ور وښووله، نو د مخلصو ملګرو لارښوونې به دی له هغې لارې را و ګرځوی، خو له نورو سره د ده تر اوسه پورې په دې سر نه وو خلاص سوی، چې په ټولنه کې د نورو بلاوو او مصیبتونو په پرتله جنسي لوږه ولې په دومره ژوره توګه پنجې لګوي او هر دویم کس ولې د ده له لارې د خپلې لوږې احساس ښکاره کوي... آیا! دا داسې لوږه ده، چې فقط په یوه یا دوو خړوبېږي، د دې لپاره به هر کس د خپلې ونډې خیرات کوي، که یا، یوازې د شېرخان شا او خوا ماحول له ده څخه دا توقع کوي.. له همدې پوښتنو د ځواب او په دې حالاتو د خبرېدلو لپاره دی و هغه طبي او اصلاحي سمپوزیم ته ډېر خوش بینه وو، کوم چې دوې ورځې وروسته د ډاکټر نادر خان د ښاغلي له خوا په سرکاري روغتون کې را بلل سوی وو او په دې کې هغو ټولو کسانو، تنظیمونو او ډلو ته بلنه ورکول سوې وه، څوک چې په څه نه څه حواله له دې موضوع سره اړوند وي، په دې سمپوزیم کې اړوندو کسانو ته د دوو نورو ملګرو د شرکت اجازت هم وو. شېرخان پر خپل وار خپل خوږ دوست واجد او نثار ته هم ویلي وو او له ځانه سره یې تیار کړي وو، چې په سمپوزیم کې به هره ډله په خلاص مټ پر هر کېس باندې خپله رایه او مشورې ورکوي او په ګډ بحث کې به هم برخه اخلي.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شېرخان مور ته نن پروين نرسي فون را کړی وو او د دې د صحت او روغتيا د پوښتني په څنګ کي يې زياتي پوښتني د شېرخان په اړه کړي وې. ماخستن چي شېرخان کور ته راغلی، نو مور يې د پروين د فون او خبرو په اړه ورته و ويل... تر دې مخکي چي شېرخان به خبري ته خوله جوړوله، فرزانې په چټکي سره و ويل:
موره! ته نو څه د شېرخان خوښه پوښتې، ښه ښايسته پېغله ده، نوکري لري، اخلاق لري او کورته به ستا علاج کوي، بس يوه ژبه يې زموږ نه ده، نو څه وسو، زما او ستا اردو زده ده، زه به پښتو هم ور زده کړم.. بس موري ته هو کړه، شېر لالا پرېږده او خوښه يې پرېږده..
لېونۍ؛ ما لومړی هم تا ته درخلاصه کړې ده، چي ستا لاسونه مي نه وي درسره کړي، زه تر هغو هيڅ نه کوم.
شېرخان په ډېر ناز د خور ځواب و وايه.
ته خو يو وار هو.. وکړه، موږ به کوزده وکړو، نوري خبري به بيا ګورو...
فرزانې! يوازي د کوزدې خبره نه وي، له کوزدې سره ډېري خبري تړلي وي. ته داسي وکړه، ورسه، ډوډۍ تياره کړه، زه به له شېرخان سره خبره وکړم...
مور فرزانې ته په ډېره خوږه لهجه و ويل.
دا خوارکۍ په څه خبره ده، چي موږ له کوم کړاو سره مخامخ يو، مور يې په حسرت او ارمان سره و ويل او د شېرخان خوا ته يې سترګي ور واړولې.
موري! زما دا شعر ډېر خوښ دی او دا مي د ژوند مرام ټاکلی دی..
کوم شېر..زما شېرخانه! هر شېر زما زوی شېرکی دی، زه نور شېران څه کوم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

موره! شېر نه شعر شعر...
ښه؛ نو دا بیا ښکله وي..
ته غوږ ورته و نیسه، دې شعر ته.

که اسمان دي د زمري په خوله کې ورکړي
د زمري په خوله کې مه پرېږده همت

هو؛ زويه! زه چي تاته ګورم، نو نیمي پاته نه سم. ستا انا دي خواره خستکه سي، چي په تا يې...
نه موري! دا به زما په نصیب کي لیکلي وه. هغه خوارکۍ خو په ذهني توګه هم سمه نه وه...
دا خو زما قصور وو، چي ما ته کور ته پرې اېښي وې او زه د پلار کره کوزدې ته تللې وم...
موره! نو څه وسو، که د ژوند یو اړخ د سړي کم سي، نو نوري هم ډېري لاري سته، پر هغه هم تګ کولای سو..
خو زويه! زما هم ارمان وو، چي...
د مور تر سترګو اوښکي رواني سوې.
موري! ستا ژړا ما همېشه ځوروي، چي زه ځان پوره ګڼم، نو ته ولي ځان کړوې...
نه زويه! له تا سره زموږ د ټوله کور ارمانونه تړلي دي، که چېري خدای یو دوه ورونه درکړي وای، نو، موږ به ولي دومره خوار او زار وای..
موري! خوار دي زموږ دښمن سي، ما د کوم شي د کمي احساس تاته در کړی دی، چي زړه در لږ سي، د خدای راکړي هر څه درته راوړم...
هو؛ زويه! ستا احسانونه موږ ښکله هېرولای سو، خو ستا دا یوازي ورځ نه سم برداشتولای...

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري! لږ صبر وکړه، چي فرزانه د خپل کور مېرمن کړو، بيا به دي حج ته بوځم او دا ارمان به دي هم در پوره کړم، که خير وو...
وی زويه! دا بخت بيداره نه بولم، چي زه دي پر دې حال حج ته ولاړه سم.
مور يې د ډېري مايوسی په انداز کي وويل.
موره! خدای مهربانه دی، ستا صحت به ښه سي...
هو؛ موري! پروين ورېنداره به هم حج ته درسره ولاړه سي، چي هلته دي خدمت هم وکړي او ثواب هم...
فرزانه له دې خبري سره سمه دسترخوان په لاس خوني ته را ننوتله...
هو، هو؛ زموږ نوی اخښی به هم خپله...
شېرخان لا خبره نه وه پوره کړې، چي فرزانې يې خبره ور غوڅه کړه او ورته و يې ويل، نوې ناوې حج ته نه ځي، هغه خو..
نو بيا ته ولي پروين پر موږ پينه کوې...
شېرخان په چټکي ورته و ويل
هغه خو به د مور درملنه کوي..

....

شېرخان، واجد او نثار سهارنهه بجې د روغتون لوی تالار ته ځانونه را و رسول، دلته د دوی هر کلی ډاکټر نادر او د هغه ملګرو وکړی. د نن په طبي او اصلاحي ښمپوزيم کي سل ته نژدې ګډون کوونکي او تر شلو پوري پوهانو ګډون درلودی. ډاکټر نادر د سمپوزيم د پيل وينا په دې ټکو وکړه.
ټولني ته د يوه نوي شي راتګ د بدلون لاري مومي، خو د هر نوي شي تر راتګ مخکي د ټولني د وګړو فرض جوړېږي، چي هغه و نوي شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته له هري زاويې څخه و ګوري او پر ټولنه باندي د هغه شي د مثبت او منفي اغېزو په اړه لټون تر سره کړي... که چېري په لومړي سر کي موږ د هغه راغلي نوي شي په اړه معلومات نه و لرو او هغه بې لګامه پرېږدو، نو د هغه بيا داسي خطرناکي نتيجې را ووځي، لکه د څه په اړه چي د نن ورځي دا سمپوزيم را بلل سوی دی. موږ طبي پوهان چي نن سبا له کومي بلا سره مخامخ سوي يو، هغه زموږ پر ټولنه باندي د نوي ټيکنالوجۍ په راتګ د بهرنۍ نړۍ او کلتورونو د هغه جنسي آزادۍ يا بېلارۍ اغېزې دي، چي زموږ ټولنه يې زغم او په ټولنيز کړه وړه کي د ځايولو توان تر اوسه پوري نه لري. دغه جنسي ازادۍ زموږ پر ټولنه داسي بد اغېز ولي وکړی، چي موږ ورته ګوته په غاښ نيولي پاته يو...

موږ به په لومړي سر کي هغه څو کېسونه تاسو ته وړاندي کړو او د هغو طبي وجوهات به و لټوو، تر هغو وروسته به تاسو "چي د ټولني د هر ډګر خلک په دې سمپوزيم کي ګډون لري" د دې سياسي، کلتوري، معاشي، مذهبي، اولسي او نفسياتي اړخونه را په ګوته کوی او د هغو وجوهات به را په ګوته کوی او د هوارولو لاري به يې را ښياست... تر هغه وروسته به بيا موږ له دې څخه په اخذ د خپل نوي نسل د ژغورني لاري لټوو.

موږ هره ډله له يوولس يوولس کسانو څخه ياني طاق مو جوړه کړې ده، ټولو ډلو ته به جلا جلا پوهان دا کېسونه وړاندي کوي او په وروستۍ برخه کي به د دې پايلي را يو ځای کوو...

خو يوه خبره دلته کول راته بېخي اړينه او ضروري ښکاري، چي... دا ټول کېسونه زموږ د خپلي ټولني دي، په دې کي هيڅ ابهام نسته او دا هر کېس دومره عام دی، چي په هره سيمه، کلي او ښار کي موندل کيدای سي، البت موږ د يو انسان او ناروغه نوم، شناخت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیمه د طبي قانون له رویه له بل ځا سره نه سو شریکولای، ځکه دا د هر کس آئیني حق دی، چي د هغه شناخت دي بل ته و نه کړل سي...

د ډاکټر نادر له وینا سره سم ټول ګډون کوونکي خپلو خپلو ټاکل سوو ډلو ته و رسېدل، شیر خان او د ده ملګري واجد او نثار د اوو نورو ملګرو سره راغلو شا او خوا پر ګړدي مېز باندي را کوړه سو. په خوش قسمتي سره د ډلو په بهیر کي ډاکټر نادر پخپله د دوی د ډلي په برخه رسېدلی وو، چي هغه به له دوی سره دا کېسونه شریکوي. ډاکټر نادر له خپله ځانه سره لیپ ټاپ او څو فایلونه پر ټېبل کښېښوول، تر رسمي پېژندګلوي وروسته ډاکټر نادر پر لومړي کېس داسي رڼا واچوله...

دا پنځه ویشت کلنه نجلۍ د درې بچیانو مور ده او د څلورم بچي د زېږېدو پر مهال د ډېري ویني بهېدلو له کبله ورته د ویني د لګېدلو امر وسو، چي کله یې د دې وینه ټیسټ کړه، نو په هغه کي د اېډز (Aids) د خطرناکي ناروغۍ موجودګي ښکاره سوه. دا خبره پر دې او د دې پر کورنۍ لکه د ګولۍ ټک داسي وه، شریف او معتبره خاندان په کلي کي اوسي، خو د غربت له کبله یې خاوند د بل ټرک چلوي او پنجاب ته په شپو شپو ورک وي، چي کله مور د دې د خاوند تپوس وکړی، نو هغه له وهمه راځخه پټ سو او د دې ناروغي بچي هم ژوند له لاسه ورکړی..او

د دې پوښتورګي (بډوکي، ګردې) د زیاتي ویني بهېدلو له امله اوس ناکاره سوي دي او دا غریبه به د تل لپاره د بل په اسره پاته وي...

د ډاکټر نادر پر دې رپورت باندي ټول ګډون کوونکي حق حیران سول، یو جذباتي سیاسي کار کوونکي و ویل، زموږ په سیمه کي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارخانې سته، نه ډېمونه، د ډوکلۍ له کبله مو د ټولې سيمې باغونه او زراعت وران ويجاړ دی، ځکه د نورو صوبو د ابادۍ په خاطر زموږ ځوانان په شپو او مياشتو ژوند هلته تېروي او يو شمېر خليجي هېوادونو او ايران ته ځي او هلته په کلونو کلونو د مسافرۍ شپې سبا کوي، هلته څه کېږي او دا ځوانان هلته څنګه ګوزاره کوي، موږ ټول په دې خبر يو، نو داسې ناروغۍ د سياسي عدم مساوات له کبله پېښېږي...

ښاغلی واجد چې ډېر سنجيده او پوه کس وو، و برخه لرونکو ته يې خپله رايه داسې څرګنده کړه...

جنسي تنده د هر انسان په فطرت کې اخښل سوې ده، ځکه جنس د هر انسان بنيادي حق دی، تر واده مخکې چې څوک د دې په خوند خبر نه وي، نو هغه صبر کولای سي، خو تر واده وروسته نارينه پر خپلو جذباتو باندې په ګرانه قابو ميندلای سي، په شپو شپو له کوره لېرې پاته کېدل دوی دې ته اړ کړي، چې لاس او پښې و غځوي او د هغه نتيجه موږ په دې شکل کې وينو، چې د نارينه ژوند خو په دار سي، اوس د دې معصومې مېرمنې يې څه قصور دی، چې په دې بدمرغه ناروغۍ کې را ګېره سوه او خدای خبر چې د دې خاوند او دې پخپله به دا ناروغي و کومو بې وزلو ته ور اړولې وي، دا خو دومره خطرناکه ناروغي ده، چې په خدای باور وکړی، چې په نوم اورېدلو يې هم د سړي پر بدن د بدمرغۍ څپې راځي...

د نفسياتو د يوه پوه ځوان رايي ټول ګډون کوونکي نور هم له حيرانۍ سره مخامخ کړل..

د ايډز مرض چې په هر چا پوري سي، نو په نفسياتي ډول هغه.. هغه وخت نيمی نه سي پاته، ځکه زموږ په ټولنه کې د دې مرض اخستلو صرف يوه لاره خلکو ته معلومه ده او له نورو لارو چې دا ناروغي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیښیږي؛ هغو ته موږ پام نه دی کړی او نه په خبر یو... دا خاموشه وایرس په دومره تېزي سره زموږ په ټولنه را ګډ سوی دی، چي کله کله د انسان پر خپل ځان هم شک پیدا سي.. د ایډز له مریض څخه خلک ځکه لېري ځغلي، له هغو سره ناسته ولاړه، له هغو سره مجلس، قربت او دوستي ته د چا زړه نه کېږي، ځکه یې ناروغه د تنهایي او ناروغۍ پر داسي چارسو ژوند له لاسه ورکړي، چي د تنهایي، بې وسي او بدنامۍ داغونه هم له ځانه سره ملګري کړي..

د معاشیاتو یوه چي ښه ښاغلي ځوان وو، و ویل؛

غربت د هري ناروغۍ مور ده، پر نړیواله کچه باندي د جنسي خواهشاتو د پوره کولو چي کومي ټېکانې سته، په هغه کي د هري ښځي او نارینه په باقاعده ډول معاینات تر سره کېږي او دا تر هرو څو میاشتو وروسته بیرته تر سره کېږي، چي هر یو هلک او هره نجلۍ له ناروغۍ څخه پاک پاته وي، نو تر هغه وروسته هغوی ته د جنسي اړیکو د ساتلو سرټیفکټ ورکول کېږي او بل نن سبا په محفوظه او خوندي توګه د جنسي اړیکو لپاره هر څه موجود وي، خو د غربت ځپلي ټولني یوه المیه دا هم ده، چي غریبان د غربت له وجهي د خپل بدن په سودا خپل ځان، نس او کور ساتي، د دوی ګټه دومره لږ وي، چي هغوی دا طبي حفاظتي لاري د کم علمۍ یا مجبورۍ له وجهي نه سي پوره کولای او نه د حکومت پر دوی باندي کنټرول وي، ځکه دوی پخپله هم په ځان نه وي خبر... زه که له تاسو سره د معاشي بدحالۍ حال شریک کړم، نو ستاسو زړونه به و چاودي...

شېرخان چي تر اوسه خاموش ناست وو او دا هر څه یې په غور اورېدل، ده ته خپل دوست نثار کرار و ویل، چي زه یوه پوښتنه وکړم؟ تر دې مخکي چي شېرخان ځواب ورکړي، ډاکټر نادر یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره واورېدله او ډاډ يې ورکړ، چې هره خبره کولای سې...
نو نثار خپله پوښتنه داسي وکړه، چي:
ډاکټر صاحب! دا خو ځوانان دي، چي له کوره ورک دي او نور ځايونه لاس او پښې غځوي، خو د دوی مېرمني يا کورواني هم جنسي خواهشات لري، هغوی خپل جنسي خواهشات څه رنګه پوره کوي..؟
ډاکټر نادر په سنجيدګي سره ورته وويل:
ښکاره خبره ده، چي هغوی هم خپل انساني خصلت لري. لکه د نورو ځايونو نجوني چي زموږ د ځوانانو غوښتني ور پوره کوي، دغه ډول به هره ښځه څه نه څه هڅي ضرور کوي.
د نفسياتو يو پوه بير ته را مخته سو او وېې ويل:
زموږ د ټولني د شرافت پيمانې اوس لږ څه تشي سوي دي. موږ ښايي؛ نن د هلکوانو پر جنسي موضوع بحث کوو، که چېري زموږ د ښځو د جنسي اړيکو په هکله څېړنه وسي، نو کېدای سي، چي تر دې هم زياتي خطرناکي نتيجې او خبري ښکاره او مخ ته راسي...
د نثار يو وار بيا د مزاح حس را بيداره سو او ډاکټر نادر ته يې وويل:
ګوره؛ تاسو خو پوهان ياست، تاسو مسخرې او شعرونه نه خوښوی، لاکن موږ خو معاشره کي خلاصه خوله خبري کوو او دا خبري او شعرونه دومره خلک خوښوي او خوند پر اخلي، ځکه که ستاسو اجازه وي، نو زه به د دې موضوع په هکله يوه مشهوره ټپه و وايم..
هو؛ ته دا ټپه يا شعر و وايه، وروسته به زه بل کيس را مخته کړم..
نثار و شېر خان ته وکتل او بيا يې کرار ورته وويل...
دوی خو به خوا نه بدوي...؟
هغه ځواب ورکړی، چي زه څه خبر يم، چي ته څنګه شعر او ټپه وايې، خو ډاکټر نادر اجازه درکړه، چي و يې وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ښځې و خپل خاوند ته چې د کوره هر وخت لېري وي، د عبرت لپاره دا ټپه وايي...

ته خو لا ښه يې خره به وکړې　　بده خو زه يم چې...
ټولو ګډون کوونکو يو بل ته په حيراني سره وکتل...

....

ډاکټر نادر دويم کېس په دې تورو پيل کړی...
دا پنځه شپېته کلن حاجي... زامنو له خپله کوره شړلی دی، له بده مرغه د ده ټوله ځواني په امرد پرستي کې تېره سوې ده او اوس په دې عمر کې هم ځوانان هلکوان له ځانه سره ګرځوي. د ده د زامنو وينا ده، چې دی يې پر ځان.. معنا...
د ډاکټر نادر سره ژبې او تورو ياري نه کوله، خو تر لږ سوچ وروسته يې و ويل، چې دی مفعول وي...
ډاکټر نادر و واجد ته و کتل او ورته و يې ويل،
چې اوس جمله سمه سوه،
هغه ورسره د منلو سر و ښوراوی...
ځکه ډاکټر مخ ته خپله خبره داسې جاري و ساتله..
د ده زامن وايي، موږ عزت دار خلک يو، لوڼې، لمسياني او نږندي مو په کور کې دي او دی پرېدی لنډهر هر وخت کور ته راولي..
ډاکټر نادر لږ په سنجيدګۍ سره څرګنده کړه:
دې سپين ژيري په ټولنه کې لوړ مقام درلودی، د ننګ او جنګ او د قلم او مېړاني خاوند وو، په مېډيا او کانفرنسونو کې به د ده ژبه او قلم لکه طوطي داسې ږغېدل، خو د بد صحبت له کبله دی په دې مجلسونو کې را ګېر سو. اوس چې ډاکترانو پوښتنه ورڅخه وکړه، چې ته ولې دا کار کوې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب يې دا دی، چې زما د بواسيرو ناروغي ده او هغه په بل څه نه ورکېږي، خو طب دا وايي، چې د بواسيرو ډېر اسانه اپرېشن او علاج دی، چې د انسان ټول تکليفونه ور ختموي...
د نفسياتو ماهر د دې کېس په اړه وويل،
چې د جنس په اړه د خوند اخستلو د هر چا خپله خپله پيمانه او معيار وي، خو دا خبره يقيني ده، چې څوک هم د امرد پرستۍ په ناروغي اخته سي؛ په هغوی کي د دواړو خواوو برخه اخستل کېږي، معنا لومړی فاعل او بيا مفعول هم جوړېږي، چي د لذت معيار د يو چا و ټاکل سي، هغه د ژوند په يو پړاو کي هم بيا له دې نه را ګرځي، خو په سپين ژيرتوب کي چي د دوی د فاعل جوړېدلو توان له منځه ولاړ سي، ځکه نو د سترګو دا وړی خپله تنده بيا داسي ماتوي، چي ځان ورته مفعول کړي او زياتره بيا دوه هلکوان خپل و مخته په امرد پرستي لګيا کوي او دوی ته په کتلو سره خپل خپل خوند څنې اخلي... لاکن په نفسياتي توګه دا کس دا هېر کړي وي، چي په دغه عمر کي د ده پر وړو نوري کومي ذمه دارياني وي... د ځوانانو بېلاري خو ټولنه تر يوه حده پوري زغملای سي، خو د بوډاتوب حرکتونه هيڅ څوک هم نه زغمي. نفسيات پوه يوه جالبه خبره داسي وکړه، چي د کوم سپين ژيري مېرمن د ده خواهشات په لوی عمر کي نه سي ور پوره کولای، نو دا سپين ژيري بيا په نورو هلکوانو خپله جنسي تنده ماتوي او دوی زياتره هر وخت د ټولني له خوا ترټل کېږي هم او دا ناروغي تر جنسي زياته نفسياتي وي...
د معاشياتو پوه حيرانوونکې خبره وکړه، چې ډېر دولت لرونکي نر او ښځي په زيات عمر کي د ځوانانو په تلاش وي او په دې عمر کي نر ته به څه نوم ور کوو؟
او ښځه دواړه ځوانانو ته مفعول وي، چي دې ته به څه نوم ورکوو؟ سياسي جذباتي ځوان و ويل، چي زموږ په ټولنه کي شعور نسته،

2021.01.20 22:07

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعلیم نسته، په زیات عمر کې پر انسان ډېرې ذمه دارياني راځي... د ماشومانو روزنه، کور او جايداد کتنه، په ټولنيزو چارو کې برخه اخستل، سياسي جدوجهد او د قامي خپلواکۍ لپاره مبارزه، خو د ډېر دولت له کبله دوی هر څه شاته کړي وي او د خپل هوس د تندې ماتولو بار يې پر ورږو اخستی وي.

ښاغلي واجد چې له ډېره وخته دا بحث په غور سره اورېدی، پر خپل وار و ويل، چې په دې کېس کې د پيسو د زياتوب او مجبورۍ دواړو عنصر شامل دي، که يوې خوا ته سپين ږيری د مستۍ يا عادته څخه دا کار کوي، نو له دوی سره چې کوم ځوانان وي، د هغوی زړه نه ور غواړي او نه پر دې سپين ږيرو خوند اخستلای سي، هسي د خپلو معاشي مجبوريو له کبله د دوی هوس ور پوره کوي. شېرخان د دې کېس په دوران کې يوه خبره هم و نه کړه، خو داسې معلومېدی، چې دا کېس دی ډېر ترهولی دی، کله چې د نثار وار راغلی، نو شېرخان لږ و مسېدی، نثار و ويل:

د سپين ږيرو دا دندې خو زموږ په خوا ډېرې دي، لاکن دا د آنتيانو خبره جالبه ده، يو وخت ما په لاهور کې په يوه پارک کې واک کاوی، چې يوه سپين سرې را باندې پيښه سوه، ډېره مهربانه وه، لاکن زه د دې په مهرباني پوه نه سوم، نو ځکه پر دې مې مهرباني و نه کړله، اوس چې تاسو خبره ښکاره کړه، نو زه د هغې د مهربانۍ و شاته په غوښتنه او خبره پوه سوم..

ډاکټر نادر ګپه پر و کړه،

چې اوس دې څه خيال دی...

نثار هم په ګړندي ډول ور غبرګه کړه، چې

والله خيال خو مې ډېر خيالور دی..

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر نادر غوښتل، چې دا څو کېسونه ژر تر ژره دوی ته وړاندي کړي او تر هغه وروسته هغه لاري ولټوي، چې ټولنه له دې وبا څخه و ژغوري، ځکه نو ده د دریم کېس وړاندي کول هم داسي پیل کړل...

دا پنځه دېرش کلن د کالج استاد دی، ښه لیکوال او شاعر دی، له بده مرغه یې د کورنۍ فیصله و منله او د اکا بدرنګه لور یې د خور په سرۍ کي قبوله کړه، خو هغه بې تعلیمه مېرمن د ده له لومړۍ ورځي څخه نه وه خوښه، نو ځکه له لومړۍ ورځي د دویم واده تلوسه ورته پیدا سوې وه او د هغه لپاره یې دلته او هلته لاسونه وهل، د څه مودې لپاره یې په یوه این جي او کي هم کار وکړ او هلته یې له یوې بلي نجلۍ سره هم تعلقات جوړ سول، که څه هم هغه د ده تر لومړۍ مېرمن هم بدرنګه وه، خو د ده خیال وو، چې په دې ډول به زه له خپلي کورنۍ څخه انتقام واخلم... د دوی تعلقات دومره مستحکم سول، چې د پېغلي په رحم کي د ده نهال شین سو، هغه ډېري منډې ترنډې وکړې، چې له دې کیسې لاس واخلي، خو ښځه چې پر بدو راسي، نو بیا له هغې څخه په خدای پناه په کار ده، دې پېغلي هم دی مجبوره کړی، چې له دې سره نکاح و تړي... د ځوان تر وس هم خبره و وتله او دویمه مېرمن یې هم کور ته راوستله..

اوس د بنو جنګونه، د دواړو بدرنګه اولاد، دا ځوان ګرد سره د ښځي له ذاته څخه بد ذوقه کړی، نو ځکه یې د ذایقې بدلولو لپاره د هلکوانو یاري شروع کړه، خروړی سپی هر چا ته خوله اچوي او تر واده وروسته انسان زړور سي، ځکه هغه په ډېرو شیانو باک نه کوي.

دویم دا چې دې ځوان له نیټ څخه لڅ فلمونه هم ډېر کتل او د ده خیال وو، چې د دې فلمانو په ډول به هر ځوان دلته هغه رنګه

(c) Ketabton.com: The Digital Library

رسپانس ور کړي، خو ده چي دلته د فلمونو په څېر دلته د ځو یارۍ کولو هڅي وکړې...

زه دلته یوه خبره په ټینګار سره کوم...

ډاکټر نادر لږ و درېدی او د اوبو بوتل یې پر غاړه پورته کړی، نیم بوتل یې خالي کړی، د ده له څهرې او تاثراتو څخه معلومېدله، چي دی ډېر په خښم دی، چشمې یې پر سترګو سمي کړې او مخته یې داسي و ویل:

موږ په ټولنه کي یوه ډېره غلطه عقیده لرو، چي زه یې بېخي نه منم او هغه دا چي هره ښایسته نجلۍ او هر ښایسته هلک دي بدکاره وي، خو د دې ځوان په مغزو کي چا دا خبره ور اچولې وه او دې خبري یې په ذهن کي ځای نیولی وو، چي دا خبره دغسي ده...

ده چي به کله یو هلک و لیدی، نو پر دویمه دریمه خبره به یې هیله تانده سوه او د هغه ګنډه ته به یې لاس ور واچاوی، چي په دې ډول یې ځو ځایه خپل سر مات کړ... بدنامه سو، جرمانه سو، د خلکو د نفرت وړ سو، ملګري ځنې بېل سول، یوازي سو، ځکه د دې ټولو وجوهاتو له کبله د شکري مریض سو او تاسو به خبر یاست، چي کله د شوګر ناروغي زیاته سي، نو د انسان جنسي قوت پر زیرو و درېږي او له دې ځوان سره نن سبا هم دغه روان دي...

واجد د ډاکټر نادر تر وینا وروسته سمدلاسه خپله خبره داسي وړاندي کړه، چي

د خوښې واده نه کول او یا د خوښي واده نه ورغوښتل زموږ د ټولني المیه ده او تعلیم یافته ځوانانو ته بې تعلیمه نجلۍ کښینول دویم غم دی، هم دا غمونه چي کله یو ځای سي، نو بیا ظاهري صورت هم کتل کېږي، خو که صورت هم بدرنګه وي، نو بیا ټول عمر انسان له خپله ژونده څخه خوند نه سي اخستلای... جنسي خواهش خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولاد پیدا کېدلو تر حده کېدلای سي، ولي د انسان فطرت دی، چي هر ځای او هر کله ده ته یوه موقع په لاس ورسي، نو دی د خپلي تندي د ماتولو هڅه کوي او همدغه تنده وګړی له ډېرو لانجو او ستومانیو سره لاس او ګرېوان کوي..

سیاسي مبارز ځوان و ویل،

زموږ په سیمه کي د نجونو شمېر د نارینوو په پر تله زیات دی، ځکه ځوانان دویم او دریم واده ته رجوع کوي او دا ښه عمل په دې دی، چي زموږ د قام شمېر تر نورو زیات سي او دا به زموږ و سیاسي قوت ته تقویت ور کوي... لاکن زه دا خبره هم په ډاګه کوم، چي باید په دویم او دریم واده باندي د لومړي واده یا مېرمن استحصال و نه کړي. زه او زموږ پارټۍ د هر رنګه استحصال خلاف یو...

د معاشیاتو پوه په سنجیدګي و ویل،

د نن سبا په دې ګراني کي دویم او دریم واده د ټولني زیاتره وګړي نه سي زغملای، یوازي د واده اخراجاتو ته مه ګوری، د کوشنیانو تعلیم او روزنه، د هغو روزګار، د کور خرڅې پوره کول ډېر لوی بجټ غواړي، نو که د لومړي واده څخه مطمین نه وي، هغه د واده په ځپه په شارټ کټ لاره جنسي خواهشات په لږ بجټ پوره کوي.

نثار بیا یو دم را و غورځېدی او په طنزیه انداز یې و ویل،

یو خو دا شارت کټ لاره موږ نه پېژنو... انسان ته په کار ده، چي پر صراطِ مستقیم روان سي، دا زموږ د دین لاره هم ده او دین موږ ته د څلورو ودونو اجازه راکوي. د شارټ کټ مطلب خو دا دی، چي انسان دي ګردسره واده نه کوي او دا خو د نجونو استحصال دی، نارینه خو ځان ته شارټ کټ لاره ګوري، هغه خواره نجلۍ به څه کوي، د چا په برخه چي شین او تک تور، پنډ ناسیاله مېړه و رسېږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نثار پر خبره بيا ټولو يوه او بل ته په طنزيه انداز و کتل.

....

ډاکټر نادر څلورم کېس په ډېره خواشيني را پورته کړی او له را پورته کولو سره سم يې و ويل، چې په کومه ټولنه کې د هلک او نجلۍ سماجي تعلق په کورونو، محله دارۍ، سکول يا کالج کې سره پاته نه سي؛ هغه بيا مخته د دواړو لپاره د تاوان سبب ګرځي. دا کوم کېس چې زه اوس وړاندې کوم، دا يو ډېر ناياب کېس دی، لاکن دا ډول کېسونه زموږ په ټولنه کې عام دي..

دا شپږ دېرش کلن ځوان په کوشنيوالي کې د پلار او مور د توجه نه ورکولو په سوب په غلط صحبت کي را ګېر سو، د سګرېټ په نشه روږد سو او مخته بيا د زورورو خلکو په لاس کنبېواتی، هغو له ځانه سره په ګېرج کي نوکر کړی او د ګېرج له کاره سره يې د ده هم کار ور وکړی..دی ښايي؛ مجبوره، بې کسه او بزدله وو، چې کور ته يې حال نه وايه او پر له پسې لس پنځلس کاله د خپلي بې همتۍ له سببه د بل د هوس نښانه جوړېدی، کرار کرار چې بلوغت ته ورسېدی، نو د ده په لاس د ګېراج نور کوشني هلکوان ور تلل او ده انتقاماً هغه د خپل انتقام او هوس نښانه ګرځول، دا سلسله ښايي؛ اوس هم دوام لري، لاکن مهمه خبره دا ده، چې ده د کورنۍ پر ډېر اصرار هم له واده څخه ډډه وکړه، د کورنۍ زور خو بيا خپل زور وي، ځکه دی مجبوره سو، چې د دوی حکم ته غاړه کنبېږدي، واده په ډېر اهتمام وسو، له ښه خاندان څخه وو او په قول د ده د کورنۍ مېرمن يې باسيرته او باصورته وه، خو دوې مياشتي وروسته چې دا د پلار کره ولاړه، بيا يې له راتګ څخه ډډه وکړه، تر ډېرو منډو ترنډو وروسته هم دا رشته بيرته جوړه نه سوه، دوه کاله ځوان دغسي و ګرځېد، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور او پلار مشر زوی وو، کشرانو ته یې هم د دستور له کبله د مخه واده نه سو کولای، تر ډېر ټینګار وروسته دی دویم واده ته تیار سو، درې کاله دا خانداني نجلۍ له ده سره وه، له هغې څخه یې دوې لوڼې هم وسوې، لاکن ناګهانه هغې دواړې په لومړیو دوو درو شپو کې د خدای په کار سوې، کله چې دا دریم وار امېندواره سوه او د بچې د زېږېدو وروستۍ میاشت را نژدې سوه، نو مېړمن یې د پلار کره ځنې ولاړه او د راتلو څخه یې ډډه وکړه، ویل یې، زه دې قاتل لره بیا نه ورځم، زوی یې و زېږېدی، مور یې ویل، زه خپله ځواني پر دې ماشوم زړوم او بل واده نه کوم، د دوو درو کالو تر منډو ترنډو وروسته یې مور او پلار په دریم واده ورکولو بریالي سول، لاکن دا ناوې یې زړوره او خوله وره وه، هغې په لومړۍ میاشت د ده د پخوانیو ماینو سره رابطه وکړه او سم دلاسه یې په عدالت د خلعې لپاره درخواست ورکړی، د عدالت سترګې هغه وخت خلاصې سوې، چې دې مېرمنې یې صفا و ویل، چې دی زموږ ازدواجي فرضیت او حیثیت را پوره کولای نه سي او د شا له خوا د کورداری طلب او ټینګار کوي، دویمې کور داری تر څه حده د ده خبره منله، خو د هغې شرط دا وو، چې دوه واره ستا په خوښه او دریم وار به زما فرضیت راپوره کوې، د همدې له کبله دا درې واره له ده څخه امېندواره سوه، خو د نجونو د زوکړې په دویمه ورځ دا خوني پلار په پټه د خپلو معصومو ماشومانو لوڼو د ژوند خاتمه وکړه، چې کله یې د مېرمنې شک په یقین بدل سو، نو د دریم لنګول له مخه د پلار کره ځنې ولاړه، دا بدبخت انسان په هیڅ ګون د نجلۍ وجود زغملای نه سي، ځکه یې په لومړي سر کښې د هغو خاتمه ور وکړه، تر دریم واده وروسته بیا بله ښځه د ده په نصیب نه سوه او اوس دا غم ځپلی لکه لېونی تنها تنها ګرځي، له ځان سره ګاییږي، خیرن کالي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرن وجود.. هر څوک د غله یا هېرویني خیال پر کوي، هیڅ څوک له ده سره نسبت نه ساتي، بس د خپلي کمرې پوري محدود دی، یوازي د سګرېټ اخستلو لپاره یو یا دوه پلا له کوره را ووځي او له هیچا سره یوه خبره هم نه کوي.

د ډاکټر نادر دې رپورټ ګډون کوونکي په اضطراب کي واچول، د نفسیاتو ماهر د ګډون کوونکو حوصله ته د ډاډ ورکولو په خاطر خبره پیل کړه او و یې ویل:

دا جنسیاتي ناروغي اوس په نفسیاتي ناروغي بدله سوې ده، د ده ټول ژوند د دومره واقعاتو، د حقوقو د پایمالۍ، د هوسي تندو، د محرومۍ او کړاوونو سره مخامخ دی، چي د ده بیا رغونه یو اوږد پروسس غواړي او پر هغه ډېر زیات خرڅ راځي او د هغه لپاره د څو داسي ځانګو ضرورت وي، چي دی له ځانه سره و ساتي، لاکن په بدقسمتي سره زموږ په معاشره کي داسي ځانګي هم نسته، د دې کېس آخري خاتمه به د خودکشۍ په صورت کي وي.

سیاسي مبارز که څه هم دې کېس ډېر لړزولی وو، خو بیا یې هم په رېپدلو شونډانو و ویل، چي په یوه خوشحاله ټولنه کي د هر چا د معاشي او سیاسي حقوقو خیال ساتل کېږي، خو زموږ سیاسي او معاشي مجبورۍ موږ دې حال ته را رسولي یو، چي لاس او پښې مو کار کولو ته نه پرېږدي.

واجد لږ له همته کار واخست او ویې ویل، چي تر واده مخکي د هلک او نجلۍ رجحان کم از کم معلومول په کار وي، که یو څوک له واده څخه انکار کوي، باید د هغه لامل و کتل سي او د هغه لانجه ور هواره کړي او په دې کي بنسټیز رول د مور او پلار جوړېږي، چي هغه دي د خپل ماشوم یا ماشومي روزنه تر خپله څارنه لاندي وکړي، خو هر کله چي یو خواهش عادت او عادت مجبوري جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، نو بيا د هغه رغول ډېر ګران کار سي.. هم دغه زموږ د ټولني ډېره درنه الميه ده..
شېرخان د دې کېس په دوران کي دوه واره په ټشو خپلي اوښکي پاکي کړې، کله چي ډاکټر نادر و نثار ته د خپلي رايي ورکولو وېل، نو نثار د سر په ښورولو ور څخه ډډه وکړه، ولي د ده شونډانو د ده د غمزده زړه د اظهار ترجماني نه سواى کولاى...

....

ډاکټر نادر د پنځم کېس له را پورته کولو سره سم و وېل، چي په ظاهره خو دا د يو کس خبره ده، خو په دې کړۍ کي څو بېخي زيات مهم او عادي کېسونه ما را اخستي دي او په دې ټولو د ځان خبرول نه دا چي مهم دي؛ بلکې زموږ د ټولني په نفسياتو باندي د خبرېدلو لاره هم ده او دا وړاندي کول زما فرض جوړېږي... دا هغه ځوانان دي، چي د بچي د پيدا کېدلو اهل نه دي.
دا لومړۍ کس پنځوس کلن سړى دى، چي پرله پسې يې د څو څو کالو تر وقفه وروسته څلور ودونه وکړل، بلکې پنځه ودونه، ولي لومړۍ مايني ته يې طلاق ورکړ، د ده ټول عمر په هسپتالو کي تېر سو، د خپلو ښځو دارو درملنه يې په خلاص موټ وکړه، ټولي مېرمني د ده له جنسي رفاقت څخه مطمينه هم وې، ځکه چي د ده جنسي عضو هم په خاص مقدار غټ وو، هر کله چي به زناني ډاکټري د ده و کومه مېرمن ته د ده د معايناتو په اړه و وېل، نو ده به مېرمن ته ځواب ورکړى، چي زه خو روغ جوړ سړى يم، پر پنځم واده چي مېرمنو دى ډېر مجبور کړى، هغه ځکه چي ښځه تر هغو پوري ځان په حفاظت کي نه بولي، چي د دې بچي نه وي پيدا سوي. د بچي زېږېدل د نر او ښځي تر ټولو لوى ارمان وي، چي پر دې باندي د دوى

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذات تکميل پوره کېږي، نو ده هم د مني (Sperm) ټيسټ ورکړی، چي دا ټيسټ ده د ښار نارينه ډاکټر ته ور وړی، نو د هغه خبره د ده لپاره تر مرګ کمه نه وه، پر ده يې ټينګار وکړی او دی مجبوره سو، چي ځان لاندي باندي ورښکاره کړي... ډاکتر چي د ده تفصيلي معاينه وکړه، نو دا ورته ثرګنده سوه، چي د ده خايې (خوټې، بلورۍ) په نس کي پاته سوي دي او پر خپل وخت باندي خپل ځای لره نه دي را شېوه سوي. که چېري دی په کوشنيوالي خبر وای، نو د اپرېشن له لاري دا په اسانه توګه لاندي راوړل کېدلای سوې او له ده سره به د نورو پنځو انسانانو ژوند هم په عذاب نه اخته کېدلای.. اوس ښايي؛ هر څه له لاسه وتلي دي، ځکه به دی او د ده څلور واړي مېرمني ټول عمر د خپل بچي زېږولو خواهش او غوښتنه په زړه کي ښخوي او دا ارمان چي د کوم انسان نه سي پوره، نو هغه له ډېرو ذهني، معاشي او اولسي لانجو سره مخامخ سي.

ډاکټر نادر دا خبره دلته پوره کړه او مخته يې زياته کړه، چي د ماشومانو ځيني ناروغۍ وي، که يې درملنه پر خپل وخت باندي ونه کړل سي، نو هغه هم د تل لپاره شنډ او نامرد پاته کېږي، خو په دې ټولو کي مهم هغه ځوانان دي، چي تنها تنها ګرځي، په تنهايي کي شيطان د انسان ملګری سي او د انسان او شيطان ملتيا هر وخت د يوې لانجې لپاره لاره هواروي. د ځوان او پېغلي زياتره رجحان د سيکس پر خوا وي، ځکه د دې تنها ځوان ټوله سوچونه له سيکس سره ګرځي را ګرځي. لومړی سر خو دی د لاس له لاري تر څه وخته پوري حظ تر لاسه کوي او هره شپه په خوب کي شيطان هم ورته راځي او احتلام يې کېږي.. او تر هغه وروسته بيا د منی (Sperm) را وتل دومره ډېر سي، چي ټوله شپه او ورځ د ده د آله تناسل څخه روان وي، چي له کبله يې دی ډېر کمزوری سي او بيا پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاره باندي هم سم نه سي تللای... کوم ځوانان چي هوښياران وي، نو هغوی خپله تداوي پر وخت باندي وکړي او ناپوهان ځو کاله په دې ناروغي اخته وي او په دغه حالت کي چي واده وکړي، نو دا مرض خپل کار کړی وي او دی يې د ټول عمر لپاره د اولاد له پيدا کېدلو څخه محروم کړی وي.. اوس دا ځوان چي هر څومره لاس او پښې و مروړي، نو وخت ورسره وفا نه کوي. بې اولاده پلار معنا نامرد زموږ په ټولنه کي يوه ښکنځا ده.

ډاکټر نادر پر مخ و ويل، چي زه ستاسو سر په دې نه پرله ګرځوم، چي د نامردۍ څه وجوهات دي، ښايي، چي بېخي ډېر وي، خو دلته د دې کيسو راوړلو څخه زما بنيادي مقصد دا دی، چي د نامرد سړي له لاسه ماينه او مېړه دواړه په ځينو نورو ناروغيو اخته کېږي، چي هغه ټولي زموږ د ټولني د پر مخ باندي د کلينک د ټيکې داغ دی، لکه نامرد مېړه چي په نفسياتي ډول د مېرمني، کورنۍ او ټولني مخته خپل ارزښت و بايلي، د جايداد وارث نه لري او د خپل سپين ږيرتابه د وخت د معاشي لانجو فکرونه ورسره مله سي، له تربرو سره يې د دښمنۍ فکر په مغزو کي ځغځوني وکړي او دا ټول سوچونه دی تخريب او ورانکاريو ته اماده کړي او يو شريف بني آدم د ټولني لپاره د يوه ناسور بڼه خپله کړي...

بلي خوا ته چي د ده مېرمن په دې پوه سي، چي مېړه مي د اولاد قابل نه دی، نو هغه لومړی طلاق طلب کړي... که چېري د شريفي کورنۍ هم وي او له ده سره پاته هم سي، نو دلته بيا انساني فطرت هرو مرو بدلېږي او د ښځي ذات بيا هغه څه کولو ته ځان اړ بولي، چي دلته وړاندي کول يې زه مناسب نه ګڼم، خو د وړاندي سوو ټولو کيسونو په اړه تاسو په کار ده، زما لارښوونه وکړی، ولي چي دا کيسونه په ټولنه کي څومره ډېر دي، چي تداوي يې يوازي په ډاکټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه تر سره کېږي، بلکې په دې کې د ټولنې د هر ډګر د پوهانو مرسته او ملاتړ او رایه د قدر او احترام وړ ده...

د معاشیاتو پوه په بحث کې د برخې اخستلو پر مهال په مدلل انداز سره و ویل، چې د دې کیسو و شاته د معاشیاتو دواړه اړخونه په ډېرې تونديي سره کار کوي. د مثال په ډول هر هغه کس چې شتمني لري، هغه د جنسي خواهشاتو د پوره کولو لپاره ډېر ودونه کوي، بلې خوا ته که څوک د اولاد له نعمت څخه بې برخې وي؛ هغه هم پرله پسې د دولت په زور ودونه کوي او ورسره د علاج په خاطر هم روپۍ بې تحاشا خرڅوي او دا تر هغه ساعته پورې وي، چې طمع یې نه وي ختلې... هر کله چې دی د ژوند هغه مقام ته و رسېږي، چې له هرې خوا مایوسه سي، نو د اولاد پر ځای د ده فکر د خپل ځان او مېرمنو د مستقبل د معاشي لانجو پر خوا واوړي، ځکه د کاروبار ساتلو لپاره خو زموږ په ټولنه کې د نارینه ضرورت وي، دا شی د نن سبا په معاشره کې که څه هم ډېر مشکل نه دی، خو بیا هم زموږ ټولنه د نارینه د برترۍ (Male Dominancy) له کبله په معاشي توګه د دې تکلیفاتو ازاله نه سي کولای. دلته که چېرې د ټولنې وګړې له ده سره لږ کومک وکړي او دا مذکوره کس لږ د قربانۍ جذبه و لري، نو د ده دولت او جایداد یوازې دا نه چې بچ کېدلای سي؛ بلکې نوره وده هم کولای سي..

شېرخان ناڅاپه بږغ پر وکړی، چې هغه څنګه..؟

د معاشیاتو پوه ځوان په برجسته توګه و ویل، چې د چېرته یې له لارې.. معنا دا چې که دی خپل دولت او جایداد د ټولنې د ښو چارو لپاره و یوې څانګې ته حواله کړي، نو دا به د ده د دنیا او آخرت ګټه وي، د ده نوم او عزت به هم خوندي پاته وي او د ده له دولت څخه به نور بې آسرې خلک هم پوره مرستې او ګټې تر لاسه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر نادر د نفسیاتو پوهاند ته چي کله د رایي ورکولو دعوت ورکړ، نو د نثار د مزاح حس را بیداره سو او ډاکټرنادر ته یې و ویل، چي دا خو والله خورا دلچسپ بحث دی، په دې کي خو د ډېرو ښه ورسره کېدلای سي، ماته هم ژر موقع راکړه، چي خپله ونډه پکښې واچوم او له دولت څخه خپله برخه پوره کړم.

ډاکټر نادر په خندا ور غبرګه کړه.

خدای د صابرانو مل وي...

د نفسیاتو ماهر و ویل،

والله دا سخت مقام دی، چي سړی خبره وربالدي وکړي. په هر کور کي د ماشوم موجودګي ژوند ته ښکلا ور بخښي، د ماشوم ژوند هر نر او ښځه د خپل ژوند تر ټولو قیمتي اثاثه ګڼي، ځکه د نن له ماشوم سره د دوی د کور مستقبل تړلی وي، خو که دا هر څه و نه سي. نو تیت او پرک پاته کېږي... نو دا د یوې داسي نفسیاتي ناروغۍ ښه واخلي، چي علاج یې یوازي په تسلي او داروګانو نه کېږي، ځکه محروم انسان چي تر څو داسي اسباب نه وي لټولي، چي د ده زړه په ډاډه سي، هغه پر کراره نه سي کښېنستلای.. که څه هم د بل بچی په غېږه کي اخستل او یا د ټیسټ ټیوب له لاري د بچي پیدا کول د دوی دنیاوي لانجې تر څه حده کمولای سي، خو لاکن دا انسان په باطن کي بیا هم یوه خلا احساسوي. دا انسانان آخر په غبرګون ورکولو په خپله ټولنه کي د منفي کردار لامل و ګرځي او په ټولنه کي د دوی وجود د نورو لپاره د نفرت وړ ګرځي، خو که له اولاده څخه بې برخي دواړه وګړي (نر او ښځه) په اصلاحي کارونو لاس پوري کړي، نو له منفي اړخ څخه د مثبت اړخ لوري ته یوازي دا نه چي دې جوړی یا دې وګړو ته ګټه رسېږي؛ بلکي د ټولني لپاره هم په ګټه وي.

2021.01.20 22:08

(c) ketabton.com: The Digital Library

واجد چې سوکه سوکه نوټس اخستل، چې کله موقع تر لاسه کړي، نو په سنجيدګۍ سره يې داسي وويل...

د نامردۍ په اړه د نړۍ تاريخ ډک دی، لاکن په پرمخ تللو هېوادونو کي دا انسانان د ټولني تر ټولو زيات با اصوله او باکرداره خلک پاته کېږي، زياتره پوهان ټول عمر واده نه کوي او ځانونه د ټولني د ښېګړي لپاره وقف کوي، په نورو مذهبونو کي که موږ و ګورو، په عيسويت کي پادريان هم کله هم واده نه کوي او د خپل ژوند ټول خواږه د بل د خوشحالۍ او ټولني د ښېګړي لپاره په کار راولي، بلي خوا ته بې اولاده جوړې چې کله د بل چا بچې په غېږه کي واخلي، نو دا د نړۍ د تاريخ الميه ده، چې دا ماشوم بيا دوی د طوايف په توګه او يا د نورو دندو لپاره په کار اچوي او که نارينه وي، نو بيا د دې نارينه اصل پلار د دې کورنۍ د جايداد تر لاسه کولو په موخه د خپل بچي ذهن سازي کوي، ځکه د ژوند پر يوه نه يوه پړاو باندي دا په غېږه کي خپل کړل سوي بچيان دوی ته دهوکه ورکولای سي..

دا ټول خو د دنياوي مال او اسباب لپاره دي، خو له بچي ښځه محرومه او خاص کر د نارينه بچي ښځه محرومه جوړې ګرد سره ذهني سکون نه سي تر لاسه کولای او په خصوصيت سره هغه ښځه چي د اولاد قابله وي، خو قسمت يې د ژوند تړون له يوه شنډ مېړه سره کړی وي، نو هره مياشت چي پر ښځه باندي کومه ناروغي راځي، هغه هره مياشت د دې د بچي د پيدا کېدلو طمع نوره را پوره ته کوي او دا تر خپلي (Fertility) تر وروستي پړاوه پوري په هيله او اميد ژوند تېروي، خو موږ به د يو چا و حوصله ته د صبر بندونه تر کومه او تر څو پوري تړو، بايد هره مور او پلار خپل بچيان په کوشنيوالي کي هرو مرو لږ تر لږه په دې حواله يو ځل ډاکټر ته ور ښکاره کړي او دويم دا چي بايد هره نجلۍ او هلک تر واده مخکي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بچیانو د زېږېدلو د صلاحیت معلومولو لپاره له ډاکټر سره صلاح وکړي. دا هغه اسانه لاري دي، چي ټولنه له ډېرو شیانو او ستونزو څخه را ګرځولای سي.

بلي خوا ته که چېري داسي و نه کړل سي، نو په فکري حواله غټ خلک غټ سوچونه وهي او دا بې اولاده جوړې داسي ځانګه جوړولای سي، چي د یتیمانو بچیانو روزنه کولای سي، چي یوازي بې اولاده مور او پلار د ټولني ستونزه او المیه نه ده؛ بلکې هغه ماشومان د چا چي مور او پلار نه وي، له داسي یتیمانو څخه هم د نړۍ هره ټولنه ډکه ده، بس یوازي د فکر بدلون او اراده په کار ده، چي کله یې فکر له جنس څخه د ټولنیزي ښېګڼي خوا ته واووښت، نو بیا په ټولنه کي د داسي محرومه خلکو هیڅ کمی نسته، چي ژوند یې پر قدم قدم د نورو په آسره پاته وي..

ډاکټر نادر چي شېرخان ته و کتل او د څه ویلو به یې ورته ویل، نو ډاکټر نادر د ده په کیفیت پوه سو، نو ځکه یې د چایو څښلو د دمې اعلان وکړ.

شېرخان له جېبه څخه ټشو را و ایستی او تودې غټې اوښکي یې پاکي کړې او مخ په وړاندي کرار کرار یوازي روان سو.

....

شېرخان نور دومره توان نه درلودی، چي په دې طبي او اصلاحي سمپوزیم کي پاته سي، ځکه چي ده هغه څه تر لاسه کړي وو، چي له کلونو کلونو څخه یې دی په لټون پاته وو، خو د ده د فکر په بټۍ کي دا وخت داسي اوربل وو، چي د فکر او وجدان څپو لمبې پکښې کولې او د غور او لټون لاري پکښې نقشه کېدلې، د عمل او کار کاري وارونه پکښې پخېدل او دا داسي حالت وي، چي انسان هري خوا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړولای سي... د شېرخان پر بدن خولې را رواني وې، ماغزه يې په جوښ وو، د زړه غورځنګ او دربی يې نژدې خلکو اورېدلای سو... لاکن چي کوم شي ده ته تکيه ورکړې وه، هغه د ده پخه او مصممه اراده او د ژوند تېرولو په اړه کلک هوډ وو... دی چي به کله هم له داسي حالت سره مخامخ سو، نو د مکتب د هغه استاد خبره به ور په ياد سوه، چا چي ورته ويلي يې وو. چي د انسان ښوونکي پنځه شيان دي، لومړی مور، دويم استاد، دريم اديب، څلورم ټولنه او پنځم رياست... دی کرار کرار پر لاره روان وو او يو دم يې له جېبه موبايل را و ايستی، په فېس بک کي يې د فلسفي هغه پاڼه کلک کړه، چي په هغې کي به هره ورځ يوه نوې خبره او نوې تګلاره په نخښه کېدله او پر هغه به بيا بحثونه کېدل. د نن ورځي لپاره چي کومه خبره پر دې پاڼه خوره سوې وه، هغه په دې ډول وه.

"د کوم قام چي ډېره برخه حق پېژندونکي، حق غوښتونکي، پوهنيزه مينه لرونکي، اولسواکي خوښوونکي، وجدان لرونکي، ، ځان پېژندونکي او د ټينګي ارادې لرونکي نه وي او بل لا دا چي بېځايه زهتوب (اناپرستي) لرونکي هم وي، نو داسي قامونه که هر څومره شتمن وي؛ تل بې وسه، بې وزله او د نورو صنعتي هېوادونو پر در ولاړ وي."

څکه نو ده له ځانه سره و پتېيله، چي خپل حق پېژندل او تر لاسه کول، خپل ځان پېژندل، وجدان او انا لرل او ټينګه اراده داسي شيان وي، چي دا زما په خپل لاس کي دي او دا څه ګران شيان هم نه دي... په ژوند کي که زه له يوه شي څخه محروم پاته کېږم، نو د خدای په دې وير جهان کي د کار پنځه نوري لاري پر انسان خلاصېږي، لازمي نه ده، چي د يوه شي په لټون او خوند پسي موږ نوري ټولي لاري او د خوندونو د جهان دروازې پر ځان باندي و تړو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دا هغه مقام وو، چې شېرخان له ځانه سره یوه کلکه او پخه اراده وکړه او همدې فکر او خبرې لږ و غوړاوی او مابنام ناوخته کور ته را ورسېدی...

....

شېر لالا نن دې والله که خوب ته پرېږدم، ماته به خواه مخواه وایې، چې په دې درې نجونو کې دې کومه یوه ښه ایسي، چې زه یې خپله ورېنداره جوړه کړم.

فرزانې په ډېر ټینګار خوپه مینه ناکه لهجه ورته و ویل.

کومې درې؟

هاهاها، لېونی؛ ته خو یې نومونه را واخله.

یوه پروین نرسه.. دویمه یوه بله پېغله ده، چې هره دویمه ورځ موږ ته فون کوي او خپل نوم نازنین را ښیي او بل زموږ د کلي د کریم جان اکا ښیاسته لور نازدانه...

دا درې لږ دي، څه نور نومونه هم راته واخله..

شېرخان په موسکا و ویل.

نه بس؛ چې ډېری سي خرېږی سي. په دغه درو کې یوه را وښایه..

د فرزانې لږ هیله پیدا سوه او په چټکي یې ورته و ویل، لاکن شېرخان بیر ته پوښتنه ځنې وکړه..

ستا په دې درو کې کومه یوه خوښه ده..؟

نازدانه ډېره ښایسته او په کار پوه ده، دا نازنین زما ډېره نه خوښېږي، خو پروین مې زیاته خوښه ده، ځکه چې هغه به د مور علاج هم کوي.

یعنې ته له کوره کلینک جوړول غواړې..

شېرخان په خندا ورته و ویل.

ګوره لالا! زه له تاسره سیریس مجلس کوم او ته مذاق کوې.

2021.01.20 22:08

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذاق خو نه کوم، حقیقت درته وایم، بیا به د محلې ټول خلک کور ته د علاج لپاره راځي او ښځې خو به نو را رواني وي..
څه وسو، که مور د چا په ښه ورسو...
فرزانې بیر ته خبره ور غبرګه کړه.
تاسو د چا د علاج خبري شروع کړي دي..
د شېرخان مور په شړلې ساه خوني ته را ننوتله او له بچیانو څخه یې وپوښتل.
موري! دا فرزانه ده، له ما نه کښېني، هر وخت د کوزدې خبري راته کوي.
لوري! ته ورسه، د ماخستن ډوډۍ تیاره کړه، ناوخته دی..
فرزانه هم کراره ولاړه سوه، مور یې د شېرخان په څنګ کي کښېنستله، ځو کراري کراري خبري یې ورته وکړلې او په آخر کي یې لږ په لوړ بږغ ورته و ویل، چي زموږ ګاونډی دی، زموږ په مخکي ځوان سوی دی، ښه مور او پلار یې دي، هستمن دی، بس بله به نه پکښې کوو،
شېرخان خاموش پاته سو او هیڅ یې هم ورته و نه ویل.
....

په سینګار هټۍ کي د نوي ټیکنالوجۍ په راتګ سره شېرخان نوي نوي تماشې لیدلې، په مېسنجر کي د میني ډک وایس او لیکلي پیغامونه، لوڅي او فحش لطیفې سیکسي سندري، په واټس اپ کي د خپلي میني د صداقت اعتبار او قسمونه، ډول ډول د ځان او د نورو پېغلو عکسونه را لیږل، چي د سړي جنسي حِظ پاروي او چا او چا خو لا دا هم کول، چي خپل لڅ کلپونه به یې هم و شېرخان ته را استول.
همدغه ډول به ځوانانو د جنسي اعضاوو سپړېکاني، د طاقت ګولۍ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبارې او داسې نور توکي په لویه کچه وړل، چې د هغوی د عملي ژوند هینداره پکښې ښکارېدله، د پېغلو په اړه چې د پېغلتوب کوم توکي بازار ته را روان وو او پخوا به پخو ښځو په ډېره پرده کې وړل، خو اوس به د هغو شیانو را نیولو لپاره ځواني نجوني په داسي لوی زړه راتلې، چې په داسي خریدارۍ به یې فخر کاوی...
د نازنین راتګ د پخوا په څېر روان وو، د پوځي ښځي هم تر اوسه پوري خپلي هڅي رواني ساتلي وې، د پنډي ښځي هم هیله نه وه ختلې، ګاونډی دکاندار نقیب الله هم د خپل نفس او مقام په جنګ له ځان او جهان سره بوخت پاته وو او وړو سترګو یې اوس د تشدد بڼه خپله کړې وه، د دکان مالک ظاهرشاه کرار ناست او بې خاره یې خلي پیسي را ټولولې. لاکن د ژوند په دې هنګامه کي شېرخان اوس ډېر په احتیاط ژوند کاوی، اخلاق، د بل کومک، وسیله، محنت او خواري د ده د ژوند ځانګړتیا وه، خو اوس یې د فېشن پر ځای د سوچ او فکر و سینګار ته پام ور اووښتی وو او هر وخت به په سوچونو کي ورک وو، سنجیدګي یې اوس د ژوند خاصه جوړه سوې وه، که به چا ګپه او مسخرې ورسره وکړې، نو د پخوا په شان برجسته جملې یې اوس په زغم او ناصحانه انداز خپلولو اووښتي وې. په ده کي دا بدلون هر ملګري احساساوی. ظاهرشاه څو واره له ده څخه په یوازیتوب کي د دې سبب و پوښتی، خو ده به ورته و ویل، چې دا د مدنیت پړاوونه دي، چې پر انسان تېرېږي او لازمي نه ده، چې انسان دي پر یوه حال باندي همېش پاته سي، د انسان ترجیحات له وخته سره بدلېږي او هوښیار بني آدم هغه وي، چې تر وخت مخکي د را روان سیلاب لپاره بندونه و تړي، د فطرت او د هغه له اجزاوو سره مینه اوس د شېرخان په فطرت کي ورځ تر بلي زیاتېدله، د ده زیات وخت په کور کي د نوو کتابونو په لوستلو او له خپل ملګري

(c) Kitabton.com: The Digital Library

واجد سره په بحث او مباحثه تېرېدی. د فطرت له اداګانو سره د مینې په خاطر یې خپل خوږ دوست عبدالقادر ته فون وکړی او د غره د تګ اراده یې ورته ښکاره کړه، هغه هم د اتوار د ورځې د چارغاښي د تګ د پروګرام ورته و ویل، چې نن سبا هسې هم غرونه په سپینه واوره پوښلي او د ښکلا پړونی یې پر سر غوړولی دی...

د اتوار د ورځې په پروګرام کې شېرخان دومره خوندونه د فطرت له اجزاوو سره په ملاقات کولو تر لاسه کړل، چې ملګرو یې هم په پام کې نیولي وو، د غره پر څوکو یوازې ناست او سوچونه وهل، سړې او خونکې هواته خلاص ټټر نیول، د بوټو خوشبو د ګوتو پر سرو را ټولول او سوږکل، د واورې خځوړې جوړول او پر ملګرو غورځول، بیا په واوره کې اوږد اوږد غځېدل، له خوشحالۍ جګ جګ غورځېدل، له ملګرو سره په واوره کې شا او خوا اتڼ اچول... داسې کومه خوشحالي او مستي وه، چې شېرخان په دې پکنک کې و نه کړه. له غره څخه چې ماخستن کورته ستړی راغلی، نو مور یې ښه د لاندې ښوروا ورلره پخ کړې وه او شېرخان هم په دغه ماښامنۍ په ښوروا د خوند له کبله داسې ځان موړ کړی، چې مور یې هم ورته حیرانه سوله، خو د شپې ناوخته شېرخان بیا په ځان اخته سو او د میتیازو تکلیف یې زیات سو، ګړې ګړې واش روم له تګ یې د مور او خور خوب هم ور خراب کړی، سهار یې طبیعت سم نه وو، خو له مجبورۍ کار ته روان سو، په دکان کې هم هر ساعت د متیازو لپاره بهر وتلو دومره ستړی کړی، چې اوس یې د سترګو پر شا او خوا توري حلقې پیدا سوې، ظاهرشاه نن ناوخته دکان ته راتلی او څوک نه وو، چې د ده پر ځای یې کار کړی وای، آخري ځل چې دی د متیازو لپاره و واتی، نو په متیازو کې یې زیاته وینه راغله او د ډېر تکلیف له کبله بې هوښه سو، یو ماشوم په منډه د دوی دکان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلی او ملګرو ته یې حال ورکړی، د دوکان دوه کارِنده او ګاونډي نقیب الله په منډه ورغلل، د ایدهي ایمبولینس ته یې فون وکړی، هغه په لس منټه کې را و رسېدی.. نقیب الله شېرخان په غېږه کې نیولی را پورته کړی، دوو دکاندارانو یې لاس او پښې ورسره و نیولې او ایمبولینس ته یې و خېژاوی. د ایمبولینس ډرایور ورته و ویل، چې پر دې سټرېچر یې پرېباسی، خو نقیب الله ضد کاوی، چې دی زموږ ملګری دی، زه یې په خپله غېږ کې نیسم، چې خوږ نه سي، یوه کارِنده یې ظاهرشاه او کور ته هم اطلاع ورکړله، چې تاسو هسپتال ته ځانونه را و رسوی. شېرخان د بېهوښۍ په حالت کې ټول سره کېېدی، دلته نقیب الله ته خدای موقع ورکړې وه او د ده پر بدن یې لاسونه او د خپل بدن اندامونه موښل او یو نااشنا او انجان غوندي احساس یې کاوی، د ده خوله هغه وخت د دکان کارِنده په لاس را ټینګه کړه، چې د بېهوښه شېرخان د مخ مچولو هڅه یې کوله، کارِنده ورته په خښم سو...

په ایمرجنسي کې چې ډاکټر شېرخان و کتی، نو ژر یې یورولوجي وارډ ته واستاوی، ولې د ده بولې نه راتلې او تر نامه پوري یې مثانه ډکه سوې وه، په دغه حال کې ظاهرشاه هم را و رسېدی، هغه ژر ژر د ډاکټر نادر پوښتنه وکړه، ډاکټر نادر چې د شېرخان په ټوله ناروغي خبر وو، نن پر رخصتي وو، ځکه په وارډ کې بل ډاکټر کفیل "چې پر ډیوټي وو" شېرخان و کتی، له بهر مېډیکل سټور څخه یې ضروري سامان را و غوښتی، ګلوز یې په لاس کړل، پر شېرخان یې سکرین را وګرځاوی او نقیب الله ته یې و ویل، چې ته اوس د لږ ساعت لپاره د ده له کټ څخه را کښته سه، ځکه دا سکرین د ډاکټر او ناروغه تر مابین ډېر څه سره شریکوي او له نورو خلکو څخه د مریض پټې او پت پټوي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر کفیل تر ډېره پورې له شېرخان سره په تداوي لګیا وو، نرسي کېنولا ور ولګوله، ډرپ چالان سو، ستني ور و لګېدلې او ښه ساعت وروسته ډاکټر کفیل د بولو (Foly's) تیله په لګولو کي بریالی سو، دغه وخت د شېرخان مور او خور هم را رسېدلي وو، دوی چي د شېرخان شا او خوا سکرین و لیدی، نو مور یې په چیغو سوله او سیخ ورغله، شېرخان ته و درېدله، ډاکټر کفیل ډېره منع کړه، چي دلته مه راځه، لاکن د مور زړه وو، هغه کله کرارېدی سو، د متیازو تېلۍ چي یې څه رنګه و لیدله، نو په پنځه منټه کي له متیازو ډکه سوه او نور د شېرخان حالت هم سوکه سوکه پر سمېدلو سو، خو د ډاکټر کفیل پر تندي باندي په پرله پسې توګه تودې خولې را رواني وې. د شېرخان د مور چي د ده و خولو ته پام سو، نو د ده شکریه یې ادا کړهٔ او د خپل بچي د صحت او پت د خیال ساتلو په اړه کرار کرار تر ډېره ورته لګیا وه.

....

شېرخان که څه هم اوس په هوښ کي وو، خو توده تبه یې له بدنه نه وتله، خوراک ته خو یې ګردسره خوله نه ور وړله، یوې خوا ته د تبي ګرمي او بلي خوا ته د پرېشانۍ پر تندي باندي خولې... ناروغۍ په یوازي دوو ورځو کي ښایسته شېرخان ډېر کمزوری کړی، لومړۍ شپه په هسپتال کي د سینګار هټۍ یوه کارِنده ورسره تېره کړې وه، سهار چي یې مور هسپتال ته را و رسېدله، نو کارِنده یې رخصت کړی، چي څه رنګه دی روان سو، نو شېرخان د مور په غېږ کي سر کښېښووی او دومره ډېر یې و ژړل، چي سلګۍ یې تر ډېره پورې نه درېدلې، د مور میني او ډاډ که څه هم شېرخان ته تر یوه حده پورې تسلي ورکړه، خو د شېرخان پر څهره باندي د خوف او وېرې یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس هر چا لیدلای سو، چي ښه وخت تېر سو، نو شیرخان له مور سره پټ مجلس شروع کړی، د مجلس په میان کي به یې مور څو واره ډاکټر کفیل ته ورغله او له هغه څخه یې پوښتني وکړې، بیا به راغله او هغه حال به یې شېرخان ته و وایه... شېرخان به په دې خبرو کله ډاډه او کله نور هم فکرمند سو، مور یې څو واره د دکان هغه کارندوو ته هم ژنګونه و وهل، چي له شېرخان سره تر هسپتاله پوري راغلي وو، یو وار یې مور هڅه وکړه، چي نقیب الله ته هم ژنګ و وهي،

"خو شېرخان د حالاتو د نزاکت له کبله منع کړه. ځکه ټولي خبري او کړی یوازي د نقیب الله تر خبرېدلو پوري رسېدلې. نو مور او زوی دا مناسبه و ګڼله، چي تر څو نقیب الله خپل وار کوي، موږ به خپلو کارو ته تکیه ورکړو، تر ماخستنه پوري مور او زوی په یوه نتیجه و رسېدلو، که څه هم مور یې دې فیصلې ته غاړه نه ایښووله، خو د زوی ډېر اصرار او د مستقبل په خاطر یې ور سره و منله."

اوس به ناجوړه شېرخان دا پرېکړه څه ډول او څه رنګه تر سره کوي، مور یې په دې هکله اندېښمنه وه، خو شېرخان ورته و ویل. موره! زه د هغې مور زوی یم، چي کله یې هم و ماته د وېري او خوف احساس نه دی راکړی، ته ډاډه اوسه، زه به هر کار پر خپل خپل ځای او وخت سر ته رسوم، د هر چا د خوښي، ارمان او امانت خیال به ساتم.

زه به نن شپه او سبا ورځ دا ټول کارونه تر سره کړم او بل سبا که خدای کول، چي لمر راخېژي، موږ به د نوي پړاو نوي منزلونه شارو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند هر اړخیزه عملي حقیقت لري، هر یو ماشوم نن هم له دې پیغام سره نړۍ ته راځي، چې خدای پاک لا له انسان څخه په پوره توګه نه دی مایوسه سوی، ګناه د عادت له لاري په انساني وینه کي خپل وراثتي مقام ټاکي او په انساني ټولنه کي د تخریب باعث ګرځي، هر هغه فعل چې د اجتماعي نفسیاتو او اصولو په ضد فعالیت کوي، یوه ستره ګناه ده، منم، چې جمال د خدای په دې ډېر خوښ دی، چې خدای په خپله ستر جمیل دی، خو انساني جمال په یوه داسي ټولنه کي "چې په هغې کي بدرنګۍ خپلي ریښې ټینګي کړې وي" دا باعث د شرم، خوف، ګناه او وېري علامت و ګرځي. زموږ ټولنه له ډېرو ښېګړو سره سره په یوه داسي بدرنګه کار هم اموخته ده، چې هغه کار د نسل انساني د بقا لپاره لازم دی او په هر ذي روح کي د تولیدي نظام شتون د هغو د نسل د بقا لپاره لازمي وي، خو انسان د خپل تولید د پرمختګ لپاره له ټاکل سوو اصولو څخه مخ اړولی دی، هر هغه حد یې تر پښو لاندي کړی او پار کړی دی، کوم چې حیوانان هم نه کوي، تاسو کي به لږ خلکو سپی له سپي سره او سپۍ له سپۍ سره په جنسي چاره تر سره کولو لیدلي وي، کله به مو هم آس له آسه سره او اسپه له اسپي سره په سیکسي فعل تر سره کولو نه وي لیدلې، خو د حضرت آدم اولاد دا ټولي چاري په پرېمانه توګه تر سره کوي. د هري ټولني غوښتني او د ژوندانه معیار جلا جلا وي، پښتني ټولني لا د مدنیت هغه پړاوونه نه دي تر سره کړي، کوم چې د نورو ټولنو ویاړ دی. موږ ته تر اوسه په علمي، ادبي، سیاسي، اولسي، فلسفي او معاشي توګه ډېر سفر پاته دی. ښایي؛ دا خبره به بې ځایه نه وي، چې په ډېرو ځانګو کي لا موږ تر اوسه ګامونه نه دي اخستي او تګ مو نه دی پیل کړی، خو د دولت او مال مینه او جنسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنده زموږ د ځوان کهول په رګونو کې داسې ګډه سوې ده، چې هر حد او هر قانون یې تر شا کړی دی، د دې وجوهات لټول د دې ټولنې مسئولیت په دې جوړېږي، چې د ټولنې د پرمختګ ډېرې لارې فقط او فقط د همدې تندې له کبله په ټپه ولاړې دي، چې موږ ولې دومره جنسي تنده لرو؟ او ولې له غلطې لارې خپله تنده ماتوو...؟

موږ د دې په بدل کې د څومره تاوانونو سره مخامخ کېږو...

فقط د څو ثانیو د حظ لپاره موږ د څومره ناروغیو بوج پر غاړه اخلو..

په یو فعل تر سره کولو موږ د څومره خلکو استحصال کوو..؟

آیا! دا فعلونه په ټولیزه توګه د قام او ټولنې په ګټه او پرمختګ تمامېږي؟ او داسې بې شمېره تپوسونه چې د هغو ځواب د ټولنې د باشعوره خلکو او ریاست پر غاړه پور دی.

او اوس دا سوال چې موږ څه رنګه کولای سو، چې د خپل نسل د بقا لپاره پر سمه لاره ځانونه هغه لار ته سم کړو، کوم چې په قانون، مذهب او ټولنه کې معیاري، رواج او روا وي...

تر څو پورې چې زما د ژوند د ارمانونو او زما د ذاتي ژوند خبره ده، نو دا فقط زما د مور، زما د معالج او خدای تر میان یو راز وو، راز چې کله هم راز وي، نو هغه پر ټولنه ډېر ښه اغېز کوي. دوه انسانان چې له یو بل سره بې کچه مینه لري، نو د نامعلومو اثراتو د ضدیت په سبب هره ورځ په خپل ځان کنبې سره ورک سي او د ژوند ترکیبونه سره پیوست کړي...

زه منم، چې له ما سره به د ژوندانه د پیوستون هیله د ډېرو په زړونو کې روښانه وي او له دې څخه به پر مخ باندې یوه مقدسه رشته هم رغېدلې وای او ډېرو به له ما سره بالواسطه یا بلا واسطه د جنسي اړیکو خیال په زړه او اراده کې درلودی، خو زما خدای زما د خیرنو او مقدسو دواړو ګناهونو ګواه دی، ما کله هم چا ته داسې هیله او

2021.01.20 22:10

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع نه ده ور کړې، چې زه به په هغه تورن سم، زما د ژوند مرام فقط او فقط د بل مرسته، د بل د زړه ساتنه او مینه خورول ده. که د چا په دې خاطر امید پیدا سوی وي، نو په هغه کي زما قصور او کوتاهي نسته، ځکه پوره خو یو خدای دی او انسان د خدای په څېر نه دی، ما کولای سول، چې د دې ټولني د وګړو خدمت نور هم وکړم، خو وخت او حالات د چا په لاس کي نه وي. زموږ په ټولنه کي اوس هم د شعور د پراختیا لپاره ډېر کار مانده دی، د رشتو د تقدس لپاره د جایز او ناجایز حدودو ټاکل پاته دي، د خپلو فرایضو او د بل د حقوقو تر میان واټن ټاکل پاته دي، خو موږ فقط او فقط د یوې خیرني جذبې تر اثر لاندي ټول اقدار تر پښو لاندي کړو، ځکه چې کله رسوایي د چا په نصیب سي، نو د نقیب الله غوندي انسانانو قربت ور نصیب کړي. زه د هغو ملګرو د میني پوروړی یم، چې له ما سره یې بې کچه او بې غرضه مینه کړې ده.. زه به نه مرم، زه به تر هغو له ژوند سره په جنګ یم، تر څو چې مي د ژوندانه خوله توی کړې نه وي، لاکن توپیر به دا وي، چې له تاسو څخه به لږ نیهام، پر لېري واټن خو و زړونو ته در نژدې ژوند کوم...

شېرخان ماخستن پر واټس اپ باندي دغه پیغام د خپلو ټولو ملګرو په نوم واستاوی او بیا یې کرار د هسپتال په بستره کي ځان د خوب په حواله کړ.

....

وایه؛ شېرخانه! تش دي نوم شېر دی، که دي د شېر کارونه هم کړي دي؟

هغه خو به زه و تاته و وایم، چې څه مي کړي دي. ډاکټر صاحب! دا خو راته و وایه، چې تا څه وخت زه کتلم، هغه وخت څه پېښه وسوه او څوک څوک ولاړ وو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ډاکټر کفیل ته مخاطب وو..
شېرخانه! ته مطمین اوسه، د ډاکټر او مریض تعلق، د هغو خبري او رازونه، دا د ډاکټر او ناروغه تر میان امانت وي. په طب کي امانت داري لومړی شرط دی، ستا هر څه له ما سره امانت دي... البته.
تر دې جمله وروسته ډاکټر کفیل د څه شېبې لپاره پټه خوله سواو د شېرخان تلوسه نوره هم زیاته سوه او په چټکي سره یې پوښتنه وکړه..
ډاکټر صاحب.. دا البته.. څه معنا؟
ډاکټر کفیل څه شیبه پټه خوله وو. بیا یې وویل:
دا له تا سره کوم کس راغلی وو...
هو؛ هو؛ نقیب الله..
شېرخان جمله ور بشپړه کړله.
دا کس و ماته ښه سړی نه معلومېدی. کېدای سي، چي په لاره کي ده له تا سره کوم حرکت کړی وي...
ډاکټر صاحب! څه درته و وایم، همدا خو هغه غم دی، چي د ژوند په هر پړاو کي یې زه او نور ځورولي یو او دا کس خو بېخي... چي په بیماري کي یې خپله مکروه څېره نوره هم را ښکاره کړه...
ته ولي له دې سړي څخه دومره خار خورې..؟
ډاکټر کفیل په سنجیدګي سره تپوس وکړی..
شېرخان څو شېبې خاموش پاته وو، بیا چي یې بالا و کتل، چي ډاکټر یې د ځواب اورېدلو منتظر دی، نو یې د زړه خروښ په دې خبرو کم کړی...
ډاکټر صاحب! ټولنه ټوله له داسي بدمرغه کردارونو څخه ډکه ده، ما چي چېري هم ژوند کړی دی؛ هلته زه د ډېرو لپاره د خوښۍ وړ یم، هم دغه خبره زما د ژوند د خوشحالۍ مرام هم دی، اوس چي

ketabton.com: The Digital Library

دی به له ما سره څه چلند کوي، له هغه څخه د بچ کېدلو لپاره موږ فیصله کړې ده، چي موږ سبا له دې ښاره څخه کوچ وکړو او نور ژوند هلته تېر کړو.. نو ځکه زه له تا څخه دا خواست کوم، چي نن مې له هسپتال څخه ډسچارج کړې.

شېرخانه! ته د دومره لوړې حوصلې خاوند يې او فقط د يوه کس له کبله ټول ښار او سيمه پرېږدې، ستا د خامپوخو ښار، چي ستا د ژوند ټولي خاطرې ورسره تړلي دي..؟

هو؛ ډاکټر صاحب! ‌ ‌ څوک په رضا له ملکه نه ځي

يا ډېر غريب سي يا د يار له غمه ځينه

خو ته به چېري او کوم ځای ته ځې؟

ډاکټر کفيل په تجسس وپوښتل؟

ډاکټر صاحب! ما يو ځای لوستي وو، چي د پرمختګ لپاره يا سمندر ته ځه او يا دربار ته..

ډاکټر په حيراني ور وکتل، چي څه مطلب..؟

سمندر لوی وي، ساحل لري، له هري خوا دريابونه ورته راځي او دربار غټ او لوی وي، خلوص لري، د هر چا ښه پکښې کېږي..

ډاکټر زياته کړه، چي خبره لږ نوره واضح کړه...

په اصل کي په کوشنيو ښارونو کي مدنيت ډېر پرمختګ نه وي کړی او ډېري بدمرغۍ وجود لري، په خصوصيت سره جنسي تنده او بېلاري... زموږ د ټولني اقدار سره تيت او پرک کړي دي... په لوی ښار لکه لاهور کي که څه هم هلته دا خويونه ډېر دي، خو هغه په يوه خاصه پيمانه او خاص ځای او زمان کي وي، هيڅ څوک نه مجبوروي، چي په زوره کار په وکړي. دلته خو د شريف او بيا د حسينو خلکو ژوند د بل پر رحم او کرم باندي وي...

ښه؛ په لاهور کي به نو ته څه کوې..؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر بله پوښتنه وکړه...
ما له یوې اېډورټایزنګ کمپنۍ سره معاهده کړې ده او هغه د بې وزله ماشومانو او کونډو په هکله پر څو پروجیکټونو باندي لګیا ده؛ کار کوي، ډاکومینټریاني جوړوي، زه به له هغوی سره په دې کار کي کومک کوم او هغوی ما ته د ښې معاوضې ډاډ راکړی دی...
شېرخانه! که خفه کېږې نه، نو د یوه ذاتي پوښتني کولو غلطي کولای سم؟
ولي نه؛ ډاکټر صاحب! ته خو زما په هر څه شریک ډاکټر یې..
شېرخان و ډاکټر کفیل ته نوره هم حوصله ورکړله..
دا چا، کله او څه رنګه له تا سره وکړل...؟
ډاکټر صاحب! ما تاته نه ویل، چي زه شېرخان یم او د مېړاني کارونه کوم. د شېرخان یو دم د مخ کیفیت بدل سو.. نرۍ خوله ورباندي راغله، خو په لوی زړه او غټ اواز یې و ویل،
چي دا په کوشنیوالي کي زما لېونۍ انا په بیاتي باندي له ما سره کړي وو، چي زما فرض یې په ببخ کي را پرې کړی وو، خو...
د ډاکټر کفیل تر خوله خبره نه را وتله...
هو؛ زموږ مشرانو هم ډېره بې غوري کړې وه، موږ په کلي کي وو، ښار ته په راتګ کي ډېر وخت تېر سوی وو او وینه هم ډېره بهېدلې وه او زه له پلار سره نامراد بیرته کور ته تللی وم...
خو شېرخانه! ما چي ستا ژوند مطالعه کړی دی، ته څه رنګه په دې بې حسه ټولنه کي ژوند کوې او د دې جنسي ماحول او وږو تر میان ستا خپلي جنسي آرزوګاني څه رنګه خړوبوې...
هو؛ هو... زه هم زړه لرم، زه هم آرزو، خواهش او جنسي تنده لرم، خو دا ټول مي د صبر په اوبو، د زغم په صابن او د یقین په تولیه له ځانه لیري ساتلي دي.. زما ژوند فقط تر درې کسانو پوري راز وو او اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

his sick society to die. Perhaps because of his passion, the Nobel Prize-winning committee awarded him the Nobel Prize for Literature. Taban possesses the same revolutionary spirit, but We see a big difference between Taban and Gabriel Garcia Marquez. Taban is not only an artist but also a revolutionary doctor and he really wants his sick patient to be treated, which is very close to him. I think the struggle to save its patient is brilliantly portrayed in the present novel.

Although the current novel is a tragedy and having a horrible end , Taban is trying to paint an accurate picture of the spirit of our current society through different colors like a beautiful artist in his novel. Taban's Psychological Society is a society full of diseases. Like the beautiful Urdu fiction writer **Manto**, Taban also says that don't abuse the sexual misconduct prevalent in the society, but try to understand its economic and psychological causes. He is strongly opposed to capitalism as well as educational backwardness. Taban's characters are ignorant, they have many economic constraints, they are currently living in the age of modern communication in the world, most of them are people,who have the modern mobiles in their hands , which contain

(c) ketabton.com: The Digital Library

I have spent more than thirty years in his friendship with him, it is also the reason that I know each and every aspect of his personality, and before the reading of the present novel it was also my claim and still it is my claim. But when I studied the instant creation, I asked from myself that Mr where are you, you were wrong and you know nothing about him, and he is a totally different man, who was living, residing and laughing in your mind and your thoughts. Believe me, after the study of novel, I found Taban a very different man. Don't think that he is a very happy man, no he is very unhappy and gloomy man. Really he is in pain. It is only your idea that he is the man of peaceful mind, no he is a man of different Outlook and has a lot of concerns regarding our present society. He is a fierce and ferocious man of Pashto literature as **Jonathan Swift** of English literature.

It is not my idea only, but I am sure that Taban is not writing a novel at the moment,like a doctor he is just sitting next to a dying patient and knowing the cause of his disease and treating him properly. The good news here is that Dr. Taban does not want his patient to die at all. This is exactly the attitude of **Gabriel Garcia Marquez**, he is also fighting in every one of his novels. He does not want

(c) ketabton.com: The Digital Library

An old fisherman **Santiago**,one day when goes for the purpose of fishing in the sea, a very old dream of his comes true and a great wish shows to be proved and fulfilled. Here a huge fish, which looks like a giant and basically is marlin fish, gets caught in his hook, but now bringing this giant fish to the shore is the biggest problem for him and in the same struggle. Eventually, the same novel comes to an end. The same Marlin problem with **Dr. Liaquat Taban**'s current novel lies here with me. Although I have only a few sentences to write on it, but these sentences are very difficul for me. Really and no doubt there is a great piece of writing like Marlin in front of me, a very complex piece of writing written in a very scary way on a very complex society. My only wish is that people would rather go to the story of this novel and its style of writing. Try to understand the ugly spirit of the society presented in it, which is a great credit to Dr. Liaqat Taban, who is a fierce rebel against tradition and who represents a very modern society in a very modern way. But it is the irony of fate ,when we begin to think over this modern society, we find it very ugly, dirtiest and tremendously and extremely unclean.

Apparently Doctor Taban is a very simple and innocent person, it is true,

(c) ketabton.com: The Digital Library

The world of Maniacs and Taban

At the moment I feel very nervous and I do not understand what I should do. Some people use exaggeration in life and whenever they do something, they exaggerated. Let's say I'm doing something very important. I don't think that's the case here, but the fact remains that I have been assigned a very hard job and since there is a severe shortage of critics in Pashto literature and then I am not a critic myself and this is not my job, May be that's the reason for the panic, yes, of course I'm a fiction writer, so I want everything I say to be clear and it is also my desire that it would be my good luck if people like my opinion, and since I have deep and old relationship,connection and association with English and Urdu literature, in consequence of that I am so serious and you can say uneasy and worried as well. I don't want people to agree with me or they should have the same views like mine, but they should try to think over my opinion once they close their eyes.

The **Old Man and the Sea** is one of the most wonderful novels in the world of literature, which is very beautiful, very short and the American writer **Ernest Miller Hemingway** won the Nobel Prize for Literature for this writing.

(c) ketabton.com: The Digital Library

the poison spread by the world's major economic powers in the form of sex movies, which is making us all Sex Maniacs, increasing our sexual needs, we have this ugly problem all the time and we can not do anything other than sex and its pleasure attracts us all the time. The question arises and in fact the world's major economic powers and their agents do not want us to become an economic power, they are trying to make us sexually ill by injecting us with sex. Don't let our mental abilities develop. May economic slavery be our destiny like every backward country in the third world and may we all be destroyed and ruined in the same way. In fact, Dr. Taban has written this novel in his own and unique style. As such, we can see his full observation. His excellent study and his control over the subject. From a medical expert, this novel is in fact a gift for Pashto literature and its readers. Let's not look at it as it is, but understand its spirit and try to understand the good intentions behind it. This is a novel by the modern Jonathan Swift of modern Pashto literature and full of horrible satire. It's a creation. I appreciate it. I appreciate the moral courage that the doctor has shown in presenting such a terrifying subject and now it invites you to read it. Thanks

Farooq Sarwar Advocate June 11, 2020

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا راز د يو بدرنګه له لاسه راز پاته نه سو، نو زه نه غواړم، چې له ما سره د تړلو کسانو و جذباتو ته زيان و رسوم...

د ډاکټر کفيل وروستۍ پوښتني ته شېرخان په بستره کې سره را ټول سو او په ټينګه او مصممه اراده او کلک هوډ يې داسي و ويل.

د بل د خوښې او آرزو په خاطر خپلي خوښي او آرزوګاني تر پښو لاندي کول زه عبادت ګڼم، د بل د زړه ساتنه د نېک مقصد په خاطر د ژوند تر ټولو لوی مرام وي او زه به دا مرام تر وروستۍ سلګۍ پوري تر سره کوم.

(پای)

۰۲، ۰۲، ۲۰۲۰ اتوار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال چاپ سوي آثار

ناولونه:

۱: ځوربدلي سره یو شول: چاپ کال ۲۰۱۳م کال
د ۲۰۱۳ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ) او
د ۲۰۱۳ز کال د حافظ الپوري د سیالۍ لومړۍ جایزه
۲: دارالامان: چاپ کال ۲۰۱۷ز کال
شال ادبي اېوارډ هنګو (شمالي پښتونخوا) ۲۰۱۷ز کال
۳: د سینګار هټۍ: ۲۰۲۰ز کال همدا ناول

یونلیکونه (سفرنامې)

۱: د ښکلا په تپاس: (د تهایي لېنډ یونلیک) چاپ کال ۲۰۰۹ز
صوبایي ادبي اېوارډ (ایالتي کلنۍ جایزه؛ ۲۰۰۹ز)
۲: د تاشقند د قند څکه: (د ازبکستان یونلیک) چاپ کال ۲۰۱۱ز
د ۲۰۱۱ز کلنۍ جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۳: د زم زم تنده: (د حج یونلیک) چاپ کال ۲۰۱۴ز کال
د ۲۰۱۴ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۴: جنت په جزیره کي: (د موریشیس او متحده عرب اماراتو یونلیک).د چاپ کال ۲۰۱۵ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۵: د سپوږمۍ انګړ: چاپ کال ۲۰۱۶ز (د ملایشیا یونلیک)
د ۲۰۱۶ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۶: ترکیه د تهذیبونو ځانګو: چاپ کال ۲۰۱۷ز (د ترکي یونلیک)
۷: شاپېرۍ د کوه قاف چي پښتني سوې: (د آذربایجان یونلیک)
چاپ کال ۲۰۱۸ز کال
۸: مستي د مسایي د څناورو په ځنګل کي: (د کېنیا یونلیک)
چاپ کال ۲۰۱۸ز

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹: زما داوړي زړګی راوړه

په ناداني مي در کاوۀ نه پوهېدمه: (د کندهار او هلمند يونليک)
په ښکلا مجله (کندهار) کي قسط وار چاپ سوی کلونه ۲۰۰۵ز
۲۰۰۶ز

۱۰: د نيازبين کابل وږمې: (د کابل يونليک) چاپ ۲۰۰۹ز کال
په حسني مجله (پښين) کي قسط وار خور سوی دی.

تنقيدي او څېړنيز

۱: د شيدا او حنان پر تليز جاج: چاپ ۲۰۰۷ ز کال
د ۲۰۰۷ز کلنۍ ايالتي جايزه وړونکی (صوبايي ادبي اېوارډ)
د هاير اېجو کېشن کميشن له خوا پر ملکي کچه باندي د ايم ايس په کورس کي شامل سو.

۲: د سهېلي پښتونخوا پښتو رسنۍ: چاپ ۲۰۰۸ز کال
د ۲۰۰۸ز کلنۍ ايالتي جايزه وړونکی (صوبايي ادبي اېوارډ)
د کوټې پوهنتون د پښتو څانګي په ايم اې کورس کي شامل او د هاير اېجو کېشن پاکستان له خوا پر ملکي کچه د بي ايس په کورس کي شامل..

۳: د حميد او شمس الدين پر تليز جاج: چاپ ۲۰۱۱ز کال
د ۲۰۱۱ز کلنۍ ايالتي جايزه وړونکی (صوبايي ادبي اېوارډ)
د هاير اېجو کېشن کميشن له خوا د ايم ايس په کورس کي شامل

۴: تاباني فکرونه: لومړی ټوک؛ چاپ ۲۰۱۲ز کال

۵: پښتو موسيقي: چاپ ۲۰۱۵ز کال
د ۲۰۱۵ز کلنۍ ايالتي جايزه وړونکی (صوبايي ادبي اېوارډ)
د باچاخان پوهنتون چارسده په پي ايچ ډي کورس کي شامل

۶: تاباني فکرونه: دويم ټوک؛ چاپ ۲۰۱۸ز کال

۷: د کامګار او علي خان پر تليز جاج (چاپ ته تيار ۲۰۲۰ز)

(c) ketabton.com: The Digital Library

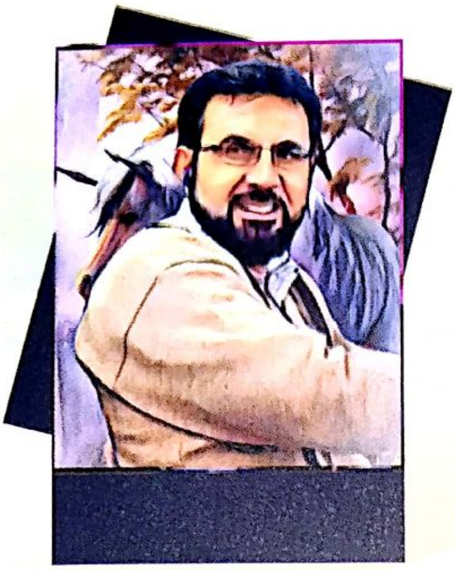

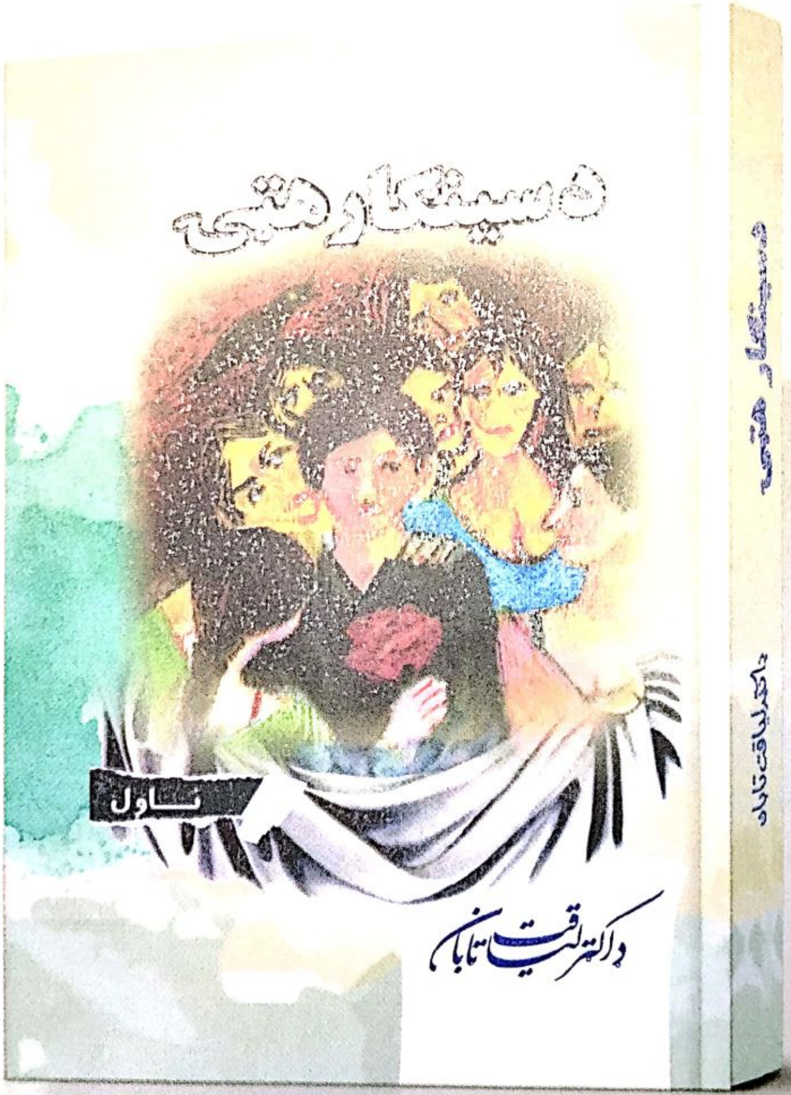

دارالکتب پرنټرز
رابطہ نمبر: 0092-91-2569011
darusaeed@gmail.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library